ρ. 219. ἀρ. 100.

ἄρχεται ἐκ τοῦ ε'. κεφαλαίου καὶ ἐδάφ. 27 τοῦ κατὰ Μάρκον

εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·
κούσασα περὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ·
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπι-
σθεν, ἥψατο τοῦ ἱματί-
ου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ· ὅτι κἂν τ(ῶν)
ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξη-
ράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ
σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
[illegible]τιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
[illegible] ἐν ἑαυτῷ τὴν
Καὶ [illegible] ἐξελθοῦσαν,
ἐ[illegible] ἐν τῷ ὄχλῳ ἔ-
λεγε· τίς [illegible]ψατο τῶν ἱμα-
τίων. Καὶ ἔλ[illegible]ον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· [illegible]

τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε.
Καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο;
Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ. ἦλθε καὶ προσ-
έπεσεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
ὕπαγε εἰς εἰρήνην. καὶ ἴσθι
ὑγιὴς ἀπὸ [illegible]
Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται
ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγοντες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου
ἀπέθανε. τί ἔτι σκύλλεις

[illegible]

τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ ἰσ̄
εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον
λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρ
χισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ·
μόνον πίστευε· καὶ οὐκ ἀ
φῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνα
κολουθῆσαι. εἰ μὴ πέτρον
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου.
Καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου· καὶ
θεωρεῖ θόρυβον. κλαίοντας
καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.
καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς.
τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίε
τε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέ
θανεν. ἀλλὰ καθεύδει.

Καὶ κατεγέλασαν αὐτοῦ. ὁ δὲ
ἐκβαλὼν πάντας, παρα
λαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παι
δίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνα
κείμενον· καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου,
λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κοῦμι·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω ἔγει
ραι· καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον καὶ περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ
ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ·
καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλά, ἵνα μηδεὶς γνῷ

τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολου-
θοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ γενομένου σαβ-
βάτου· ἤρξατο ἐν τῇ συναγω-
γῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ
ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα· καὶ τίς ἡ σοφία
ἡ δοθεῖσα αὐτῷ· καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ τῶν χει-
ρῶν αὐτοῦ γίνονται· οὐχ οὗτος
ἐστὶν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς μαρί-
α, ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου καὶ ἰω-
σῆ· καὶ ἰούδα· καὶ σίμωνος·

ϙε

καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι οὐκ
ἔστι προφήτης ἄτιμος
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ
ἐν τοῖς συγγενέσι· καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆ-
σαι· εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευσε· καὶ ἐθαύμαζε διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ
περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων. Καὶ προσκα-
λεῖται τοὺς δώδεκα· καὶ
ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλ-

δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγει-
λεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴ-
ρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον
μόνον· μὴ πήραν· μὴ ἄρ-
τον· μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλ-
κόν· ἀλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύση-
σθε δύο χιτῶνας· καὶ ἔλεγεν γδ
αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλ-
θητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μέ-
νετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐ-
κεῖθεν· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέ- γε
ξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκού-
σωσιν ὑμῶν· ἐκπορευό-
μενοι ἐκεῖθεν· ἐκτινάξατε γϛ

ιε περὶ ἰω(άννου) καὶ ἡρώδου.

τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν
ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύ
ριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἀνεκτότερον ἔσται σοδόμοις
ἢ γομόρροις ἐν ἡμέρα κρίσεως.
ἢ τῆ πόλει ἐκείνη· καὶ ἐξελ
θόντες ἐκήρυσσον ἵνα με
τανοήσωσι. καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλλον. καὶ
ἤλειφον ἐλαίω πολλοὺς
ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον·
καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἡρώ
δης. φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν·
ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ
διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ

μϛ
τῆ ἀπὸ τῆς ... τοῦ πρὸ ...

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἡρώδης τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ

δυνάμεις ἐν αὐτῷ· ἄλλοι δὲ
ἔλεγον, ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλ-
λοι δὲ ἔλεγον, ὅτι προφήτης
ἐστὶν, ὡς εἷς τῶν προφητῶν·

μη

Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης εἶπεν·
ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· αὐτὸς

μθ

γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·

ν

Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴ-
δῃ, ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου·

Ἡ δὲ ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ.
Καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο·
ὁ γὰρ ἡρῴδης ἐφοβεῖτο
τὸν ἰωάννην· εἰδὼς αὐτὸν
ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον.
Καὶ συνετήρει αὐτόν. καὶ
ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει.
Καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.
Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου.
ὅτε ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει
τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις. Καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς γαλιλαίας·
Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς τῆς ἡρῳδιά-
δος

καὶ ὀρχησαμένης· καὶ ἀ-
ρεσάσης τῷ ἡρώδῃ καὶ
τοῖς συνανακειμένοις.
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κο-
ρασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν
θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ
ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με
αἰτήσῃς δώσω σοι· ἕως
ἡμίσους τῆς βασιλείας μου·
Ἡ δὲ, ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτῆς· τί αἰτήσομαι· ἡ
δὲ, εἶπε· τὴν κεφαλὴν ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελ-
θοῦσα εὐθέως μετὰ σπου-
δῆς πρὸς τὸν βασιλέα.
ἠτήσατο λέγουσα· θέλω
ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς

ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
Καὶ περίλυπος γενόμενος
ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακειμένους
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθε
τῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀπο
στείλας ὁ βασιλεὺς σπε
κουλάτορα, ἐπέταξεν
ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀ
πεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
φυλακῇ. καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πί
νακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κο
ράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ

μετ' αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαν
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλ
θον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ,
καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.
Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
πρὸς τὸν ἰν̄. καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίη
σαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑ
μεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρη
μον τόπον. καὶ ἀναπαύσα
σθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρ
χόμενοι καὶ ὑπάγοντες
πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐ
καίρουν. καὶ ἀπῆλθον εἰς
ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ
κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς

ΞΑ

τέλος

ΞΒ

ΞΓ

ὑπάγοντας. καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτὸν πολλοί· καὶ
πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν
πόλεων. συνέδραμον
ἐκεῖ· καὶ προῆλθον αὐ-
τούς, καὶ συνῆλθον πρὸς
αὐτόν· καὶ ἐξελθὼν εἶδεν
ὁ Ἰς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς. ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρξατο δι-
δάσκειν αὐτοὺς πολλά.
Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης. προσελθόν-
τες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος. καὶ ἤδη ὥρα πολ-
λή.

ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀ-
πελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ
ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί
γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν·
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν·
λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόν-
τες ἀγοράσωμεν δηναρίων
διακοσίων ἄρτους. καὶ
δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν.
Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους
ἄρτους ἔχετε. ὑπάγετε
καὶ ἴδετε· καὶ γνόντες.
λέγουσι· πέντε καὶ δύο ἰ-
χθύας· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας συμ-

πόσια σομ πόσια· ἐπὶ τῶ
χλοερῶ χόρτω· καὶ ἀμέ
πεσομ πρασιαὶ πρασιαὶ
ἀμὰ ἑκατὸν καὶ ἀμὰ πεμτή
κοντα. καὶ λαμὼν τοὺς
πέμτε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας. ἀναμβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ κατέ
κλασε τοὺς ἄρτους. καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν
αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύς,
ἐμέρισε πᾶσι· καὶ ἔφα
γον πάντες καὶ ἐχορτάσθη
σαν. καὶ ἦραν κλάσματα τῶν
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ

ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτ(ους)
πεντακισχίλιοι ἄνδρες:·
Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον. καὶ προάγ(ειν)
εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊ-
δάν. ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ
τὸν ὄχλον:· Καὶ ἀποταξάμενος
αὐτοῖς. ἀπῆλθεν εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι·
Ὀψίας γενομένης. ἦν τὸ
πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσ-
σης. καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζο-
μένους ἐν τῷ ἐλαύνειν·
ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος αὐτοῖς ἐ-
ναντίος. κ(υριακὴ) [illegible] τετάρτη

κβ

φυλακὴν τῆς νυκτός. ἔρχεται
πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἤ-
θελε παρελθεῖν αὐτούς.
Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης. ἔδοξαν φάντασμα
εἶναι καὶ ἀνέκραξαν· πάν-
τες γὰρ αὐτὸν εἶδον. καὶ
ἐταράχθησαν. καὶ εὐθέως
ἐλάλησε μετ' αὐτῶν. καὶ
λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·
Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς
τὸ πλοῖον. καὶ ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ πε-
ρισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο

Καὶ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ
συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις.
ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπω-
ρωμένη. καὶ διαπεράσαντες
ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρέτ.
καὶ προσωρμίσθησαν.
Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ πλοίου. εὐθέως ἐπιγνόν-
τες αὐτόν. περιδραμόντες
ὅλην τὴν περίχωρον ἐκεί-
νην. ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς
κραβάτοις τοὺς κακῶς
ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου
ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. καὶ
ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο
εἰς κώμας ἢ πόλεις. ἢ
ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτί-
θουν

τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται.
καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ,
ἐσώζοντο· καὶ συνάγονται
πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι.
ιη καί τινες τῶν γραμματέων
ἐλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων
καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερ-
σὶ τουτέστιν ἀνίπτοις
ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμ-
ψαντο· οἱ γὰρ φαρισαῖοι
καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι.
ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται
τὰς χεῖρας. οὐκ ἐσθίουσι.

κρατοῦσι τὴν παράδοσ
τῶν πρεσβυτέρων· καὶ
ἀπὸ ἀγορᾶς. ἐὰν μὴ βαπτί
σωνται, οὐκ ἐσθίουσι. καὶ
ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέ
λαβον κρατεῖν· βαπτισμοὺς
ποτηρίων· καὶ ξεστῶν· καὶ
χαλκίων· καὶ κλινῶν·
ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν
οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματ·
Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περι
πατοῦσι κατὰ τὴν παράδο
σιν τῶν πρεσβυτέρων. ἀλ
λ' ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίου
σι τὸν ἄρτον· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι
καλῶς προεφήτευσεν

ἠσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν,
ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς
τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ
δὲ καρδία αὐτῶν, πόρρω
ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με, διδάσκον-
τες διδασκαλίας ἐντάλ-
ματα ἀνθρώπων· ἀφέντες γὰρ
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρα-
τεῖτε τὴν παράδοσιν
τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς
ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ
ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν
ὑμῶν τηρήσητε· μωσῆς
γὰρ

εἶπε· τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κα-
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θα-
νάτω τελευτάτω· ὑμεῖς
δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· κορβᾶν·
ὅ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφεληθῇς· καὶ οὐκέτι ἀ-
φίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι
τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ· ἀκυροῦντες τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ· τῇ παραδόσει
ὑμῶν ἧ παρεδώκατε·
καὶ παρόμοια πολλὰ τοιαῦτα
τέλ ποιεῖτε. ἀρχ Καὶ προσκαλεσά-
μενος πάντα τὸν ὄχλον.
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετε

κε 15

τέ μου πάντες καὶ συ
νίετε· οὐδέν ἐστιν ἔξω
θεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευό
μενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ
τὰ ἐκπορευόμενα ἀ
π' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ
κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.
Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω. τέλος Καὶ ὅτε εἰσῆλ
θεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς. καὶ λέ
γει αὐτοῖς· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ
νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν

εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰσπορευό-
μενον, οὐ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπο-
ρεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρ-
δίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλί-
αν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκπορεύεται καθαρίζον
πάντα τὰ βρώματα;
ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων, οἱ διαλογισμοὶ οἱ
κακοὶ ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι·
φόνοι· κλοπαί· πλεονε-
ξίαι· πονηρίαι· δόλος·

ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς πο
νηρός· βλασφημίαι· ὑ
περηφανία· ἀφροσύνη·
πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ
ἔσωθεν ἐκπορεύεται· καὶ
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· Καὶ ἀναστὰς
ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια
τύρου καὶ σιδῶνος· καὶ
εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐ
δένα ἤθελε γνῶναι καὶ οὐκ ἠ
δυνήθη λαθεῖν· ἀκούσα
σα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ
ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐ
τῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον
ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ
ἦν γυνὴ ἑλληνίς· συροφοι

μίκιασα πῶπτένει· καὶ ἰδί
ρώτα αὐτοῦ. ἵνα τὸ δαι
μόνιον ἐκβάλη ἐκ τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ
ἰς̅. εἶπεν αὐτῆ· ἄφες
πρῶτον χορτασθῆναι
τὰ τέκνα. οὐ γὰρ καλόν ἐ
στὶ λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν
τέκνων. καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη
καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ κε̅.
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑπο
κάτω τῆς τραπέζης ἐ
σθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
παιδίων· καὶ εἶπεν αὐ
τῆ· διὰ τοῦτον τὸν λόγ.
ὕπαγε ἐξελήλυθε τὸ δαι

μόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.
καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαι-
μόνιον ἐξεληλυθός· καὶ
τὴν θυγατέρα βεβλημένην
ἐπὶ τῆς κλίνης. τέλ(ος) καὶ πάλιν
ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων τύ-
ρου καὶ σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν
τῆς γαλιλαίας. ἀνὰ μέ-
σον τῶν ὁρίων δεκαπόλε(ως).
καὶ φέρουσιν αὐτῷ κω-
φὸν μογγιλάλον· καὶ παρα-
καλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπι-
θῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα· καὶ
ἀπολαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξελθὼν ὁ ἰς ἐκ τῶν

ἔβαλε τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ
καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσ
σης αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέ
ψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστένα
ξε. καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφφα
θά. ὅ ἐστι διανοίχθητι.
Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν
αὐτοῦ αἱ ἀκοαί. καὶ ἐλύθη
ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐ
τοῦ. καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.
Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς.
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν.
Ὅσον δ' αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλ
λετο. μᾶλλον περισσό
τερον ἐκήρυσσον. καὶ
ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσ

σον τὸ λέγον τι· Καὶ πῶς πεποί
ηκε. καὶ τοὺς κω
φοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλεῖν· τέλος
Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
παμπόλλου ὄχλου ὄντος.
Καὶ μὴ ἐχόντων τί φά
γωσι· προσκαλεσάμενος
ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνί
ζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον
ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσ
μένουσί μοι. καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι. καὶ ἐὰν ἀπολύ
σω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον
αὐτῶν. ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν

μακρόθεν ἥκουσι· καὶ ἀ-
πεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· πόθεν τού-
τους δυνήσεταί τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων ἐπ᾽
ἐρημίας· καὶ ἐπηρώτα
αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους·
οἱ δὲ, εἶπον· ἑπτά· καὶ πα-
ρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀνα-
πεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους.
καὶ εὐχαριστήσας ἔκλα-
σε καὶ ἐδίδου τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρα-
θῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ
ὄχλῳ· καὶ εἶχον ἰχθύδια
ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας,

εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτ(ά).
ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησ(αν)
καὶ ἦραν περισσεύματα
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυ-
ρίδας. ἦσαν δὲ οἱ φαγόντ(ες)
ὡς τετρακισχίλιοι, καὶ ἀ-
πέλυσεν αὐτούς. Καὶ
εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖο(ν)
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα-
νουθά. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι
Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ
ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ ση-
μεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πει-
ράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀ-
ναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ
λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη

σημεῖον ἐπιζητεῖ· ἀμὴν οη
λέγω ὑμῖν. εἰ δοθήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον· ϛ
Ἀφεὶς αὐτοὺς ἐμβὰς πάλιν
εἰς τὸ πλοῖον. ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν· Καὶ ἐπελά
θοντο λαβεῖν ἄρτους· καὶ
εἰ μὴ ἕνα ἄρτον. οὐκ εἶχον
μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ·
Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων·
ὁρᾶτε καὶ βλέπετε ἀπὸ οθ
τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων
καὶ τῆς ζύμης ἡρῴδου·
καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλ
λήλους λέγοντες. ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχομεν· Καὶ γνοὺς ὁ ἰς π
λέγει αὐτοῖς· τί διαλογί

κγ

ζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε·
οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε;
ἔτι πεπωρωμένην ἔ
χετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;
ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ
βλέπετε. καὶ ὦτα ἔχοντες
οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ μνημο
νεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχι
λίους πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων
ἤρατε· λέγουσιν αὐτῷ δώ
δεκα· ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχιλίους, πό
σων σπυρίδων πληρώ
ματα κλασμάτων ἤρατε·
οἱ δὲ, εἶπον· ἑπτά· καὶ

ἐλεημάτοις· πῶς οὐ συνίετε·

κβ Καὶ ἔρχεται εἰς βηθσαϊδάν.

καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν.

Καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν.

ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. Καὶ ἐπι

λαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ

τυφλοῦ. ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω

τῆς κώμης. Καὶ πτύσας εἰς

τὰ ὄμματα αὐτοῦ. ἐπιθεὶς

τὰς χεῖρας αὐτῷ. ἐπηρώτα

αὐτὸν εἴ τι βλέπει. καὶ

ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέπω

τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα

ὁρῶ περιπατοῦντας.

εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς

χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς

αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησεν αὐτὸν

ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατε-
στάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυ-
γῶς ἅπαντας· καὶ ἀπέστει-
λεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην
εἰσέλθῃς· μηδὲ εἴπῃς τινὶ
ἐν τῇ κώμῃ· τέλος † Καὶ ἐξῆλθεν

κδ̂ πβ̂

Ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὰς κώμας Καισαρείας
τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ
ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς·
Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι
Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν
προφητῶν· καὶ αὐτὸς λέγει

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐξῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς +

αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς. ἵνα μηδενὶ λέγω-
σι περὶ αὐτοῦ· Καὶ ἤρξατο
διδάσκειν αὐτοὺς· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν·
Καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
Καὶ τῶν ἀρχιερέων. καὶ τῶν
γραμματέων. Καὶ ἀπο-
κτανθῆναι. Καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι· Καὶ
παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει:
Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν
ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν

αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ, ἐπετίμησε τῷ πέτρῳ
λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ. ὅτι οὐ φρονεῖς
τὰ τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ τὰ τῶν
ἀνθρώπων· Καὶ προσκαλε
σάμενος τὸν ὄχλον σὺν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶ
πεν αὐτοῖς· ὅστις θέ
λει ὀπίσω μου ἀκολουθ(εῖν).
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι.
Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ

τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου.
οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ
ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδή-
σῃ τὸν κόσμον ὅλον. καὶ ζη-
μιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ὃς γὰρ ἂν
ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς
ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτ(όν).
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγ-
γέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ... παραλαμβάνει ... μεταμορφώθη

Ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστη-
κότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύ-
σωνται θανάτου ἕως ἂν
ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνά-
μει· Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ·
παραλαμβάνει ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὸν πέ-
τρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ
ἰωάννην· καὶ ἀναφέρει αὐ-
τοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰ-
δίαν μόνους· Καὶ μετε-
μορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν· Καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα
λευκὰ λίαν ὡς χιών· οἷα
γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ δύ-
ναται λευκᾶναι· Καὶ ὤφθη

αὐτοῖς ἠλίας σὺν μωϋσῆ·
καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες
τῷ ἰῦ· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰῦ· ῥαββί·
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς·
σοὶ μίαν· καὶ τῷ μωϋσῆ
μίαν. καὶ ἠλίᾳ μίαν· οὐ γὰρ
ἤδει τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ
ἔκφοβοι· καὶ ἐγένετο νε
φέλη ἐπισκιάζουσα
αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς αὐ
τοῦ ἀκούετε· καὶ ἐξά
πινα περιβλεψάμενοι.
οὐκέτι οὐδένα εἶδον.

ἀλλ' αὐτὸν ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυ-
τῶν. καταβαινόντων δὲ
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστεί-
λατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ
διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ
μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
Τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐ-
στι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· ἠλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον ἀποκα-
θιστᾷ πάντα. καὶ πῶς γέ-

γραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου.
ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξου
δενωθῆ· ἀλλὰ λέγω ὑμῖν.
ὅτι ἠλίας ἐλήλυθε. καὶ ἐ
ποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠ
θέλησαν καθὼς γέγραπται
ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐλθὼν πρὸς
τοὺς μαθητὰς εἶδε πολὺν
ὄχλον περὶ αὐτοὺς. καὶ
γραμματεῖς συζητοῦντας
αὐτοῖς· καὶ εὐθέως πᾶς ὁ
ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμ
βήθη. καὶ προστρέχοντες
ἠσπάζοντο αὐτόν· καὶ ἐ
πηρώτησε τοὺς γραμμα
τεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς
αὐτούς· καὶ ἀποκριθεὶς

ξ

ξγ'

ΚΣ π(ερὶ) τοῦ σεληνιαζομέ(νου):

χ(ρό)ν(ου) ... τρη:

ΚΣ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ... προσελθὼν ... γονυπετῶν αὐτῷ ... λέγε

εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· Διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ

πνεῦμα, ἐσπάραξεν αὐτό(ν)·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
ἐκυλίετο ἀφρίζων· καὶ ἐ-
πηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ.
πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο
γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπε·
Παιδιόθεν· καὶ πολλάκις
αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε
καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέ-
σῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνα-
σαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνι-
σθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπ(εν)
αὐτῷ· τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦ-
σαι, πάντα δυνατὰ τῷ
πιστεύοντι· καὶ εὐθέως κρά-
ξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου
μετὰ δακρύων ἔλεγε·

πιστεύω κε̅. βοήθει μου τῇ ἀ-
πιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ ἰσ̅ ὅτι ἐ-
πισυντρέχει ὄχλος· ἐ-
πετίμησε τῷ πνεύματι
τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ·
τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κω-
φόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω·
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ μηκέτι
εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν· καὶ

ι'

κράξαν καὶ πολλὰ σπαρά-
ξαν αὐτὸν ἐξῆλθε. καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ νεκρός· ὥστε πολλοὺς
λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ
ἰσ̅ κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς.
ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη.
καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς

ξη'

οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπη-

ρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν·
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύ
ναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προ
σευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐ
κεῖθεν ἐξελθόντες παρεπο
ρεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας.
καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.
ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτόν. καὶ ἀπο
κτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα. καὶ ἐφοβοῦντο αὐτ

κε π(ερὶ) τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων.

ἐπορεύθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἦλθεν
εἰς καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ γενόμενος. ἐπηρώτα
αὐτούς. τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς
ἑαυτοὺς διελογίζεσθε.
οἱ δὲ, ἐσιώπων· πρὸς ἀλλή-
λους γὰρ διελέχθησαν ἐν
τῇ ὁδῷ, τίς μείζων· καὶ
καθίσας ἐφώνησε τοὺς
δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι·
ἔστω πάντων ἔσχατος καὶ
πάντων διάκονος· καὶ
λαβὼν παιδίον ἔστησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ ἐ-
ναγκαλισάμενος αὐτὸ. εἶπε(ν)
αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτ

παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
Καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐ-
μὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀπο-
στείλαντά με. ἀπεκρίθη δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε,
εἴδομέν τινα τῷ ὀνόμα-
τί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια,
ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ
ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπε· μὴ κωλύετε αὐτόν.
Οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει
δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ
κακολογῆσαί με. ὃς γὰρ
οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ

ϟη

ἡμῶν ἐστί. ὃς γὰρ ἂν ποτί
σῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος
ἐν ὀνόματί μου ὅτι χριστοῦ ἐστέ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπο
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τῶν πιστευόν
των εἰς ἐμέ. καλόν ἐστιν
αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκει
ται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέ
βληται εἰς τὴν θάλασσαν.
Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε
ἡ χείρ σου. ἀπόκοψον αὐτήν.
καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν. ἢ τὰς
δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθ

εἰς τὴν γέενναν· εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ
αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυται· καὶ
ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ
σε, ἀπόκοψον αὐτόν· κα-
λόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλόν. ἢ τοὺς δύο
πόδας ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν· εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον ὅπου ὁ σκώληξ
αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ
οὐ σβέννυται· καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλ-
μός σου σκανδαλίζῃ σε,
ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί
ἐστι μονόφθαλμον εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

ρθ·

ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέεμμαν
τοῦ πυρός· ὅπου ὁ σκώληξ
οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέμμυται· πᾶς γὰρ πυρὶ ἁ-
λισθήσεται· καὶ πᾶσα θυ-
σία, ἁλὶ ἁλισθήσεται· καλὸν
τὸ ἅλας· ἂμ δὲ τὸ ἅλας ἄ-
μαλομ γέμηται, ἐμ τίνι αὐτὸ
ἀρτύσετε· ἔχετε ἐμ ἑαυτοῖς
ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐμ ἀλλή-
λοις. Κἀκεῖθεμ ἀναστὰς
ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰου-
δαίας διὰ τοῦ πέραμ τοῦ
ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται
πάλιμ ὄχλοι πολλοὶ πρὸς
αὐτόμ, καὶ ὡς εἰώθει πάλιμ

ρε̄

κυ ἐδίδασκεν αὐτούς· Καὶ
προσελθόντες Φαρισαῖοι
ἐπηρώτησαν αὐτόν. εἰ
ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα
ἀπολῦσαι. πειράζοντες
αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμῖν
ἐνετείλατο μωϋσῆς· οἱ
δὲ, εἶπον· μωϋσῆς ἐπέ-
τρεψε βιβλίον ἀποστασίου
γράψαι καὶ ἀπολῦσαι·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν
ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·
ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως.
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς

ὁ θεός. ἕνεκεν τούτου κατα
λείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα. καὶ προσκολ
ληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν. ὥστε
οὐκέτι εἰσὶ δύο ἀλλὰ σάρξ
μία. ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν.
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν
αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτοῖς
Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ. καὶ γαμήσῃ ἄλ
λην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.
καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ
τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμή

θῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται. Καὶ [illegible]
[illegible] προσέφερον αὐτῷ παιδία
ἵνα ἅψηται αὐτῶν. οἱ δὲ μα-
θηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσ-
φέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγα-
νάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με. μὴ κωλύετε
αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέ-
ξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν. καὶ ἐναγκα-
λισάμενος αὐτά, τιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτά, ηὐλόγει
αὐτά. Καὶ ἐκπορευομένου

πέλαγος [illegible]

αὐτοῦ εἰς ὁδόν· προσδραμὼν
εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν
ἐπηρώτα αὐτόν· διδά-
σκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·
Ὁ δὲ ἰς̄ εἶπεν αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγα-
θὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θς̄· τὰς
ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς·
μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα·
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τῷ· διδάσκαλε, ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου· ὁ δὲ ἰς̄ ἐμ-

μβλέψας αὐτῷ· ἠγάπησεν
αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα
ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτω-
χοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκο-
λούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν·
Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ
ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν
γὰρ ἔχων κτήματα πολλά·
Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή-
ματα ἔχοντες εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο
ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς

πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτοῖς· τέκνα πῶς δύσκο
λόν ἐστι τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βα
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν·
εὐκοπώτερόν ἐστι κάμη
λον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν.
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βα
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν.
Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ
σοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέ
γει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον
ἀλλ' οὐ παρὰ θ(ε)ῷ· πάντα
γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θ(ε)ῷ·

Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῶ·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα·
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι·
Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν ὃς
ἀφῆκεν οἰκίαν· ἢ ἀδελφοὺς·
ἢ ἀδελφάς· ἢ πατέρα ἢ μητέρα
ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ ἀγρούς·
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν
τοῦ εὐαγγελίου ἐὰν μὴ λάβῃ
ἑκατονταπλασίονα νῦν
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· οἰκίας
καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς·
καὶ πατέρα· καὶ μητέρα· καὶ τέκνα·
καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν·
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο-
μένῳ· ζωὴν αἰώνιον·

ρι

ρια

πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι. καὶ ἔσχατοι πρῶτοι:
Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαί-
νοντες εἰς ἱεροσόλυμα
καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς
ὁ ἰς. καὶ ἐθαμβοῦντο. καὶ
ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦν-
το. καὶ παραλαβὼν πάλιν
τοὺς δώδεκα, ἤρξατο
λέγειν αὐτοῖς τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συμβαίνειν. ὅτι ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσό-
λυμα. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι καὶ τοῖς γραμμα-
τεῦσι. καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ. καὶ παρα-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαβὼν ὁ ἰς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἤρξατο

δώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνε
σι. καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ
καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν.
καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ. καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. καὶ
λ΄ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ ρις΄
ἰάκωβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ
ζεβεδαίου λέγοντες· διδά
σκαλε. θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν
αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.
ὁ δὲ, εἶπεν αὐτοῖς· τί θέ
λετε ποιῆσαί με ὑμῖν. οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα
εἷς ἐκ δεξιῶν σου. καὶ εἷς
ἐξ εὐωνύμων σου. καθίσω
μεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ ἰς

εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε. δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω. καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτι
σθῆναι; οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ.
δυνάμεθα· ὁ δὲ ἰς εἶπ
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα
πτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡ
τοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες
οἱ δέκα. ἤρξαντο ἀγανα
κτεῖν περὶ ἰακώβου καὶ ἰω.

ρξη

ὁ δὲ ἰς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς. λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν. κατε-
ξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτω
δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑ-
μῖν. ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γε-
νέσθαι πρῶτος. ἔσται
πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε
διακονηθῆναι. ἀλλὰ διακο-
νῆσαι. καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
Καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχώ·

εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε· δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω· καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτι-
σθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
δυνάμεθα. ὁ δὲ ἰς̅ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστ(ιν)
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡ-
τοίμασται. καὶ ἀκούσαντ(ες)
οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανα-
κτεῖν περὶ ἰακώβου κ(αὶ) ἰω(άννου).

ριη

ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
Ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν. κατε
ξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτω
δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑ
μῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γε
νέσθαι πρῶτος. ἔσται
πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου οὐκ ἦλθε
διακονηθῆναι. ἀλλὰ διακο
νῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν·
Καὶ ἔρχονται εἰς ἰεριχώ·
τῇ β' τῆς λ' ἑβδ(ομάδος) εὐαγ(γέλιον)

ριβ

ριγ

λα

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκα-
νοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτι-
μαῖος ὁ τυφλὸς, ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν προσαι-
τῶν. Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος ἐστὶν, ἤρξατο
κράζειν καὶ λέγειν· ὁ υἱὸς
Δαβὶδ Ἰησοῦ ἐλέησόν με. Καὶ
ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ
ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολ-
λῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ
ἐλέησόν με. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι.
Καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν,
λέγοντες αὐτῷ· θάρσει·

ἔγειραι φωνεῖ σε· ὁ δὲ ἀ-
ποβαλὼν τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς
τὸν ἰν̅· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅
λέγει αὐτῷ· τί θέλεις ποιή-
σω σοι· ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀνα-
βλέψω· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐ-
τῷ· ὕπαγε ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· καὶ εὐθέως
ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει
λβ τῷ ἰυ̅ ἐν τῇ ὁδῷ· τέλος· καὶ ὅτε
ἤγγιζουσιν εἰς ἱλημ, εἰς βηθ-
φαγὴ καὶ βηθανίαν· πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἀποστέλ-
λει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε

κε
γ

εἰς τὴν κώμην τὴν κατέ
ναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν
εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον
ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκά
θικε· λύσαντες αὐτὸν ἀ
γάγετε· καὶ ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο, εἴπα
τε ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεί
αν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀ
ποστέλλει ὧδε· ἀπῆλθον
δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον
δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν
ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου·
καὶ λύουσιν αὐτόν· καί τινες
τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον
αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες

τὸν πῶλον· οἱ δὲ, εἶπον
αὐτοῖς· καθὼς ἐνετείλα-
το ὁ ἰς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς·
καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς
τὸν ἰν· καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκά-
θισεν ἐπάνω αὐτῷ· πολλοὶ δὲ

ρἰθ

τοὺς χιτῶνας αὐτῶν ἔστρω-
σαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ
στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν
δένδρων, καὶ ἐστρώννυον
εἰς τὴν ὁδόν· καὶ οἱ προά-
γοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον λέγοντες· ὡσαν-
νὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· εὐλογημένη
ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀ

νόματι κυ τοῦ πρς ἡμῶν
δαδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑ-
ψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς
Ἱεροσόλυμα ὁ ἰς καὶ εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντας ὀψίας ἤδη οὔσης
τῆς ὥρας. ἐξῆλθεν εἰς
Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων
αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐ-
πείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν
μακρόθεν ἔχουσαν φύλ-
λα. ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει
τι ἐν αὐτῇ. καὶ ἐλθὼν ἐ-
π' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν. εἰ
μὴ φύλλα. οὐ γὰρ ἦν και-
ρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθ-

ὁ ἰς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι
ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μη
δεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ
ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἔρχονται εἰς ἱεροσόλυμα.
καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰς εἰς τὸ
ἱερὸν. ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀ
γοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ.
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν. καὶ τὰς καθέ
δρας τῶν πωλούντων τὰς
περιστερὰς κατέστρεψε.
καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τὶς
διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ
ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκε
λέγων αὐτοῖς. οὐ γέγραπται

ρκα´

ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προ
σευχῆς κληθήσεται πᾶσι
ρκε τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ
ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον
ρκϛ λῃστῶν. Καὶ ἤκουσαν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιε
ρεῖς. Καὶ ἐζήτουν πῶς
αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ἐ
φοβοῦντο γὰρ αὐτόν. ὅτι
πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπλήσσετο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
ρκζ Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο. ἐξεπο
ρεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
Καὶ πρωῒ παραπορευό
μενοι, εἶδον τὴν συκῆν
ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος

λέγει αὐτῷ· ῥαββί· ἴδε
ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐ-
ξήρανται· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς̄ λέγει αὐτοῖς· ἔχετε
πίστιν θῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
σαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γί-
νεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν
εἴπῃ· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν
προσευχόμενοι αἰτεῖσθε·
πιστεύετε ὅτι λαμβάνε-
τε, καὶ ἔσται ὑμῖν· καὶ

ρκε

ρκ ὅταν στήκητε προσευχό-
μενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε
κατά τινος. ἵνα καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς
ρκϛ οὐκ ἀφίετε. οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφή-
σει τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. τέλος. Καὶ ἔρχονται

Πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος
αὐτοῦ. ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς. καὶ

τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα
ποιεῖς. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς. ἐπερωτή-
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον.
καὶ ἀποκρίθητέ μοι. καὶ
ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. τὸ βάπτισμα
ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ
ἐξ ἀνθρώπων. καὶ διελογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες.
ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ,
ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ. ἀλλ᾽ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβοῦντο τὸν
λαόν. ἅπαντες γὰρ εἶχον
τὸν ἰωάννην. ὅτι ὄντως

προφήτης ἦν. Καὶ ἀπο
κριθέντες λέγουσι τῷ Ἰυ·
οὐκ οἴδαμεν. Καὶ λέγει
αὐτοῖς. οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· τέλ Καὶ
ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παρα
βολαῖς λέγειν. ἀμπε
λῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος
καὶ περιέθηκε φραγμὸν.
καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον.
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον. Καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.
Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦ
λον. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν

[margin: ... ρκη´ ... λϛ´]

λάβη ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμ-
πελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες
αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέ-
στειλαν κενόν. καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλ-
λον δοῦλον. κἀκεῖνον
λιθοβολήσαντες ἐκε-
φαλαίωσαν καὶ ἀπέστει-
λαν ἠτιμωμένον. καὶ πάλιν
ἄλλον ἀπέστειλε. κἀκεῖνον
ἀπέκτειναν. καὶ πολλοὺς
ἄλλους. τοὺς μὲν δέροντες
τοὺς δὲ ἀποκτέννοντες.
ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγα-
πητὸν αὐτοῦ. ἀπέστειλε
καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχα-
τον λέγων. ὅτι ἐντρα-

πίσομαι τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι
δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
Δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν,
καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονο-
μία. ἐπιάσαν τον αὐτὸν ἀπ-
έκτειναν καὶ ἐξέβαλον
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί οὖν
ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος. ἐλεύσεται καὶ ἀπο-
λέσει τοὺς γεωργούς. καὶ
δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε. λίθον ὃν ἀπε-
δοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας.

παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ὑμῶν· καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφο-
βήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγν-
ωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐ-
τοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθ(ον)
Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐ-
τόν τινας τῶν φαρισαίων
καὶ τῶν ἡρωδιανῶν ἵνα
αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ·
οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν
αὐτῷ· διδάσκαλε οἴδα-
μεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ οὐ
μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον

ἀνθρώπων. ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ θῦ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦναι,
ἢ οὔ· δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν·
ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑ-
πόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς.
τί με πειράζετε. φέρε-
τέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω·
οἱ δὲ, ἤνεγκαν καὶ λέγει
αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή·
οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ· καίσαρος· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ
καίσαρος καίσαρι, καὶ τὰ
τοῦ θῦ τῷ θῷ· καὶ ἐθαύμα-
σαν ἐπ' αὐτῷ· τέλος· καὶ ἔρχονται

λ̂ Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν. οἵ
τινες λέγουσιν ἀνάστασιν
μὴ εἶναι. καὶ ἐπηρώτη
σαν αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε.
μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν.
ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀπο
θάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖ
κα. καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξα
ναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελ
φοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶτος
ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀπο
θνήσκων, οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.
καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐ
τὴν καὶ ἀπέθανε. καὶ οὐδ

ἀυτὸς ἀφῆκε σπέρμα.
Καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.
Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτά,
Καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα.
ἐσχάτη πάντων ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀ-
ναστάσει ὅταν ἀναστῶσι,
τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή· οἱ
γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅ εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε. μὴ εἰδότες τὰς
γραφὰς μηδὲ τὴν δύνα-
μιν τοῦ θῦ̅; ὅταν γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται.
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν

τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν
ὅτι ἐγείρονται. οὐκ ἀνέγνω-
τε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως
ἐπὶ τοῦ βάτου ὡς εἶπεν
αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ
θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ
καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ
θεὸς νεκρῶν. ἀλλὰ ζώντων.
λθ ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.
Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμ-
ματέων. ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων. εἰδὼς ὅτι
καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη,
ἐπηρώτησεν αὐτόν. ποία
ἐστὶ πρώτη πάντων ἐν-
τολή. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ. ὅτι πρώτη πάντων

τῶν ἐντολῶν. ἄκουε Ἰσραήλ·
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστι·
καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου·
αὕτη πρώτη ἐντολή·
καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων
ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς·
καλῶς διδάσκαλε. ἐπ' ἀ-
ληθείας εἶπας. ὅτι εἷς ἐστι.
καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅ-
λης

τῆς καρδίας. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς. καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος. καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλεῖόν
ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτω-
μάτων καὶ θυσιῶν. καὶ
ὁ ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νου-
νεχῶς ἀπεκρίθη. εἶπεν
αὐτῷ. οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.

ρλγ

Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. καὶ
Ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς ἔλεγε δι-
δάσκων ἐν τῷ ἱερῷ. πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς.
ὅτι ὁ χριστὸς υἱός ἐστι δαβίδ.

αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν
πνεύματι ἁγίῳ· λέγει ὁ κύριος τῷ
κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐ-
χθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς
οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον,
καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι·
Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος, ἤκουεν
ρλε αὐτοῦ ἡδέως. Καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων
ἐν στολαῖς περιπατεῖν.
καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀ-
γοραῖς. καὶ πρωτοκαθε-
δρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

Καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς
δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν. καὶ
προφάσει μακρὰ προ-
σευχόμενοι. οὗτοι λήψονται
μα περισσότερον κρίμα.
Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι ρλϛ
τοῦ γαζοφυλακίου. ἐθεώ-
ρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλ-
θοῦσα μία χήρα πτωχὴ
ἔβαλε λεπτὰ δύο. ὅ ἐστι κο-
δράντης· καὶ προσκα-
λεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν

λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχή, πλεῖον πάν
των βέβληκε τῶν βαλόντ(ων)
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισ
σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς· πάντα ὅσα εἶχεν
ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐ
τῆς· τέλος· Καὶ ἐκπορευομέ(νου)
αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. λέγει
αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐ
τοῦ· διδάσκαλε· ἴδε πο
ταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ
οἰκοδομαί· καὶ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτῷ· βλέπ(εις)
ταύτας τὰς μεγάλας οἰκο

δομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος
ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ κατα-
μβ λυθῇ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ ρλη.
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κα-
τέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώ-
των αὐτὸν κατ' ἰδίαν πέ-
τρος καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης
καὶ ἀνδρέας· εἰπὲ ἡμῖν
πότε ταῦτα ἔσται. καὶ τί
τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
πάντα ταῦτα συντελεῖ-
σθαι· ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν·
Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλα-
νήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύ-
σονται ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰ-
μι·

Καὶ πολλοὺς πλανήσου
σιν· ὅταν δὲ ἀκούσητε πο
λέμους. καὶ ἀκοὰς πολέμων,
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέ
σθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔ
θνος. καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν. καὶ ἔσονται
σεισμοὶ κατὰ τόπους. καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί·
ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα·

ρλθ. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς
εἰς συνέδρια· καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε·
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε

ἕνεκεν ἐμοῦ. εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάντα
τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κη-
ρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον·
Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παρα-
διδόντες. μὴ προμε-
ριμνᾶτε τί λαλήσητε·
μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ᾽ ὃ
ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες·
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀ-
δελφὸν εἰς θάνατον. καὶ
πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπανα-
στήσονται τέκνα ἐπὶ γο-
νεῖς. καὶ θανατώσουσιν

ρμ

ρμα

αὐτοῖς. Καὶ ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται. ὅταν δὲ ἴδη-
τε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δα-
νιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀνα-
γινώσκων νοείτω. Τότε
οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ
δώματος, μὴ καταβάτω
εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ δὲ εἰσελ-
θέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ. Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
ὢν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς

ρμβ

ρμγ

ρμδ

ται ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμά
τιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ρμζ
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις. καὶ τ(αῖς)
θηλαζούσαις ἐν ἐκείν(αις)
ταῖς ἡμέραις· προσευ ρμη
χεσθε δὲ. ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος·
ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ρμθ
ἐκεῖναι θλῖψις. οἵα οὐ γέ
γονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως ἧς ἔκτισεν
ὁ θ(εὸ)ς ἕως τοῦ νῦν. καὶ οὐ
μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ κ(ύριο)ς ρν
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέ(ρας)
οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ·
ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς
οὓς ἐξελέξατο. ἐκολόβω
σε

τας ἡμέρας· καὶ τότε ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός·
ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε·
Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδό-
χριστοι καὶ ψευδοπρο-
φῆται. καὶ δώσουσι ση-
μεῖα καὶ τέρατα πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνα-
τὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
ὑμεῖς δὲ βλέπετε, ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν πάντα·
Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται. καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ
οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες·

Καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ
τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέ
λαις μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς. Καὶ τότε ἀπο
στελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐ
τοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσ
σάρων ἀνέμων. ἀπ' ἄκρων
γῆς, ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.
Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς καταμάθετε
τὴν παραβολήν· ὅταν
ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς
γένηται καὶ ἐκφυῇ τὰ φύλ
λα. γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς.

μρ̅ π̅ τ̅ ἡμέ καὶ ὥρας·

ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμε-
να γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐ-
στιν ἐπὶ θύραις· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐ μὴ πα-
ρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέ-
χρις οὗ πάντα ταῦτα γέ-
νηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται οἱ δὲ λό-
γοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι·
Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἢ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν,
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ.
οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ
προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.
ὥσπερ ἄνθρωπος ἀπόδημος· ἀφεὶς

[margin: ρμη τέλος · ρξγ · ρνδ · μρ]

τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. καὶ δοὺς
τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐ-
ξουσίαν. καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔρ-
γον αὐτοῦ. καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.
Γρηγορεῖτε οὖν. οὐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρ-
χεται. ὀψέ. ἢ μεσονυκτίου.
ἢ ἀλεκτοροφωνίας. ἢ πρωΐ.
μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης. εὕρῃ
ὑμᾶς καθεύδοντας. ἃ
δὲ λέγω ὑμῖν πᾶσι λέγω.
γρηγορεῖτε. ἦν δὲ τὸ πάσχα
καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο
ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς.
πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρα-

ρνξ

τήσαντες. ἀποκτείνωσι.
ἔλεγον δέ. μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ.
μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ
λαοῦ. τέλος. Καὶ ὄντος αὐτοῦ
ἐν βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ σί-
μωνος τοῦ λεπροῦ. κατα-
κειμένου αὐτοῦ. ἦλθε γυνὴ
ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου
νάρδου πιστικῆς πολυ-
τελοῦς. καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον. κατέχεεν
αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες.
εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν. ἠδύ-
ναται τοῦτο πραθῆ-

ρμη. μαρ
περὶ τῆς ἀλειψάσης

ἐπάνω τριακοσίων δη-
ναρίων. καὶ δοθῆναι τοῖς
πτωχοῖς. καὶ ἐνεβριμῶν-
το αὐτῇ. ὁ δὲ ἰς εἶπεν. ἄφε-
τε αὐτήν. τί αὐτῇ κόπους
παρέχετε. καλὸν ἔργον
εἰργάσατο ἐν ἐμοί. πάν-
τοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε
μεθ᾽ ἑαυτῶν. καὶ ὅταν θέλητε,
δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι.
ἐμὲ δέ, οὐ πάντοτε ἔχετε.
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε. προέ-
λαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν. ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον

ρνδ

μὲ π' τοῦ πάσχα·

Καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λα
ληθήσεται εἰς μνημόσυ
νον αὐτῆς. Καὶ ὁ ἰούδας
ὁ ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώ
δεκα ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ
αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκού
σαντες ἐχάρησαν· καὶ
ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀρ
γύρια δοῦναι· καὶ ἐζήτει
πῶς εὐκαίρως αὐτὸν
παραδῷ· Καὶ τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε
τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
ἑτοιμάσομεν, ἵνα φάγῃς

τὸ πάσχα· καὶ ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγε-
τε εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀπαν-
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος. κερά-
μιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ. καὶ
ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ. εἴπατε
τῷ οἰκοδεσπότῃ· ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστι
τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν
δείξει ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐ-
κεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ
ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

Καὶ ἦλθομ εἰς τὴμ πόλιμ·
Καὶ εὗρομ καθὼς εἶπε͂
αὐτοῖς καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· Καὶ ὀψίας γενο
μένης. ἔρχεται μετὰ τ͂ δώ
ρξα μ̂ς δεκα· καὶ ἀνακειμένῶ
αὐτῶμ· καὶ ἐσθιόντωμ.
εἶπεν ὁ Ἰς· ἀμὴν λέγω
ρξβ ὑμῖμ. ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶμ
παραδώσει με. ὁ ἐσθίῶ
μετ᾽ ἐμοῦ· οἱ δὲ, ἤρξαντο
λυπεῖσθαι. καὶ λέγειν αὐ
τῷ εἷς καθεῖς· μήτι ἐγώ;
ρξγ Καὶ ἄλλος μήτι ἐγώ; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτ͂·
εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. ὁ ἐμ
βαπτόμενος μετ᾽ ἐμοῦ

εἰς τὸ τρυβλίον· ὁ μὲν οὖν
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ,
δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος· καὶ ἐσθιόντων
αὐτῶν· λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον
εὐλογήσας, ἔκλασε καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπε·
Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι
τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν
τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας,
ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον
ἐξ αὐτοῦ πάντες· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ

αἷμα μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον· ἀμὴν δὲ
λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐκέτι
οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου. ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ὅτ(αν)
αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ
ρξζ· βασιλεία τοῦ θῦ· καὶ ὑ-
μνήσαντες ἐξῆλθον εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· καὶ
Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς̅· ὅτι πάν-
τες σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
ὅτι γέγραπται πατάξω
ρξη τὸν ποιμένα καὶ διασκορ-
πισθήσονται τὰ πρόβατα·

ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ὁ δὲ πέτρος ρξϛ.
ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται, ἀλ
λ' οὐκ ἐγώ· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι σὺ
σήμερον. ἐν τῇ νυκτὶ ταύ
τῃ. πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνή
σῃ με· ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ
ἔλεγε μᾶλλον. ἐάν με δέῃ
συναποθανεῖν σοι, οὐ μή
σε ἀπαρνήσωμαι· ὡ
σαύτως δὲ καὶ πάντες ἔ
λεγον· καὶ ἔρχονται εἰς ρο.
χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθση

μανμή· Καὶ λέγει τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε
ὧδε ἕως προσεύξομαι.
ροα Καὶ παραλαμβάνει τὸν
πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ
ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ
ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν, καὶ λέγειν
αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν
ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου·
μείνατε ὧδε καὶ γρη-
γορεῖτε· καὶ προελθὼν
μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα
ρογ εἰ δυνατόν ἐστι παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· Καὶ ἔ-
λεγεν· ἀββᾶ ὁ πατήρ. πάντα

δυνατά σοι· παρένεγκε
τὸ ποτήριομ τοῦτο ἀπέ
μοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω·
ἀλλὰ τί σύ· Καὶ ἔρχεται
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κα
θεύδοντας. καὶ λέγει
τῷ πέτρῳ· σίμωμ κα
θεύδεις; οὐκ ἴσχυσας
μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχε
σθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόμ· τὸ μὲν ροδ
πνᾶ πρόθυμομ. ἡ δὲ
σὰρξ ἀσθενής· πάλιν
ἀπελθὼν προσηύξατο
τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών·
Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐ

τοὺς πάλιν καθεύδοντ(ας)·
ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν κεκαρημένοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀ
ποκριθῶσι· καὶ ἔρχεται
τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς·
καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε· ἀπέχει·
ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παρα
δίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτω
λῶν· ἐγείρεσθε ἄγωμεν·
ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με
ἤγγικε· καὶ εὐθέως ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος παρα
γίνεται Ἰούδας εἷς ὢν τῶν
δώδεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ

ροϛ

ροζ

ρπ

ὄχλος πολὺς μετὰ μα
χαιρῶν καὶ ξύλων. παρὰ
τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμ
ματέων καὶ τῶν πρεσβυ
τέρων· δεδώκει δὲ ὁ πα — ρπη
ραδιδοὺς αὐτὸν, σύσση
μον αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν
φιλήσω, αὐτός ἐστι. κρα
τήσατε αὐτὸν καὶ ἀπα
γάγετε ἀσφαλῶς· καὶ
ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν
αὐτῷ λέγει αὐτῷ· ῥαββί.
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκρά
τησαν αὐτόν· εἷς δέ τις — ρπι
τῶν παρεστηκότων σπα

σαίμενος τὴν μάχαιραν
ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως. Καὶ ἀφεῖλ(εν)
αὐτοῦ τὸ ὠτίον· Καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύ
λων συλλαβεῖν με; Κα

ρπδ θ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαί· Καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες ἔφυγον·

ρπε Καὶ εἷς τις νεανίσκος
ἠκολούθησεν αὐτῷ περι
βεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ·

Καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ
νεανίσκοι· ὁ δὲ καταλιπ- ρπδ
ὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυ-
γεν ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἀπή-
γαγον τὸν ἰν̄ πρὸς τὸν ἀρχιε- ρπε
ρέα· καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερ(εῖς)
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
οἱ γραμματεῖς· καὶ ὁ
Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ρπς
ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἕως
ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκα-
θήμενος μετὰ τῶν ὑπη-
ρετῶν καὶ θερμαινόμενος
πρὸς τὸ φῶς· οἱ δὲ ἀρχιε- ρπθ
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδρι(ον)

ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
μαρτυρίαν εἰς τὸ θανα
τῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ ηὕρι
ρϟζ σκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευ
δομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἶσαι αἱ μαρτυρίαι
ρϟη οὐκ ἦσαν· καί τινες ἀνα
στάντες ἐψευδομαρ
τύρουν κατ' αὐτοῦ λέ
γοντες· ὅτι ἡμεῖς ἠκού
σαμεν αὐτοῦ λέγοντος
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν
ναὸν τοῦτον τὸν χειρο
ποίητον, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν ἄλλον ἀχειρο
ποίητον οἰκοδομήσω·
καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μ(αρτυρία)

μαρτυρία αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς
ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον
ἐπηρώτησε τὸν ἰησοῦν λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί
οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν·
ὁ δὲ, ἐσιώπα καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· πάλιν ὁ
ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν
καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄ-
ψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ δεξιῶν καθήμενον
τῆς δυνάμεως. καὶ ἐρχό-
μενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δ' ἀρχιερεὺς
διαρρήξας τοὺς χιτῶνας

αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων· ἠκού
σατε τῆς βλασφημίας·
τί ὑμῖν φαίνεται· οἱ δὲ
πάντες κατέκριναν αὐτὸν
εἶναι ἔνοχον θανάτου·
Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
αὐτῷ. καὶ περικαλύπτειν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
κολαφίζειν αὐτόν. καὶ
λέγειν αὐτῷ· προφήτευ
σον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥα
πίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.
καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν τῇ
αὐλῇ κάτω· ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρ
χιερέως. καὶ ἰδοῦσα τὸν

πέτρον θερμαινόμενον.
ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει·
καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζα-
ρηνοῦ ἰησοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνή-
σατο λέγων. οὐκ οἶδα
οὔτε ἐπίσταμαι, τί σὺ λέγεις.
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύ-
λιον. καὶ ἀλέκτωρ ἐφώ-
νησε. καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦ-
σα αὐτὸν πάλιν. ἤρξατο
λέγειν τοῖς παρεστηκόσι.
ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.
ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ με-
τὰ μικρὸν πάλιν οἱ πα-
ρεστῶτες, ἔλεγον τῷ πέτρῳ.
ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ
γαλιλαῖος εἶ. καὶ ἡ λαλιά σου

κη
ι

ὁμοιάζει· ὁ δὲ ἤρξατο ἀ-
ναθεματίζειν καὶ ὀμνύ-
ειν· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
τον ὃν λέγετε· καὶ ἐκ δευ-
τέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε·
Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος
τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰς· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι δίς, ἀπαρνή-
σῃ με τρίς· καὶ ἐπιβα-
λὼν ἔκλαιε· Καὶ εὐθέως
ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον
ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον· δή-
σαντες τὸν ἰν ἀπήνεγκαν

Καὶ παρέδωκαν τῷ πι
λάτῳ· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ πιλάτος· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ
κατηγόρουν αὐτὸν οἱ ἀρ
χιερεῖς πολλά· ὁ δὲ πι
λάτος πάλιν ἐπηρώτη
σεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀ
ποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πό
σα σου καταμαρτυροῦσιν.
Ὁ δὲ ἰς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρί
θη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
πιλάτον· κατὰ δὲ ἑορ
τὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς
ἕνα δέσμιον, ὅνπερ ᾐ

στ.

Τοῦτο· ἦν δὲ ὁ λεγόμενος

βαραββᾶς μετὰ τῶν συ-

στασιαστῶν δεδεμένος.

οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον

πεποιήκεισαν· καὶ

ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρ-

ξατο αἰτεῖσθαι καθὼς

ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς· ὁ δὲ

πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐ-

τοῖς λέγων· θέλετε ἀ-

πολύσω ὑμῖν τὸν βασι-

λέα τῶν ἰουδαίων; ἐγί-

νωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον

παρεδεδώκεισαν αὐτ-

ὸν οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς

σπ.

ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα

μᾶλλον τὸν βαραββᾶν ἀ-

πολύσῃ αὐτοῖς· ὁ δὲ πιλά-
τος πάλιν ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν θέ-
λετε ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν ἰουδαίων·
Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· στραύ-
σον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ κα-
κὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισ-
σοτέρως ἔκραξαν· στραύ-
σον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος
βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· καὶ
παρέδωκε τὸν ἰν̅ φραγε-
λώσας, ἵνα σταυρωθῇ·
Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον

αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι
πραιτώριον· καὶ συγκα
λοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορ
φύραν. καὶ περιτιθέα
σιν αὐτῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφανον. καὶ
ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐ
τόν. χαῖρε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· καὶ
ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κε
φαλὴν καλάμῳ· καὶ
ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τι
θέντες τὰ γόνατα προ
σεκύνουν αὐτῷ· καὶ
ϛδʹ Ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν

πορφύραν· καὶ ἐνέδυ-
σαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ
ἴδια. καὶ ἐξάγουσιν αὐτ-
ὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν·

σι

Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγον-
τά τινα Σίμωνα Κυρη-
ναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ,
τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν

σια

αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τό-
πον, ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον Κρανίου τόπος·
Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον οἶνον.
ὁ δὲ, οὐκ ἔλαβε· καὶ σταυ-
ρώσαντες αὐτὸν, δια

μερίζονται τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ. βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. ἦν
δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγρα-
φὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπι-
γεγραμμένη, ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν
αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς.
ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐ-
ξ εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ
ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέ-
γουσα. καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παρα-
πορευόμενοι ἐβλασφήμουν
αὐτόν. κινοῦντες τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες

οὐὰ· ὁ καταλύων τὸν
ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον σε
αυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ
Οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους. μετὰ
τῶν γραμματέων ἔλεγ.
ἄλλους ἔσωσεν. ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι; ὁ χριστὸς
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ. κα
ταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ. ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμεν αὐτῷ.
Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐτόν. γενο
μένης δὲ ὥρας ἕκτης.

σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν. ἕως ὥρας ἐνά
της. Καὶ τῇ ὥρα τῇ ἐνά
τῃ ἐβόησεν ὁ ἰς̄. φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἐλωῒ ἐ
λωῒ λιμὰ σαβαχθανί·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
ὁ θς̄ μου ὁ θς̄ μου εἰς τί με
ἐγκατέλιπες· Καί τινες
τῶν παρεστηκότων ἀκού
σαντες ἔλεγον· ἰδοὺ
ἠλίαν φωνεῖ. δραμὼν
δὲ εἷς. Καὶ γεμίσας σπόγ
γον ὄξους. περιθείς τε κα
λάμῳ. ἐπότιζεν αὐτὸν λέγ(ων)·
Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀφεὶς φωνὴν με
γάλην ἐξέπνευσε. Καὶ
τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω.
Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ πα
ρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας
αὐτοῦ. ὅτι οὕτως κράξας
ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀλη
θῶς ὁ ἄν(θρωπ)ος οὗτος, υἱὸς
Θ(εο)ῦ ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκ(ες)
ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι.
ἐν αἷς ἦν καὶ μαρία ἡ μαγ
δαληνή. καὶ μαρία ἡ τοῦ
ἰακώβου τοῦ μικροῦ. καὶ
ἰωσῆ μήτηρ. καὶ σαλώμη.
αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ

ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ δ(ι)η-
κόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι
πολλαί. αἱ συναναβᾶσαι
αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα.
Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης
ἐπεὶ ἦν παρασκευή. ὅ
ἐστι προσάββατον. ἐλθὼν
ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας.
εὐσχήμων βουλευτής. ὃς
καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ. τολ-
μήσας εἰσῆλθε πρὸς πι-
λάτον. καὶ ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ. ὁ δὲ πιλάτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνη-
κε. καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώ-

Πῶς κα-
ρωε κα
...

τησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀ
πέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ
τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρή
σατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ·
Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ
καθελὼν αὐτὸν ἐνείλισε
τῇ σινδόνι· καὶ κατέθη
κεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ
ἦν λελατομημένον ἐκ
πέτρας· καὶ προσεκύλι
σε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου· ἡ δὲ μαρία
ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία
ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται:
Καὶ διαγενομένου τοῦ σαβ
βάτου. μαρία ἡ μαγδα
ληνὴ. καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰα
+ Πρωῒ ... ἐκ ... [illegible]

σκη·

σκθ:

[illegible]

κώβου καὶ σαλώμη. ἠγό
ρασαν ἀρώματα ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν. καὶ λίαν πρωῒ
τῆς μιᾶς σαββάτων.
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς.
Τ τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου. καὶ ἀναβλέ
ψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀ
ποκεκύλισται ὁ λίθος. ἦν
γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη
μεῖον. εἶδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς

περιβεβλημένον στολὴν
λευκήν. καὶ ἐξεθαμβήθησαν.
Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκ
θαμβεῖσθε· ἰν̄ ζητεῖτε
τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω
μένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑ
πάγετε εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
πέτρῳ. ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς
εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελ
θοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ
μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς
τρόμος καὶ ἔκστασις·

κώβου καὶ σαλώμη. ἠγό
ρασαν ἀρώματα ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ
τῆς μιᾶς σαββάτων.
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλί(ου).
Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου. Καὶ ἀναβλέ
ψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀ
ποκεκύλισται ὁ λίθος. ἦν
γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη
μεῖον. εἶδον νεανίσκο(ν)
καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς

περιβεβλημένον στολὴν
λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν·
ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκ
θαμβεῖσθε· ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω
μένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑ
πάγετε εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
πέτρῳ· ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς
εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐξελ
θοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ
μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς
τρόμος καὶ ἔκστασις

+

[illegible]

ἑωθινὸν γ'

οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφο
βοῦντο γάρ· τέλ(ος) ἀναστὰς δὲ ὁ ἰς
πρωῒ πρώτῃ σαββάτου
ἐφάνη πρῶτον μαρίᾳ
τῇ μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς
ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαι
μόνια· ἐκείνη πορευ
θεῖσα ἀπήγγειλε
τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις
πενθοῦσι καὶ κλαίουσι·
κἀκεῖνοι ἀκούσαντες
ὅτι ζῇ· καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐ
τῆς, ἠπίστησαν· μετὰ δὲ
ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν
περιπατοῦσιν ἐφανε
ρώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,
πορευομένοις εἰς ἀγρόν·

κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀ-
πήγγειλαν τοῖς λοιποῖς·
οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανε-
ρώθη· καὶ ὠνείδισε τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκλη-
ροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεα-
σαμένοις αὐτὸν ἐγηγερ-
μένον οὐκ ἐπίστευσαν·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευ-
θέντες εἰς τὸν κόσμον
ἅπαντα. κηρύξατε τὸ
εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ
κτίσει· ὁ πιστεύσας καὶ
βαπτισθεὶς σωθήσεται·
ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακρι

κθ
τ

θήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασι, ταῦτα παρα-
κολουθήσει· ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου δαιμόνια
ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις
λαλήσουσι καιναῖς,
ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θα-
νάσιμόν τι πίωσιν, οὐ
μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ
ἀρρώστους χεῖρας ἐπι-
θήσουσι. καὶ καλῶς ἕξουσι.
Ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λα-
λῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη
εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐκάθι-
σεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.
Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐ-
κήρυξαν πανταχοῦ· τοῦ

κῦ συνεργοῦντος· καὶ
τὸν λόγον βεβαιοῦντος·
διὰ τῶν ἐπακο-
λουθούντων
σημείων.
ἀ
μ ※ ή
λ

τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.

α Περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

β Περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων.

γ Περὶ τοῦ Συμεών.

δ Περὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

ε Περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην.

ς Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰωάννην.

ζ Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σωτῆρος.

η Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου.

θ Περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου.

ι Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.

ια Περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων.

ιβ Περὶ τοῦ λεπροῦ.

ιγ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ.

ιδ Περὶ Λευῒ τοῦ τελώνου.

ιε Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα.

ιϛ' περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διαταγῆς.

ιζ' περὶ τῶν μακαρισμῶν.

ιη' περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.

ιθ' περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας.

κ' περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου.

κα' περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ.

κβ' περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου.

κγ' περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων.

κδ' περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα.

κε' περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου.

κϛ' περὶ τῆς αἱμορροούσης.

κζ' περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα.

κη' περὶ τῶν ε' ἄρτων καὶ τῶν β' ἰχθύων.

κθ' περὶ τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως.

λ' περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ.

λα' περὶ τοῦ σεληνιαζομένου.

λβ' περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων.

λγ π(ερὶ) τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθ(ῆσαι).
λδ π(ερὶ) τῶν ἀναδειχθέντων ό.
λε π(ερὶ) τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν νομικ(όν).
λς π(ερὶ) τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστ(άς).
λζ π(ερὶ) Μάρθας κ(αὶ) Μαρίας.
λη π(ερὶ) προσευχῆς.
λθ π(ερὶ) τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφ(όν).
μ π(ερὶ) τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φων(ῆς).
μα π(ερὶ) τῶν αἰτούντων σημεῖον.
μβ π(ερὶ) τοῦ Φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τ(ὸν) Ἰ(ησοῦ)ν.
μγ π(ερὶ) τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν.
μδ π(ερὶ) τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων.
με π(ερὶ) τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν οὐσί(αν).
μς π(ερὶ) οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου.
μζ π(ερὶ) τῶν Γαλιλαίων κ(αὶ) τῶν ἐν τῷ Σιλωάμ.
μη π(ερὶ) τῆς ἐχούσης πν(εῦμ)α ἀσθενείας.
μθ π(ερὶ) τῶν παραβολῶν.

ν̅ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι·

ν̅α̅ περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ διὰ Ἡρώδην·

ν̅β̅ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ·

ν̅γ̅ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας·

ν̅δ̅ περὶ τῶν καλουμένων ἐν τῷ δείπνῳ·

ν̅ε̅ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·

ν̅ϛ̅ περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολή·

ν̅ζ̅ περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν·

ν̅η̅ περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας·

ν̅θ̅ περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου·

ξ̅ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν·

ξ̅α̅ περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας·

ξ̅β̅ περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου·

ξ̅γ̅ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν·

ξ̅δ̅ περὶ τοῦ τυφλοῦ·

ξ̅ε̅ περὶ Ζακχαίου·

ξ̅ϛ̅ περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·

ξε π(ερὶ) τῶν λαβόντων ῑ μν(ᾶς).

ξς π(ερὶ) τοῦ πώλου.

ξζ π(ερὶ) τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κ(ύριο)ν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων.

ο π(ερὶ) τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος.

οα π(ερὶ) τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον.

οβ π(ερὶ) τῶν σαδδουκαίων.

ογ ἐπερώτησις πρὸς τοὺς φαρι-
σαίους πῶς ἐστιν υἱὸς Δα(βὶ)δ ὁ Χ(ριστό)ς.

οδ π(ερὶ) τῆς χήρας τῆς τὰ β̄ λεπτά.

οε ἐρώτησις περὶ συντελείας.

ος π(ερὶ) τοῦ πάσχα.

οζ περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων.

οη π(ερὶ) τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ.

οθ ἐξουθένησις Ἡρῴδου

π π(ερὶ) τῶν κοπτομένων γυναικῶν.

πα π(ερὶ) τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ.

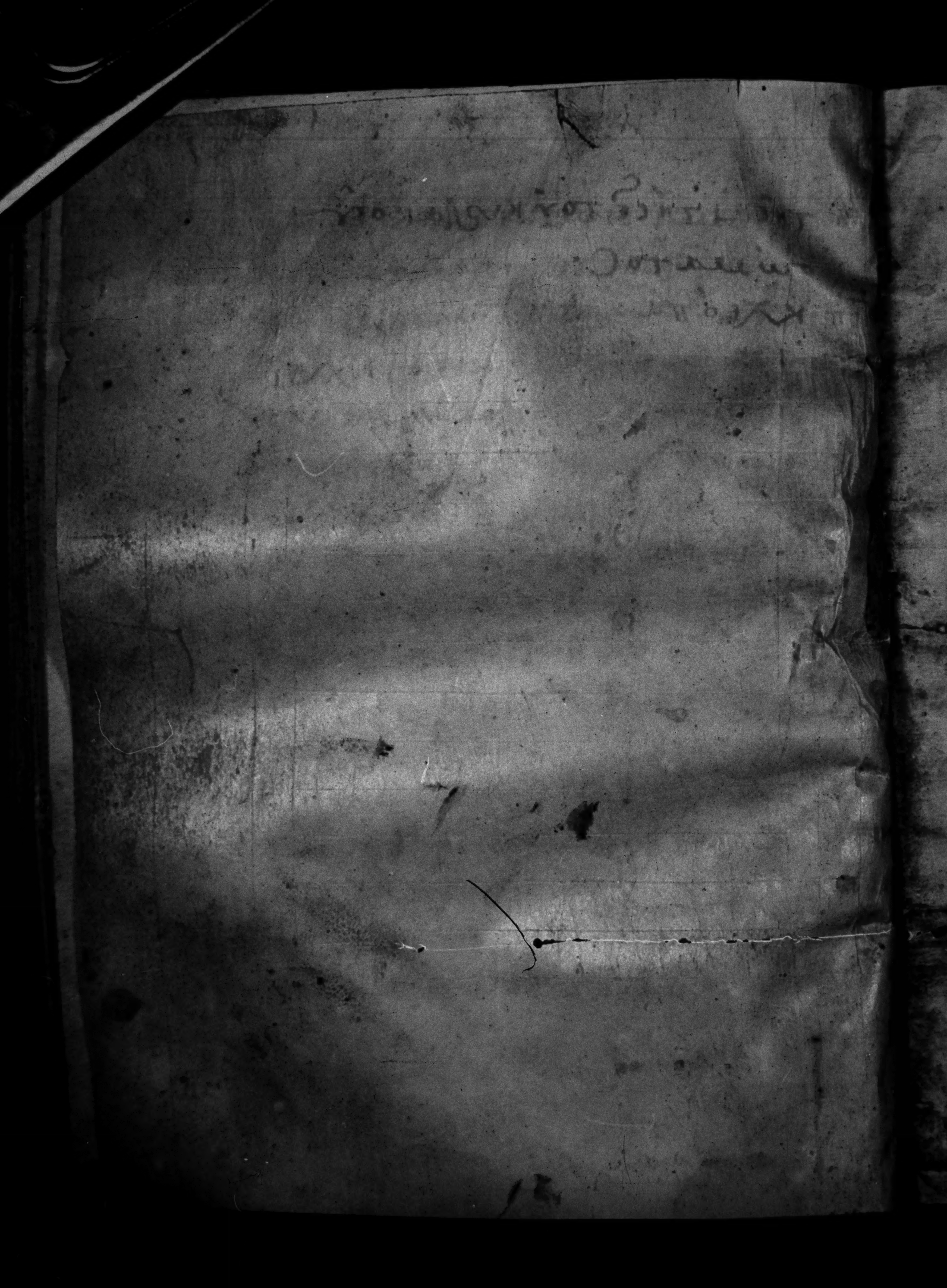
ἐπ τῆς αὐτῆς ε τοῦ κυριακοῦ
σώματος·
ἐπ κλεόπα: +

ξζ περὶ τῶν λαβόντων τὰς ι' μνᾶς.
ξη περὶ τοῦ πώλου.
ξθ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων.
ο περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος.
οα περὶ τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον.
οβ περὶ τῶν σαδδουκαίων.
ογ ἐπερώτησις Ἰησοῦ πρὸς τοὺς Φαρισαίους πῶς ἐστιν υἱὸς Δαβὶδ ὁ Χριστός.
οδ περὶ τῆς χήρας τῆς τὰ β' λεπτά.
οε ἐρώτησις περὶ συντελείας.
ος περὶ τοῦ πάσχα.
οζ περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων.
οη περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ.
οθ ἐξουθένησις Ἡρῴδου
π περὶ τῶν κοπτομένων γυναικῶν.
πα περὶ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ.

ἐπ τῆς αἰτήσε τοῦ κυριακοῦ

σώματος·

ιγ ἐπ κλεόπα: +

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ:

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπε-
χείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν περὶ τῶν πε-
πληροφορημένων ἐν ἡ-
μῖν πραγμάτων. καθὼς
παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρ-
χῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται
γενόμενοι τοῦ λόγου. ἔ-
δοξε κἀμοὶ παρηκολου-

ηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀ
κριβῶς καθεξῆς σοι γρά
ψαι κράτιστε θεόφιλε.
ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά
λειαν. ἐγένετο ἐν ταῖς
Ἡμέραις ἡρῴδου τοῦ βα
σιλέως τῆς ἰουδαίας.
ἱερεύς τις ὀνόματι ζα
χαρίας. ἐξ ἐφημερίας
ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ
τῶν θυγατέρων ἀαρών.
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ.
Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότε
ροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πο
ρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς καὶ δικαιώμα

τοῦ κυ ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν
αὐτοῖς τέκνον· καθότι ἦν ἐλι
σάβετ ἡ στεῖρα· καὶ ἀμφό
τεροι προβεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν·
ε' ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν
αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφη
μερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
θυ· κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱε
ρατείας· ἔλαχε τοῦ θυμιά
σαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυ· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον
ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάμα
τος· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε
λος κυ ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος

ματος. Καὶ ἐταράχθη Ζα-
χαρίας ἰδών, καὶ φόβος
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰ-
σηκούσθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰω(άννην).
Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλ-
λίασις. καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.
ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ
Κυ(ρίου). καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ
μὴ πίῃ. καὶ πν(εύματο)ς ἁγίου
πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλί-
ας μ(ητ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς

τῶν υἱῶν ἰηλ ἐπιστρέψει
ἐπὶ κν τὸν θν αὐτ(ῶν)· καὶ αὐτὸς
προελεύσεται ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν πνι καὶ δυνάμει
ἠλίου· ἐπιστρέψαι καρδί-
ας πατέρων ἐπὶ τέκνα· καὶ ἀπει-
θεῖς ἐν φρονήσει δικαίων·
ἑτοιμάσαι κω λαὸν κα-
τεσκευασμένον· καὶ
εἶπε ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγ-
γελον· κατὰ τί γνώσομαι
τοῦτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρε-
σβύτης· καὶ ἡ γυνή μου
προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτῆς· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ
εἰμι γαβριὴλ ὁ παρεστηκ(ὼς)

ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην
λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγ-
γελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ
ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνά-
μενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡ-
μέρας γένηται ταῦτα· ἀν-
θ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵτινες πλη-
ρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν
αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς
Προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν·
Καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ
χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέ-
γνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώ-
ρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν δια

νεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε
κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐ-
πλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας
συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυ-
νὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα
ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν
ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν
ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγ-
γελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας
ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς

παρθένον μεμνηστευμένην
ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα ἰωσήφ·
ἐξ οἴκου δαυίδ· καὶ τὸ ὄνομα
τῆς παρθένου μαριάμ.
Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτὴν εἶπε· χαῖρε κεχα-
ριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ,
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.
Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη
ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ
διελογίζετο ποταπὸς
εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ
εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ·
μὴ φοβοῦ μαριάμ· εὗρες
γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ·
καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γα-
στρὶ καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ καλέσεις

τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν· οὗτος
ἔσται μέγας. καὶ υἱὸς ὑψίστου
κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ
κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον δαυὶδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύ-
σει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ
εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται
τέλος· εἶπε δὲ μαριὰμ
πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς
ἔσται τοῦτο· ἐπεὶ ἄνδρα
οὐ γινώσκω· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύ-
σεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι·
διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον

κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ
ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου. καὶ
αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν
γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν
ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλου-
μένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυ-
νατήσει παρὰ θεῷ πᾶν
ῥῆμα. εἶπε δὲ μαριάμ.
ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου. γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀ-
πῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
Ἀναστᾶσα δὲ μαριὰμ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις. ἐ-
πορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν
μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰού-
δα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον ζαχαρίου. καὶ ἠσπά-

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα· γʹ

σατο τὴν ἐλισάβετ· καὶ ἐ-
γένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλι-
σάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς
μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
καὶ ἐπλήσθη πνς ἁγίου
ἡ ἐλισάβετ. καὶ ἀνεφώ-
νησε φωνὴν μεγάλην καὶ
εἶπεν· εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο.
ἵνα ἔλθη ἡ μήτηρ τοῦ κυ μου
πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγέ-
νετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὦτα μου· ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιά-
σει

ἐμ τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακ
ρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελαλη
μένοις αὐτῇ παρὰ κυ̅
Καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύ
νει ἡ ψυχή μου τὸν κν̅· καὶ ἠγαλ
λίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ
θεῷ τῷ σωτῆρί μου ὅτι ἐπέ
βλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεί
νωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γε
νεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι με
γαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ
ἅγιομ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς
γενεῶμ τοῖς φοβουμένοις

αὐτοῦ· ἐποίησε κράτος ἐμ
βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρ
πισεν ὑπερηφάνους δια
νοίᾳ καρδίας αὐτῶν· καθ
εῖλε δυνάστας ἀπὸ θρό
νων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν· καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς· ἀν
τελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ.
μνησθῆναι ἐλέους. καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ. ἕως αἰῶ
νος· Ἔμεινε δὲ μαριὰμ
σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρ.
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον

αὐτῆς. Τῇ δὲ ἐλισάβετ

ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τε-

κεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱ-

όν· καὶ ἤκουσαν οἱ περί-

οικοι καὶ οἱ συγγενεῖς

αὐτῆς. ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος

τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς,

καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

Καὶ ἐγένετο τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ

ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παι-

δίον. καὶ ἐκάλουν αὐτὸ

ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ ζαχαρίαν· καὶ ἀπο-

κριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν·

οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης·

καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι

οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ

σου

ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ π(ατ)ρὶ
αὐτοῦ· τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
αὐτόν· καὶ αἰτήσας πινα-
κίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰω(άννη)ς
ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
ἐθαύμασαν πάντες· ἀνεῴ-
χθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρα-
χρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐ-
τοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν
θ(εό)ν· καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντ(ας)
φόβος τοὺς περιοικοῦν-
τας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας, διε-
λαλεῖτο πάντα τὰ ῥήμα-
τα ταῦτα· καὶ ἔθεντο
πάντες οἱ ἀκούσαντες

ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες·
τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο
ἔσται· καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου,
καὶ προεφήτευσε λέγων·
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίη-
σε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ· καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας
ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐ-
λάλησε διὰ στόματος τῶν
ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προ-
φητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐ-
χθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων

ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετ
τῶν πρων ἡμῶν, καὶ μνη
σθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐ
τοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς
ἀβραὰμ τὸν πρα ἡμῶν
τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας· λατρεύειν αὐ
τῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ. πά
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
ἡμῶν· Καὶ σὺ παιδίον προ
φήτης ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προ
σώπου κυ· ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν
σριας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν

τῆς ζωῆς

α' περὶ τῆς ἀπογραφῆς

λουκ

ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν·
ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς
ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφᾶ-
ναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις·
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πό-
δας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης·
Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκρα-
ταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀνα-
δείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραήλ· Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
Ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε
δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγ-
ούστου ἀπογράφεσθαι
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην·

αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη
ἐγέμετο ἡγεμαμεύομτος τῆς
συρίας κυρημίου· καὶ ἐπο-
ρεύομτο πάμτες ἀπογράφε-
σθαι. ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· ἀμέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἐκ πόλεως ναζαρὲτ εἰς
τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν δαδ
ἥτις καλεῖται βηθλεέμ·
διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου
καὶ πατριᾶς δαδ· ἀ-
πογράψασθαι σὺν μαριὰμ
τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ
γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐ-
γένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς
ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι

β̂ περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων·

τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἔτεκε
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
τοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν
αὐτόν· καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν
αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κατα-
λύματι· Καὶ ποιμένες

β Ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ
ἀγραυλοῦντες· καὶ φυλάσ-
σοντες φυλακὰς τῆς νυ-
κτός· ἐπὶ τὴν ποίμνην
αὐτῶν· Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου
ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ δόξα
κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς·
καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε·

ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑ-
μῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις
ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι
ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ
ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ.
Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον·
εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανω-
μένον κείμενον ἐν φάτνῃ.
Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ
ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν
καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑ-
ψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
νη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ
ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ'
αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγ-
γελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες

εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλ
θωμεν δὴ ἕως βηθλεέμ·
Καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο
τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ κ(ύριο)ς ἐγνώρισεν
ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες.
Καὶ ἀνεῦρον τήν τε μαριὰμ
Καὶ τὸν ἰωσήφ, Καὶ τὸ βρέ
φος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
λαληθέντος αὐτοῖς. περὶ
τοῦ παιδίου τούτου· Καὶ
πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαλη
θέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριὰμ
πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα

ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ὑ-
πέστρεψαν οἱ ποιμένες
δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες
τὸν θεόν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤ-
κουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐ-
λαλήθη πρὸς αὐτούς.
Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι
ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν
αὐτόν. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἰησοῦς. τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου. πρὸ τοῦ συλ-
ληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοι-
λίᾳ. Καὶ ὅτε ἐπλήσθη-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθα-
ρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν
νόμον μωσέως. ἀμήν

γ΄ π΄ τοῦ συμεὼν·

ἀνήγαγον

αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα παρα-
στῆσαι τῷ κῳ· καθὼς γέ-
γραπται ἐν νόμῳ κυ· ὅτι
πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μή-
τραν, ἅγιον τῷ κῳ κλη-
θήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι
θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον
ἐν νόμῳ κυ· ζεῦγος τρυγόνων.
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν·
Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν ἰλημ, ᾧ
ὄνομα συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος
οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής.
προσδεχόμενος παράκλη-
σιν τοῦ ἰηλ· καὶ πνα ἦν ἅ-
γιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ
κεχρηματισμένον ὑπὸ
τοῦ πνς τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν

θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χ(ριστὸ)ν
κ(υρίο)υ· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πν(εύματ)ι εἰς
τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν
τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον ἰ(ησοῦ)ν· τοῦ
ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰ-
θισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐ-
τοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ
εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ·
καὶ εὐλόγησε τὸν θ(εὸ)ν καὶ εἶπε·
» Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου
» δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου
» ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
» μοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοί-
» μασας κατὰ πρόσωπον πάν-
» των τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀ-
» ποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν
» λαοῦ σου ἰ(σρα)ήλ. καὶ ἦν ἰωσὴφ

Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζον
τες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις
περὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν
αὐτοὺς συμεών. καὶ εἶπε
πρὸς μαριὰμ τὴν μητέρα
αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
πολλῶν ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον·
Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥομφαία. ὅπως
ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλο
γισμοί. Καὶ ἦν ἄννα προφῆτις

λ θυγάτηρ φανουήλ. ἐκ φυλῆς
ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα
ἐν ἡμέραις πολλαῖς. ἔζη

σασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς
ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐ-
τῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων·
Ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
νηστείαις καὶ δεήσεσι λα-
τρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·
Καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρα
ἐπιστᾶσα. ἀνθωμολογεῖτο
τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδε-
χομένοις λύτρωσιν ἐν ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ ὡς ἐτέ-
λεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ
τὸν νόμον κυρίου. ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν
πόλιν αὐτῶν ναζαρέτ.

[illegible] Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ
ἐκραταιοῦτο πνεύματι· πλη
ρούμενον σοφίας. καὶ
χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. [illegible]

[illegible] Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώ
δεκα. ἀναβάντων αὐτῶν
εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ
ἔθος τῆς ἑορτῆς. καὶ τε
λειωσάντων τὰς ἡμέρας
ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς.
ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱε
ρουσαλήμ. καὶ οὐκ ἔγνω
Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ

συνοδίᾳ εἶναι. ἦλθον ἡμέρας
ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν
ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς
γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες
αὐτόν. ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ
ζητοῦντες αὐτόν· καὶ ἐγέ-
νετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς. εὗρον
αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζό-
μενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκά-
λων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ
ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξί-
σταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούον-
τες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει
καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλά-
γησαν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ εἶπε· τέκνον

τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως·
ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀ-
δυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με· οὐκ ᾔδει-
τε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου
δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ
συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλά-
λησεν αὐτοῖς· καὶ κατέβη
μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλθεν εἰς Να-
ζαρέτ. καὶ ἦν ὑποτασ-
σόμενος αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς· καὶ Ἰησοῦς προέκο-
πτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ
χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

λέγετε τῇ παραμονῇ τῶν ἁγίων θεοφανίων
τῇ παραμονῇ τῶν φώτων :–

ϛ

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
ἡγεμονίας Τιβερίου Καί-
σαρος· ἡγεμονεύοντος
Ποντίου Πιλάτου τῆς
Ἰουδαίας· καὶ τετραρχοῦν-
τος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου·
Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰτουραίας καὶ Τρα-
χωνίτιδος χώρας· καὶ
Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς
τετραρχοῦντος· ἐπὶ ἀρ-
χιερέως Ἄννα καὶ Καϊά-
φα· ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ
ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου
υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ
ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περί-

ρίχωρον τοῦ ἰορδάνου· κη
ρύσσων βάπτισμα μετανοί
ας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς
γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων
ἠσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖ
τε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα
φάραγξ πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν·
καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς
λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· ἔλεγεν οὖν
τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλ

βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.
Γεννήματα ἐχιδνῶν· τίς
ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν
ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.
ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας·
καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς. πατέρα ἔχομεν
τὸν ἀβραάμ. λέγω γὰρ ὑ-
μῖν. ὅτι δύναται ὁ θ(εὸ)ς ἐκ
τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
τέκνα τῷ ἀβραάμ. ἤδη
δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλόν. ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· καὶ

λβ
ι

θ΄. ε΄ Ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέ-
γοντες· τί οὖν ποιήσομεν·
ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μετα-
δότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ
ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως
ποιείτω· ἦλθον δὲ καὶ τελῶ-
ναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκ-
αλε· τί ποιήσομεν· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον
παρὰ τὸ διατεταγμένον
ὑμῖν πράσσετε· ἐπηρώ-
των δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι
λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιή-
σομεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείσητε· μηδὲ

συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖ
σθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν·
Προσδοκοῦντος δὲ τοῦ λαοῦ
καὶ διαλογιζομένων πάντων
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ
τοῦ ἰωάννου. μήποτε αὐτὸς
εἴη ὁ χριστός· ἀπεκρίνατο ὁ ἰωάννης
ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν ὕ
δατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρ
χεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου.
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτί
σει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί·
Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλω
να αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν

σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐ-
τοῦ. τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύ-
σει πυρὶ ἀσβέστῳ. πολλὰ
μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν
εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· τέλος
Ὁ δὲ ἡρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχό-
μενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἡρω-
διάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάν-
των ὧν ἐποίησε πονηρῶν
ὁ ἡρώδης, προσέθηκε καὶ τοῦτο
ἐπὶ πᾶσι· καὶ κατέκλεισε τὸν
ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. ἐ-
γένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι
ἅπαντα τὸν λαόν. καὶ ἰησοῦ βα-
πτισθέντος καὶ προσευχομένου,
ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν, καὶ

καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
σωματικῶ εἴδει ὡσεὶ πε
ριστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν
ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν·
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν σοὶ ηὐδόκησα· καὶ αὐτὸς
Ἦν ὁ ἰς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα
ἀρχόμενος ὢν ὡς ἐνομίζετο
υἱὸς ἰωσὴφ· τοῦ ἠλεί· τοῦ
ματθάτ· τοῦ λευί· τοῦ μελχεί·
τοῦ ἰαννά· τοῦ ἰωσὴφ· τοῦ
ματταθίου· τοῦ ἀμώς· τοῦ
μαούμ· τοῦ ἐσλεί· τοῦ
μαγγαί· τοῦ μαάθ· τοῦ
ματταθίου· τοῦ σεμεΐ· τοῦ
ἰωσὴφ· τοῦ ἰούδα· τοῦ
ἰωαννάν· τοῦ ῥησά· τοῦ

ζοροβάβελ· τοῦ σαλαθιήλ·
τοῦ νηρεί· τοῦ μελχεί· τοῦ
ἀδδεί· τοῦ κωσάμ· τοῦ
ἐλμωδάδ· τοῦ ἤρ· τοῦ
ἰωσῆ· τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ
ἰωρείμ· τοῦ ματθάτ· τοῦ
λευΐ· τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰωνάν·
τοῦ ἐλιακείμ· τοῦ μελεά·
τοῦ μαϊνάν· τοῦ ματταθά·
τοῦ νάθαν· τοῦ δαδ· τοῦ
ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ· τοῦ
βοόζ· τοῦ σαλμών· τοῦ
ναασσών· τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ
ἀράμ· τοῦ ἰωράμ· τοῦ
ἐσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ
ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ

ἰσαὰκ· τοῦ ἀβραάμ· τοῦ
θάρρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ
σερούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ
φαλέκ· τοῦ ἔβερ· τοῦ
σαλά· τοῦ καϊνάμ· τοῦ
ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ
νῶε· τοῦ λάμεχ· τοῦ
μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ·
τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλελεήλ·
τοῦ καϊνάν· τοῦ ἐνώσ·
τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θ(εο)ῦ·

Ἰ(ησοῦ)ς δὲ πλήρης πν(εύματο)ς ἁγίου
ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορ-
δάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν(εύματ)ι
εἰς τὴν ἔρημον ἡμέρας
τεσσαράκοντα· πειρα-
ζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλ(ου)·

Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συν
τελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστε
ρον ἐπείνασε· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.
Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν
λέγων· γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ᾽
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος,
ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ.
Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς βασιλεί
ας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ
χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐ

ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι
ἐμοὶ παραδέδοται· καὶ
ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν·
σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σου
πᾶσα· Καὶ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰς· Ὕπαγε
ὀπίσω μου σατανᾶ· γέ-
γραπται προσκυνήσεις
κν τὸν θν σου, καὶ αὐτῷ
μόνῳ λατρεύσεις· καὶ
Ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἱλήμ· καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε-
ρύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ,
βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κά-
τω·

15

Γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ
τοῦ διαφυλάξαι σε· καὶ ἐ-
πὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μή-
ποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
λ' ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰς· ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκ-
πειράσεις κν τὸν θν σου·
ιη Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος,
ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι
ιβ καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν
ὁ Ἰς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ
φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης
τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν τ(αῖς)
συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξα-
ζόμενος ὑπὸ πάντων·
Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ
οὗ ἦν τεθραμμένος· Καὶ εἰσῆλ-
θε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγήν· Καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι· Καὶ ἐ-
πεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐ-
ου τοῦ προφήτου· Καὶ ἀνα-
πτύξας τὸ βιβλίον εὗρε
τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵνεκεν ἔ-
χρισέ με· εὐαγγελίσασθαι
πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με·
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους

τὴν καρδίαν· κηρύξαι
αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀ-
ποστεῖλαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν
κυρίου δεκτόν· καὶ πτύξας
τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ
ὑπηρέτῃ ἐκάθισε· καὶ
πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ
οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζον-
τες αὐτῷ· ἤρξατο δὲ λέ-
γειν πρὸς αὐτούς· ὅτι σή-
μερον πεπλήρωται ἡ
γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν· καὶ πάντες ἐμαρτύ-
ρουν αὐτῷ· καὶ ἐθαύμαζον
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος

[illegible]

τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ
ἔλεγον· οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ κ
υἱὸς ἰωσήφ· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· πάντως ἐρεῖτε
μοι τὴν παραβολὴν ταύ
την· ἰατρὲ θεράπευσον
σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν
γενόμενα ἐν τῇ καπερ
ναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε
ἐν τῇ πατρίδι σου· εἶπε δέ·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς κα
προφήτης δεκτός ἐστιν
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' κβ
ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν·
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν τ(αῖς)
ἡμέραις ἠλίου ἐν τῷ ἰ(σρα)ήλ·

ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ
ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ·
σ ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ
πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμ-
φθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρε-
φθα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα
χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ
προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ
οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη
εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος·
πλήσθησαν πάντες θυμοῦ
ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες
ταῦτα· καὶ ἀναστάντες
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πό-
λεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως

περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου.

ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ
ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο
εἰς τὸ κατακρημνίσαι
αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν
διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.
Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ
πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἦν διδάσκων ἐν τοῖς σαβ
βασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄν
θρωπος ἔχων πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ
ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ
Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπο

κγ'

κδ

λέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ
ὁ ἅγιος τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ἐπετί
μησεν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων· φι
μώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμό
νιον εἰς μέσον· ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐ
τόν· καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελά
λουν πρὸς ἀλλήλους λέ
γοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος·
ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
πνεύμασι καὶ ἐξέρχονται·
καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τό
πον τῆς περιχώρου·

τέλος

ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· οἱ
δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας.
Καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους τί ἂν ποιήσειαν
τῷ ἰ(ησο)ῦ· ἐγένετο δὲ ἐν τ(αῖς)

ιϛ. Ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθ(εν)
εἰς τὸ ὄρο(ς) προσεύξασθ(αι)·
Καὶ ἦν διανυκτερεύων
ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θ(εο)ῦ.
Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα.
προσεφώνησε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ. Καὶ ἐκλε-
ξάμενος ἀπ' αὐτ(ῶν) δώδεκα
καὶ οὓς καὶ ἀποστόλους ὠ-
νόμασε· σίμωνα. ὃν κ(αὶ)
ὠνόμασε πέτρον. Καὶ
ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ.

λδ

ἰάκωβον καὶ ἰωάννην·
φίλιππον καὶ βαρθολο
μαῖον· ματθαῖον. καὶ θω
μᾶν· ἰάκωβον τὸν τοῦ
ἀλφαίου. καὶ σίμωνα
τὸν καλούμενον ζηλωτήν·
ἰούδαν ἰακώβου. καὶ ἰούδαν
ἰσκαριώτην. ὃς καὶ ἐ
γένετο προδότης· καὶ
Καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ
τόπου πεδινοῦ. καὶ ὄ
χλος μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ
πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας
καὶ ἱερουσαλήμ. καὶ τῆς παρα
λίου τύρου καὶ σιδῶνος· οἳ
ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ

ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων· Καὶ ἐθεραπεύ-
οντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει
ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύνα-
μις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
Καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ αὐτὸς
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι
οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μα-
κάριοι οἱ πεινῶντες νῦν·
ὅτι χορτασθήσεσθε· μακά-
ριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι
γελάσετε· μακάριοι ἐστὲ
ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ

ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς καὶ ὀμειδίσωσι· καὶ
ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν
ὡς πονηρόν· ἕνεκεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·
κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς προφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν· πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλου-
σίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν· οὐαὶ
ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι
ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν
οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πεν-
θήσετε καὶ κλαύσετε· καὶ

ὅταν μακαρίως ὑμᾶς εἴπωσιν
οἱ ἄνθρωποι. κατὰ ταῦτα γὰρ ἐ-
ποίουν τοῖς ψευδοπρο-
φήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούου- μβ
σιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐ-
λογεῖτε τοὺς καταρωμένους
ὑμῖν· προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς. Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ μγ
τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ
τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴ-
ροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ
τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.
Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου.

Καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ
μὴ ἀπαίτει. Καὶ καθὼς
θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε
αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς
ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθο-
ποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦν-
τας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐστί· Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δα-
νείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐστί· Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ

ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν,
ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα·
Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανείζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες. καὶ ἔσται
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐ
τὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.
Γίνεσθε οὖν οἰκτιέμονες.
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν, οἰ
κτιέμων ἐστί· μὴ κρίνε
τε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ
καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπο
λύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·

Καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὰ σὰ
μὴ ἀπαίτει. Καθὼς
θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε
αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς
ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθο-
ποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦν-
τας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δα-
νείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ

ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν,
ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα·
Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν. καὶ ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανείζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες. καὶ ἔσται
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐ
τὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.
Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες.
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν, οἱ
κτίρμων ἐστί. μὴ κρίνε
τε. καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ
καταδικάζετε. καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπο
λύετε. καὶ ἀπολυθήσεσθε·

δίδοτε. καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερ-
εκχυνόμενον δώσουσιν
εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. τῷ
γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖ-
τε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

μζ' Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς·
μήτι δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πε-

μη' σοῦνται; οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐ-
τοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς
ἔσται, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

μθ' Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀ-

δελφοῦ σου. τὴν δὲ δοκ
τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς. ἢ πῶς δύ
νασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ
σου. ἀδελφὲ ἄφες ἐκβά
λω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου. αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκ
ὸν οὐ βλέπων. ὑποκριτὰ.
ἔκβαλον πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σ.
καὶ τότε διαβλέψεις ἐκ
βαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν ποιοῦ
καρπὸν σαπρόν. οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν ποιοῦν

καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ
δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρ-
ποῦ γινώσκεται. οὐ γὰρ ἐξ ἀ-
κανθῶν συλλέγουσι σῦκα.
οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι στα-
φυλήν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας αὐτοῦ προ-
φέρει τὸ ἀγαθόν. καὶ ὁ πο-
νηρὸς ἄνθρωπος. ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας
αὐτοῦ, προφέρει τὸ πονηρόν.
ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος
τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ
στόμα αὐτοῦ. τί δέ με
καλεῖτε κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε
ἃ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος

ξα · ξβ · ξγ

πρός με καὶ ἀκούων μου
τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐ-
τούς. ὑποδείξω ὑμῖν τί-
νι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν·
ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε
καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν
πέτραν· πλημμύρας δὲ
γενομένης προσέρρηξεν
ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ.
καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι
αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀ-
κούσας καὶ μὴ ποιήσας.
Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομή-
σαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρ-

ῥηξεν ὁ ποταμὸς. καὶ εὐθέως
ἔπεσε. καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα
τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Ἰῶ

ξε

Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθ(εν)
εἰς καπερναούμ. ἑκα-
τοντάρχου δέ τινος δοῦλος
κακῶς ἔχων, ἔμελλε τε-
λευτᾶν. ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.
Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ. ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυ-
τέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρω-
τῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν δια-
σώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν. παρεκάλουν αὐτ(ὸν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἰσῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς
καπερναούμ·

σπουδαίως λέγοντες· ὅτι ἄ-
ξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·
ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν·
καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ
ἰ̅σ̅ ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς·
Ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀ-
πέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας·
ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκα-
τόνταρχος φίλους λέγων
αὐτῷ· κ̅ε̅ μὴ σκύλλου·
οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·
διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ' εἰπὲ
λόγῳ καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄ̅ν̅ο̅ς̅ εἰμὶ

ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος·
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω τούτῳ
πορεύθητι, καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ ἔρχου, καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ
ταῦτα ὁ ἰς ἐθαύμασεν αὐ-
τόν· καὶ στραφεὶς τῷ ἀ-
κολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ
[illegible] γω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν
ε[illegible]
τῷ ἰηλ τοσαύτην πίστιν εὗρον·
ζς. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμ-
φθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον
τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον
ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐγένε-
το ἐν τῷ ἑξῆς, ἐπορεύετο
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύθη ὁ ἰς

ιθ

Εἰς πόλιν καλουμένην ναΐν·
καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ
ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγι-
σε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ
ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς
μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν
αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ
κ(ύριο)ς· ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ·
καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε·
Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς
σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες
ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεα-
νίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθητι·
καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς

Καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδω
κεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας. καὶ
ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες·
ὅτι προφήτης μέγας ἐ
γήγερται ἐν ἡμῖν. καὶ ὅτι
ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος
οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀ
πήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντ
τούτων. καὶ προσκαλε
σάμενος δύο τινὰς τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔ
πεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων·

οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ τοῖς
ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ
τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούου-
σιν αὐτῷ· καὶ κατέ-
πλευσαν εἰς τὴν χώραν
τῶν Γαδαρηνῶν· ἥτις ἐστὶν
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας·
ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν
γῆν· ὑπήντησεν αὐτῷ ἀ-
νήρ τις ἐκ τῆς πόλεως
ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρό-
νων ἱκανῶν· καὶ ἱμάτιον
οὐκ ἐνεδιδύσκετο· καὶ ἐν
οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν
τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν δὲ
τὸν Ἰν̄ καὶ ἀνακράξας προ-
σέπεσεν αὐτῷ· καὶ φωνῇ

(margin: περὶ … κύκλῳ … τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατῆλθον … τῶν Γεργεσηνῶν χώραν +)

κδ

λϛ

μεγάλη εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ
σοὶ ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψίστου·
δέομαί σου μή με βασα
νίσης· παρήγγειλε γὰρ
τῷ πνι τῷ ἀκαθάρτῳ
ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις
συνηρπάκει αὐτόν· καὶ
ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ
πέδαις φυλασσόμενος
Καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ
ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος
εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπηρώ
τησε δὲ αὐτὸν ὁ ἰς λέγων·
τίς σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπε·
λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολ
λὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν·

καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα
μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
ἄμυσσον ἀπελθεῖν· ἦν δὲ
ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν
βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει·
καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ
ἐπέτρεψεν αὐτοῖς· ἐξελ
θόντα δὲ τὰ δαιμόνια
ἀπὸ τοῦ ἀνου· εἰσῆλθεν
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρ
μησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην
καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες δὲ
οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον
ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν

εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰν̄. καὶ εὗρον καθήμενον
τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμό-
νια ἐξεληλύθει ἱματισμένον
καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ καὶ ἐφο-
βήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς
ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
πλῆθος τῆς περιχώρου
τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν
ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγά-
λῳ συνείχοντο. αὐτὸς δὲ
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέ-

στρεψεν· ἐδέετο δὲ αὐτοῦ πη'
ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει
τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐ-
τῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν
οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα
ἐποίησέ σοι ὁ Θεός· καὶ ἀ-
πῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν
κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγένετο δὲ πε'
ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν
ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος·
ἦσαν γὰρ πάντες προσ-
κε. δοκῶντες αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα
Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἄρχων
τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε·

πε... κ(αὶ) ... ἐκ ... τῆς προς ... Ἰ(ησο)ῦ

Καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πό
δας τοῦ Ἰησοῦ· παρεκάλει
αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ
μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡ
σεὶ ἐτῶν δώδεκα· καὶ
αὐτὴ ἀπέθνησκεν· ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι
συνέπνιγον αὐτόν· καὶ γυνὴ

κϛ

Οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ
ἐτῶν δώδεκα· ἥτις ἰατροῖς
προσαναλώσασα ὅλον τὸν
βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς
θεραπευθῆναι· προσελ
θοῦσα ὄπισθεν· ἥψατο
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα
τίου αὐτοῦ· Καὶ παρα

χρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵ
ματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ
ἰς̅· τίς ὁ ἁψάμενός μου·
ἀρνουμένων δὲ πάντων·
εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέ
χουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι·
καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου·
ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν· ἥψατό μου
τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύνα
μιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ·
ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔ
λαθε, τρέμουσα ἦλθε· καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν
αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ· ἀπήγ
γειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παν
τὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὡς ἰάθη

παρὰ χρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θάρσει θύγατερ ἡ
πίστις σου σέσωκέ σε· πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην· Ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος· ἔρχεταί τις
παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγων αὐτῷ· ὅτι τέθνηκεν
ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε
τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ
λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον
πίστευε καὶ σωθήσεται
Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν
οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐ-
δένα· εἰ μὴ Πέτρον καὶ
Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον
καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς

Καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ
πάντες. καὶ ἐκόπτοντο
αὐτήν· ὁ δὲ, εἶπε· μὴ κλαίε-
τε· οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐ-
τοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν·
Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας
καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων·
ἡ παῖς. ἐγείρου· καὶ ἐπέ-
στρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
καὶ ἀνέστη παραχρῆμα·
καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι
φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ
γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ, παρήγ-
γειλεν αὐτοῖς. μηδενὶ εἰ-
πεῖν τὸ γεγονός· +τέλος τῆς κυ(ριακῆς)+ σὺν καὶ

πρωὶ κυριακῆ [illegible] +

πᵗ ε̅ η̅

κε΄ πε΄ τῇ α΄ ἀπόστολος τῶν δώδεκα·

ὁ ἰς

λεσάμενος ὁ ἰς τοὺς δώδεκα· μα
δωκεν αὐτοῖς δύναμιν
καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια· καὶ νόσους
θεραπεύειν· καὶ ἀπέ
στειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· καὶ
ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μη
δὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν·
Μήτε ῥάβδους· μήτε πήρ(αν)·
μήτε ἄρτον· μήτε ἀργύ
ριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶν(ας)
ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε·
καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε·
καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται

ὤμας· ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης· καὶ
τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν πο
δῶν ὑμῶν ἀποτινάξα
τε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς·
ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο
κατὰ τὰς κώμας· εὐαγγε
λιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχοῦ· Ἤκουσε δὲ
Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γι
νόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα,
καὶ διηπόρει· διὰ τὸ λέγε
σθαι ὑπό τινων ὅτι Ἰωάν
νης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
ὑπό τινων δὲ ὅτι Ἠλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι προ
φήτης εἷς τῶν ἀρχαίων

πθ:

τῆ ε΄ ε΄

ἀνέστη· καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφα-
λισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος
περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. καὶ
ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστο-
λοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν
αὐτοὺς ὑπεχώρησε κατ'
ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον
πόλεως καλουμένης Βηθσαϊ-
δάν· οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ
δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει
αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς χρείαν ἔ-
χοντας θεραπείας ἰᾶτο.

κε π τ ε ἄρτ ς τ β ἰχθύων.

ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν·
Προσελθόντες δὲ οἱ δώδε
κα, εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον
τὸν ὄχλον. ἵνα ἀπελθόντ(ες)
εἰς τὰς κύκλῳ κώμας κ(αὶ)
τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι,
καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν·
ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
ἐσμέν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτ(ούς)·
Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν·
οἱ δέ, εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν
πλεῖον. ἢ πέντε ἄρτοι κ(αὶ)
ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πο
ρευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν
εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτ(ον)
βρώματα. ἦσαν γὰρ ὡ
σεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· Κατακλίνατε
αὐτοὺς κλισίας. ἀνὰ πεν
τήκοντα. Καὶ ἐποίησαν
οὕτως. Καὶ ἀνέκλιναν ἅ
παντας. λαβὼν δὲ τοὺς
πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς
καὶ κατέκλασε. καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς παρα
τιθέναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες.
Καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς
κλασμάτων κόφινοι δώ
δεκα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον

καταμόνας· συνῆσαν αὐτῷ
οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτη-
σεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ
ἀποκριθέντες εἶπον· Ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ
Ἠλίαν· ἄλλοι δέ, ὅτι προφή-
της τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη·
Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε·
τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἐπιτιμή-
σας αὐτοῖς, παρήγγειλε
μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο· εἰπών·
Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολ-
λὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέ-
ρων

καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμμα-
τέων. καὶ ἀποκτανθῆναι
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀ-
παρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀ-
ράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡ-
μέραν καὶ ἀκολουθείτω μοι.
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐ-
τήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ
ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας
τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ
ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;
ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με

Καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους τοῦτον
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐπαισχυν
θήσεται ὅταν μέλλῃ ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρς
καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.
Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς. εἰσί
τινες τῶν ὧδε ἑστώτων·
οἳ οὐ μὴ γεύσωνται θανά
του. ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βα
σιλείαν τοῦ θυ. ἐγένετο δὲ
μετὰ τοὺς λόγους τούτους
ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ. Καὶ
παραλαβὼν πέτρον καὶ
ἰωάννην καὶ ἰάκωβον. ἀ
νέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύ
ξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προσεύχεσθαι αὐτὸν. τὸ εἶδος

τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερ(ον)·
καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευ
κὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐ
τῷ· οἵτινες ἦσαν μωϋσῆς
καὶ ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν
δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐ
τοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν
ἐν ἰ(ερουσα)λήμ· ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ, ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες
δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς
συνεστῶτας αὐτῷ· καὶ
ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζε
σθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ· εἶπε
ὁ πέτρος πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ἐπι

φάς του· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
σκηνὰς τρεῖς· μίαν σοί· καὶ
μίαν μωυσεῖ. καὶ μίαν ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει· ταῦτα δὲ
αὐτοῦ λέγοντος· ἐγένετο
νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν
αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ
ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν
εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φω
νὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης
λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀ
κούετε· καὶ ἐν τῷ γενέ
σθαι τὴν φωνὴν εὑρέθη ὁ ἰς
μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν

λά π̄ τοῦ σεληνιαζομένου·

Κειμ(αι) πάσας ἡμέρας σου διὰ τῶν
μεμωρᾶ καὶ σήμερον ἐγένετο.

ξθ' ξθ' λά

Ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελ-
θόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους·
συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀ-
πὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε
λέγων· Διδάσκαλε, δέο-
μαί σου ἐπίβλεψον ἐπὶ
τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογε-
νής ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα
λαμβάνει αὐτόν. καὶ ἐξαί-
φνης κράζει καὶ σπαράσ-
σει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ. καὶ
μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ,
συντρῖβον αὐτόν· καὶ ἐδεή-
θην τῶν μαθητῶν σου ἵνα

Πῶς καὶ
ρῶ ἐκ
μῶ κατελ-
θόντων·

ἐκβάλωσιν αὐτὸ καὶ οὐκ ἠ
δυνήθησαν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς̄ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπι
στος καὶ διεστραμμένη· ἕως
πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν· προ
σάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε·
ἔτι δὲ προσερχομένου αὐ
τοῦ· ἔρρηξεν αὐτὸ τὸ δαι
μόνιον καὶ συνεσπάραξεν·
ἐπετίμησε δὲ ὁ ἰς̄ τῷ πνεύ
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ· καὶ
ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ
ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πρὶ
αὐτοῦ· ἐξεπλήσσοντο
πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειό
τητι τοῦ θῦ· τέλος πάντων

Θαυμαζόντων δὲ πάντων ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. εἶπεν
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ρθ'
Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν
τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παρα-
δίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
θρώπων· οἱ δὲ, ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἦν
παρακεκαλυμμένον ἀπ'
αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται
αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο
ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
ῥήματος τούτου· εἰσῆλθε δὲ

εβ' λβ' Διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
ἂν εἴη μείζων αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς

καρδίας αὐτῶν. ἐπιλαβόμενος
παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ'
ἑαυτῷ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παι-
δίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐ-
μὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀ-
ποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρό-
τερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρ-
χων, οὗτος ἔσται μέγας·
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶπεν· ἐπιστάτα· εἴδο-
μέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματι
σου ἐκβάλλοντα δαι-
μόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
μεθ' ἡμῶν. καὶ εἶπε πρὸς

ρ̅ξ̅

αὐτὸν ὁ ἰσ̅· μὴ κωλύετε·
ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑ
πὲρ ἡμῶν ἐστίν· ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς
ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς ἱλημ· καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπου αὐτοῦ·
καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον
εἰς κώμην σαμαρει
τῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι
αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο
αὐτόν· ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευόμενον
εἰς ἱλημ· ἰδόντες δὲ οἱ

μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε θέλεις
εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶ-
σαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας
ἐποίησεν; στραφεὶς δὲ ἐ-
πετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν·
οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε
ὑμεῖς· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπο-
λέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐ-
πορεύθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην. Ἐγένετο δὲ πορευο-
μένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ,
εἶπέ τις πρὸς αὐτόν·
Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν
ἀπέρχῃ Κύριε. καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ

λ κα[illegible]

[illegible] καὶ ρῶ [illegible] κημωπο[illegible] βοηθ[illegible]

ρε [illegible]

ὁ ι(ησου)ς· αἱ ἀλώπεκες φω-
λεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ κατασκη-
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφα-
λὴν κλίνη· εἶπε δὲ πρὸς
ετ. — ἕτερον· ἀκολούθει μοι·
ὁ δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε· ἐπίτρεψόν
μοι ἀπελθόντι πρῶτον
θάψαι τὸν π(ατέ)ρα μου· εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ ι(ησου)ς· ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυ-
τῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελ-
θὼν διάγγελλε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· εἶπε δὲ
καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι
κ(ύρι)ε· πρῶτον δὲ ἐπίτρε-

τῇ ε' τῆς ἀναδειχθέντο(ς)

ψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς
εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπε δὲ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτόν. οὐδεὶς
ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐ
τοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέ
πων εἰς τὰ ὀπίσω. εὔ
θετός ἐστιν εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ. τέλος. μετὰ δὲ ταῦ(τα)
Ἀνέδειξεν ὁ κ(ύριο)ς καὶ ἑτέρους
ἑβδομήκοντα καὶ ἀπέ
στειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο
πρὸ προσώπου αὐτοῦ
εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ
τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς
ἔρχεσθαι. ἔλεγεν οὖν
πρὸς αὐτούς. ὁ μὲν θερισμὸς
πολύς. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

δεηθῆτε τοῦ κυ τοῦ θε-
ρισμοῦ, ὅπως ἐβγάλλῃ
ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν
ρθ' αὐτοῦ· ὑπάγετε ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡσὰν ἀρ-
ρι νία μέσον λύκων. μὴ κα-
φάζετε καλαυντιον. μὴ
πήραν. μὴ ὑποδήματα.
ρια' Καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν
ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν
οἰκίαν εἰσέρχεσθε. πρῶτον
λέγετε. εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
Καὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης,
θέλει ἀναπαυθῇ ἐπάνω τους
ἡ εἰρήνη σας. εἰ δὲ μή γε,
εἰς ὑμᾶς ἀνακάμψει.
ριβ' ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ μένετε

ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ'
αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργά-
της τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι·
Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν· καὶ εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχων-
ται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ πα-
ρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θε-
ραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ
ἀσθενεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς·
ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε καὶ μὴ
δέχωνται ὑμᾶς· ἐξελθόν-
τες εἰς τὰς πλατείας
αὐτῆς εἴπατε· καὶ τὸν
κονιορτὸν τὸν κολληθέντα

ειγ.

ριδ'.

ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν
ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
πλὴν τοῦτο γινώσκετε·
ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ· λέγω δὲ ὑ-
μῖν ὅτι σοδόμοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἢ τῇ πόλει
ριε ἐκείνῃ· οὐαί σοι χοραζίν·
οὐαί σοι βηθσαϊδά· ὅτι εἰ
ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένον-
το αἱ δυνάμεις αἱ γενό-
μεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
καθήμεναι μετενόησαν·
πλὴν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀ-
νεκτότερον ἔσται ἐν τῇ

κρίσει ἢ ὑμῖν· Καὶ σὺ καφαρ
ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου κα
ταβιβασθήσῃ· ὁ ἀκούων
ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετ(ῶν)
ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ
ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀπο
στείλαντά με· Ὑπέστρεψα(ν)
δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ
χαρᾶς λέγοντες· Κ(ύρι)ε, καὶ τὰ
δαιμόνια ὑποτάσσεται
ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου·
Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· ἰδοὺ
δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν

ρις · ριζ · ριη

Καὶ σκορπίων. καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.
Καὶ οὐδὲν ὑμᾶς. οὐ μὴ ἀ
δικήσει. πλὴν ἐν τούτω
μὴ χαίρετε. ὅτι τὰ πνεύ
ματα ὑμῖν ὑποτάσσεται.
χαίρετε δὲ. ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ

ρη

ἠγαλλιάσατο τῷ πνι ὁ ις
Καὶ εἶπεν. ἐξομολογοῦμαι
σοι πάτερ. κε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς. ὅτι ἀπέκρυψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν. Καὶ ἀπεκά
λυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ
ὁ πατήρ. ὅτι οὕτως ἐγένετο

εὐδοκία ἔμπροσθέν σου· τέλος

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μα-
θητὰς εἶπε· πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός
μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει
τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ·
καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ
ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· τέλος

ριβ

Στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητ(ὰς)
κατ' ἰδίαν εἶπε· μακά-
ριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέπο(ντες)
ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ προ-
φῆται καὶ βασιλεῖς ἠ-
θέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε· καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀ-

ρκ

λε πε τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰ(ησο)ῦ

κουσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤ-
κουσαν· καὶ ἰδοὺ νομικός
τις ἀνέστη ἐκπειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ
τί γέγραπται· πῶς ἀναγινώσκ(εις)·
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγα-
πήσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου·
καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτ(όν)·
Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπε-
κρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ·

ρκβ

Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν
εἶπε πρὸς τὸν ἰησοῦν· καὶ τίς
ἐστί μου πλησίον· ὑπολαβὼν
δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις

λς Κατέβαινεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς
ἱεριχὼ· καὶ λῃσταῖς περι-
έπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπι-
θέντες ἀπῆλθον ἀφέντες
ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις
κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀν-
τιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ
λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν
τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀν-
τιπαρῆλθε· σαμαρείτης
δέ τις

ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν·
Καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνί-
σθη. Καὶ προσελθὼν κα-
τέδησε τὰ τραύματα
αὐτοῦ. ἐπιχέων ἔλαιον
Καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας
δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον
κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπε-
μελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ
τὴν αὔριον ἐξελθών, ἐκ-
βαλὼν δύο δηνάρια, ἔδω-
κε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ
Καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανή-
σῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχε-
σθαί με ἀποδώσω σοι. τίς οὖν

τούτων τῶν τριῶν πλησίον
δοκεῖ σοι γεγενῆσθαι τοῦ ἐμ-
πεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·
ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ' αὐτοῦ· εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ
ποίει ὁμοίως· ἐγένετο
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς·
λζ' Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς
κώμην τινά· γυνὴ δέ τις
ὀνόματι μάρθα ὑπεδέ-
ξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελ-
φὴ καλουμένη μαρία· ἣ
καὶ παρακαθίσασα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ, ἤκουε
τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ μάρθα

περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν
διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπε· Κ(ύρι)ε· οὐ μέλει σοι ὅτι
ἡ ἀδελφή μου μόνην με
κατέλιπε διακονεῖν· εἰπὲ
οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναν-
τιλάβηται· ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Μάρ-
θα Μάρθα· μεριμνᾷς καὶ
τυρβάζῃ περὶ πολλά·
ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μα-
ρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα
ἐξελέξατο· ἥτις οὐκ ἀ-
φαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς·

λη̂ ρκγ

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτ(ὸν)
ἐν τόπῳ τινὶ προσευχό-
μενον· ὡς ἐπαύσατο,

ρχ

εἶπέ τις τῶν μαθητῶν
τοῦ πρὸς αὐτόν· Κε δίδα-
ξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι,
καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδί-
δαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὅταν προ-
σεύχησθε λέγετε· πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρ-
τον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ
ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι

ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκ
ης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
εκλ' τοῦ πονηροῦ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑ
μῶν ἕξει φίλον. καὶ
πορεύσεται πρὸς αὐτὸν
μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ
αὐτῷ· φίλε χρῆσόν μοι
τρεῖς ἄρτους ἐπειδὴ
φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁ
δοῦ πρός με. καὶ οὐκ ἔ
χω ὃ παραθήσω αὐτῷ.
κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀπο
κριθεὶς εἴπῃ· μή μοι
κόπους πάρεχε· ἤδη
ἡ θύρα κέκλεισται. καὶ τὰ

παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς
τὴν κοίτην εἰσίν. οὐ δύναμαι
ἀναστὰς δοῦναί σοι. λέγω
ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ
ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
φίλον· διά γε τ[illegible]δειαν
αὐτοῦ. ἐγερθεὶς δώσει αὐ
τῷ ὅσον χρήζει. κἀγὼ
ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε
καὶ εὑρήσετε. κρούετε.
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει. καὶ
τῷ κρούοντι ἀνοιχθήσεται.
Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον μὴ

μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
ἢ καὶ ἰχθύν· μὴ ἀντὶ ἰχθύος
ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠόν· μὴ
ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;
Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρ-
χοντες, οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλ-
λον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν
ρκϛ αὐτόν· τέλος· Καὶ ἦν ἐκβάλλων
δαιμόνιον. καὶ αὐτὸ ἦν
λθ κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
δαιμονίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ
ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον
ἐν βεελζεβοὺλ ἄρχοντι ρκζ·
τῶν δαιμονίων ἐκβάλ
λει τὰ δαιμόνια. ἕτεροι ρκη·
δὲ πειράζοντες. σημεῖον
παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐ
ρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὰ διανοήματα
εἶπεν αὐτοῖς. πᾶσα ρκθ·
βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν δια
μερισθεῖσα, ἐρημοῦται.
καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.
εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυ
τὸν διεμερίσθη, πῶς στα
θήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ.
ὅτι λέγετε ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκ
βάλλουσι· διὰ τοῦτο
κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν ἔ
σονται· εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμό
νια. ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὅταν
ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος
φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ
αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐ
τοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτόν, τὴν πανοπλίαν
αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπε

ποιήσει· καὶ τὰ σκύλα αὐ
τοῦ διαδώσει· Ὁ
μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐ
μοῦ σκορπίζει· ὅταν
τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διέρ
χεται δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ
μὴ εὑρίσκον, λέγει· ὑπο
στρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου
ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν
εὑρίσκει σεσαρωμένον
καὶ κεκοσμημένον· τότε
πορεύεται καὶ παραλαμ
βάνει ἑπτὰ ἕτερα πονη
ρότερα ἑαυτοῦ. καὶ εἰσελ

ρκθ: τῆ π̄ᾱ

θοῦντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα
τῶν πρώτων· ἐγένετο
ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα·
ἐπάρασά τις γυνὴ
φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου
εἶπεν αὐτῷ· μακαρία
ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε·
καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας·
αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκούοντες
τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ φυ-
λάσσοντες· τῶν δὲ ὄ-
χλων ἐπαθροιζομένων·
ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ
αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον

ἐπιζητεῖ. καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ
σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προ
φήτου. καθὼς γὰρ ἐγένε
το ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς νι
νευΐταις. οὕτως ἔσται καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ταύτῃ. βασίλισσα νότου
ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει
μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κα
τακρινεῖ αὐτούς. ὅτι ἦλθ(εν)
ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς.
ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σο
λομῶντος. καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶντος ὧδε. ἄνδρες
νινευῒ ἀναστήσονται ἐν

τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύ
της καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτήν· ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε·

ρλγ Οὐδεὶς λύχνον ἅψας εἰς κρυ
πτὴν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν
μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυ
χνίαν. ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι
τὸ φέγγος βλέπωσιν·

ρλδ Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐ
στιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν
ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς
ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φω
τεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πο
νηρὸς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμα
σου σκοτεινόν· σκόπει οὖν

μὲν· τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότ(ος)
ἐστίν· εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον
τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται
φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύ-
χνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
μβ Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἠρώτα
αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπ(ως)
ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰ-
σελθὼν δὲ ἀνέπεσεν· ὁ δὲ
Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμα-
σεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτί-
σθη πρὸ τοῦ ἀρίστου· εἶπε
δὲ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς αὐτόν· νῦν ὑ-
μεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω-
θεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ
πίνακος καθαρίζετε

ρλε

λθ
ι

τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.
ἄφρονες. οὐχ ὁ ποιήσας
τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐποίησεν; πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην. καὶ
ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν
ρλς ἐστίν. ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν
τοῖς φαρισαίοις. ὅτι ἀπο-
δεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον
καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν
λάχανον. καὶ παρέρχε-
σθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγά-
πην τοῦ θ(εο)ῦ. ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι. κἀκεῖνα μὴ ἀ-
ρλζ φιέναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
φαρισαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε

τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσπασ-
μοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· οὐαὶ　　ρλη:
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι ἐστὲ
ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα·
καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες
ἐπάνω οὐκ οἴδασιν· ἀ-　　ρλθ
ποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν
λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε
ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρί-
ζεις· ὁ δὲ εἶπε. καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαί· ὅτι
φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορ-
τία δυσβάστακτα. καὶ αὐ-
τοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν
οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις·

ε' ρμ' Οὐαὶ ὑμῖν. ὅτι οἰκοδομεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν.
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτει
ναν αὐτούς. ἄρα μαρτυ
ρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς
ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν. ὅτι
αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐ
τούς. ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ
ρμα' τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ
εἶπεν. ἀποστελῶ εἰς αὐ
τοὺς προφήτας καὶ ἀπο
στόλους. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο
κτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν.
ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάν
των τῶν προφητῶν
τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ κατα

βολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵμα-
τος Ζαχαρίου· τοῦ ἀπολομέ-
νου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν
ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης· οὐαὶ ὑμῖν — ρμβ.
τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν
κλεῖδα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε. καὶ
τοὺς εἰσερχομένους ἐκω-
λύσατε· λέγοντος δὲ αὐτοῦ — ρμγ.
ταῦτα πρὸς αὐτούς. ἤρξαντο
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν
καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν

μα(θ) π(ερὶ) τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων.

περὶ πλειόνων ἐνεδρεύον-
τες αὐτὸν ζητοῦντες θη-
ρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτόν. ἐν οἷς ἐπισυνα-
χθεισῶν τῶν μυριάδων
τοῦ ὄχλου ὥστε κατα-
πατεῖν ἀλλήλους· ἤρξα-
το λέγειν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· πρῶτον
Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν φαρισαίων. ἥτις ἐστὶν
ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ
συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ
οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται·
Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ

εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκου
σθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ
οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμ
είοις. κηρυχθήσεται ἐπὶ
τῶν δωμάτων· λέγω δὲ
ὑμῖν τοῖς φίλοις μου.
Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα,
καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόν
των περισσότερόν τι ποιῆ
σαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν
τίνα φοβηθῆτε· φοβή
θητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖ
ναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβα
λεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ
λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβή
θητε. οὐχὶ πέντε στρουθία

πωλεῖται ἀσσαρίων δύο;
καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν
ἐπιλελησμένον ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι
ἠρίθμηνται· μὴ οὖν φοβεῖ-
σθε· πολλῶν στρουθίων δια-
φέρετε· λέγω δὲ ὑμῖν·
Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογή-
σει ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν
ρμϛ ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνη-
σάμενός με ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων· ἀπαρνηθήσεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ·
ρμζ Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς

τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅ-
γιον πνεῦμα βλασφημήσαντι
οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ
Προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς
συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξου-
σίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς
ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ἃ δεῖ εἰπεῖν· εἶπε δέ τις
Αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε,
εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου με-
ρίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κλη-
ρονομίαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δι-
καστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε
καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν
τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ
ζωὴ αὐτῷ ἐστιν ἐκ τῶν ὑ-
παρχόντων αὐτοῦ· εἶπε
δὲ παραβολὴν πρὸς αὐ-
τοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα·
καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ
λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔ-
χω ποῦ συνάξω τοὺς καρ-
πούς μου· καὶ εἶπε· τοῦτο
ποιήσω· καθελῶ μου τὰς
ἀποθήκας, καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω· καὶ συνά-
ξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήμ-

μετὰ ἐν
ρπα
κε ι' κατ
μσ
Πῶς καὶ ρω ... μῶ·

ματαί μου καὶ τὰ ἀγαθά μου.
καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυ-
χή· ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κεί-
μενα εἰς ἔτη πολλά·
ἀναπαύου· φάγε· πίε· εὐ-
φραίνου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ
θεός· ἄφρον. ταύτῃ τῇ
νυκτὶ. τὴν ψυχήν σου ἀ-
παιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ
δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται·
οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυ-
τῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν. τί φάγη-
τε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν

τί ἐνδύσεσθε· ἡ ψυχὴ πλεῖον
ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα
τοῦ ἐνδύματος· Κατανοή-
σατε τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ
σπείρουσι οὐδὲ θερίζουσιν.
οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη· καὶ ὁ θεὸς τρέφει
αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πετεινῶν.
Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύ-
ναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα·
εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνα-
σθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε· Κατανοή-
σατε τὰ κρίνα πῶς αὐ-
ξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·

λέγω ὑμῖν· οὐδὲ σολομὼν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων·
Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σή-
μερον ὄντα· καὶ αὔριον εἰς
κλίβανον βαλλόμενον· ὁ
θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι·
πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγό-
πιστοι· καὶ ὑμεῖς μὴ ζη-
τεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε·
καὶ μὴ μετεωρίζεσθε·
ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη
τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν
δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·

[illegible] πρὸ ... κς' ... πρὸς [illegible]

Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον·
ὅτι ηὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.
πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημο-
σύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς
βαλάντια μὴ παλαιούμενα.
θησαυρὸν ἀνέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέ-
πτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς
διαφθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται·
Ἔστωσαν αἱ ὀσφύες ὑμῶν
περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύ-
χνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς
ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχο-

μένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν·
πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων·
ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος
εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.
μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ρμε·
Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι
οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὅτι περιζώσεται
καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς·
καὶ παρελθὼν διακονήσει
αὐτοῖς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν
τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ. καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ
καὶ εὕρῃ οὕτως. μακάριοι
εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι·
Τοῦτο δὲ γινώσκετε. ὅτι εἰ ρμθ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ

ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐ-
γρηγόρησεν ἄν. καὶ οὐκ ἂν ἀ-
φῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον
αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς οὖν γίνε-
σθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δο-
κεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε,
πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

ρμζ

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν
ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνι-
μος ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐ-
πὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δι-
δόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτο-
μέτριον; μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ
εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι. καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας. ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι. ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου. ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει. καὶ διχοτομήσει αὐτόν. καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα

τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ μὴ
ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας
πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ
δαρήσεται πολλάς. ὁ δὲ
μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια
πληγῶν. δαρήσεται ὀλίγας.
ρνθ Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πο
λὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ.
καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ,
περισσότερον αἰτήσουσιν
ρνξ αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν
εἰς τὴν γῆν. καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη. βάπτισμα δὲ
ἔχω βαπτισθῆναι. καὶ πῶς
συνέχομαι ἕως οὗ τελε
σθῇ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν

τί ἐστι; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλ-
λ' ἢ διαμερισμόν· ἔσονται
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι
τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο
ἐπὶ τρισί· διαμερισθήσεται
πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυ-
γάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς
καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πεν-
θερὰν αὐτῆς. ἔλεγε δὲ ρκγ·
καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴ-
δητε τὴν νεφέλην ἀνα-
τέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν
εὐθέως λέγετε ὄμβρος ἔρ-
χεται· καὶ γίνεται οὕτως

Καὶ ὅταμ νότομ πνέοντα·
λέγετε ὅτι καύσων ἔσται·
καὶ γίνεται· ὑποκριταί·
τὸ πρόσωπομ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς οἴδατε δο-
κιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸμ
τοῦτομ πῶς οὐ δοκιμά-
ζετε· τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον· ὡς
ρξη´ γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ
ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα·
ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ·
μήποτε κατασύρῃ σε
πρὸς τὸν κριτήν· καὶ ὁ
κριτής σε παραδῷ τῷ
πράκτορι· καὶ ὁ πράκτωρ

καλήσει σε εἰς φυλακήν. λέ-
γω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐ-
κεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον
λεπτὸν ἀποδῷς. παρῆσαν
δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ
περὶ τῶν γαλιλαίων ὧν
τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς. δοκεῖτε ὅτι οἱ γα-
λιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους
ἐγένοντο. ὅτι τοιαῦτα πε-
πόνθασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν·
ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε
πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
ἐν τῷ σιλωὰμ καὶ ἀπέ-
κτεινεν αὐτούς· δοκεῖτε
ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγέ-
νοντο παρὰ πάντας ἀν-
θρώπους τοὺς κατοικοῦντας
ἐν ἰλ̅η̅μ̅; οὐχὶ λέγω ὑμῖν·
ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

ρξα' Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παρα-
βολήν· συκῆν εἶχέ τις
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ
πεφυτευμένην. καὶ ἦλθε
ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ·
καὶ οὐχ εὗρε. εἶπε δὲ πρὸς
τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ

ποιούμενος εἰς Ἱλήμ·
Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κε. εἰ ὀ
λίγοι οἱ σωζόμενοι· ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνί
ζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς
στενῆς πύλης· ὅτι πολ
λοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσι
εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσι·
Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότ(ης)
καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν·
καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι
καὶ κρούειν τὴν θύραν λέ
γοντες· Κε Κε ἄνοιξον ἡ
μῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πό
θεν ἐστέ· τότε ἄρξεσθε
λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιον
σου

Καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
Καὶ ἐρεῖ. λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα
ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. ἀπό-
στητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

ροα. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

ροβ. Ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας
τοὺς προφήτας ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω. Καὶ
ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ
νότου. Καὶ ἀνακλιθήσονται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι, οἳ ἔσονται
πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι,
οἳ ἔσονται ἔσχατοι. Ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες
Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ.
ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν·
ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀπο-
κτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες εἴπατε
τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ
ἐκβάλλω δαιμόνια. καὶ
ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον
καὶ αὔριον. καὶ τῇ τρίτῃ
τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με
σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ
ἐχομένῃ πορεύεσθαι. ὅτι
οὐκ ἐνδέχεται προφήτην

μα (margin)
ρογ (margin)
ρολ (margin)

ρο̄ϛ

ἀπολέσθαι ἔξω ἱλημ·
Ἱλημ ἱερουσαλημ ἡ ἀπο
κτένουσα τοὺς προφήτ
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτ·
ποσάκις ἠθέλησα ἐπι
συνάξαι τὰ τέκνα σου
ὂν τρόπον ὄρνις τὴ μέσαν
τῆς νοσσίαν ὑπὸ τὰς πτέρυγ·
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξει
ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

ια' ρο̄ϛ

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκον τινὸς τῶν

ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων
σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον·
καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατη-
ρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
ΝΒ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς
ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους
λέγων· εἰ ἔξεστι τῷ σαββά-
τῳ θεραπεύειν· οἱ δὲ ἡ-
σύχασαν· καὶ ἐπιλαβόμενος
ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυ-
σε· καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπε· τίνος ὑμῶν
υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμ-
πεσεῖται. καὶ οὐκ εὐθέως
ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ

ΝΓ Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας.

ἡμέραι τοῦ σαμουὴλ αὐτοῦ. ὅ
οὐκ ἐτάραξαν αὐτοῦ τοῦ ἀποκρι
θῆναι αὐτοὺς πρὸς ταῦτα.

ΝΓ

ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλη
μένους παραινῶν ἐπέ
χων πῶς τὰς πρωτοκλι
σίας ἐξελέγοντο, λέγων
πρὸς αὐτούς. ὅταν κλη
θῇς ὑπό τινος εἰς γάμους,
μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν
πρωτοκλισίαν. μήποτε
ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλη
μένος ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐ
ρεῖ. σοὶ δὸς τούτῳ τόπον.
καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης
τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

ἀλλ᾽ ὅταν κληθῇς. πορευθ(εὶς)
ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον
τόπον. ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι·
φίλε. προσανάβηθι ἀνώ
τερον· τότε ἔσται σοι δόξα
ἐνώπιον τῶν συνανακει
μένων σοι· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται·
Καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται. Ἔλεγε δὲ
Καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν·
ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον.
μὴ φώνει τοὺς φίλους
σου. μηδὲ τοὺς ἀδελφούς
σου. μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου·
μηδὲ γείτονας πλουσίους

μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντι
καλέσωσι· καὶ γένηταί σοι
ἀνταπόδομα· ἀλλ' ὅταν
ποιῇς δοχήν, κάλει πτω
χούς, ἀναπήρους, χωλούς,
τυφλούς· καὶ μακάριος
ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀν
ταποδοῦναί σοι· ἀνταπο
δοθήσεται γάρ σοι ἐν
τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.
Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα
κειμένων ταῦτα, εἶ
πεν αὐτῷ· μακάριος
ὃς φάγεται ἄριστον ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις
ἐποίησε δεῖπνον μέγα

Καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ
ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐ-
τοῦ τῆς ὥρας τοῦ δείπνου·
εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·
ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμα
ἐστὶ πάντα· καὶ ἤρξαντο
ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι
πάντες· ὁ πρῶτος εἶπεν
αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε,
ἔχε με παρῃτημένον·
Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη
βοῶν ἠγόρασα πέντε,
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι
αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παρῃτημένον· καὶ ἕτερος

εἶπε· γυναῖκα ἔγημα. καὶ
διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.
Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος. ἀπήγγειλε τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα· τότε ὀρ-
γισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτω-
χοὺς καὶ ἀναπήρους. καὶ
τυφλοὺς καὶ χωλούς. εἰ-
σάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν
ὁ δοῦλος· κύριε· γέγονεν
ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι
τόπος ἐστί· καὶ εἶπεν
ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς
καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων· γεύσε
ταί μου τοῦ δείπνου·

πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί· ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί· τέλος τῆς Γ.

ρπβ Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλ
πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται
πρός με καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ
τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφάς· ἔτι δὲ
καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, οὐ
δύναταί μου εἶναι μα

θητής· καὶ ὅστις οὐ βα
στάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ
δύναταί μου εἶναι μα
θητής· τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
με' ⁘ θέλων πύργον οἰκοδο
μῆσαι, οὐχὶ πρῶτον κα
θίσας ψηφίζει τὴν δα
πάνην εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν. ἵνα μήπο
τε θέντος αὐτοῦ θεμέ
λιον καὶ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι, πάντες οἱ
θεωροῦντες ἄρξωνται
ἐμπαίζειν αὐτῷ λέγον
τες· ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρ
ξατο οἰκοδομεῖν, καὶ

οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι·
Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος
συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασι
λεῖ εἰς πόλεμον· οὐχὶ κα
θίσας πρῶτον βουλεύε
ται. εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
δέκα χιλιάσιν ἀπαν
τῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χι
λιάδων ἐρχομένῳ ἐπ'
αὐτόν· εἰ δὲ μήγε ἔτι
πόρρω αὐτοῦ ὄντος.
πρεσβείαν ἀποστείλας
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην·
Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν,
οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

επο

ρπε

Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ
τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν
τίνι δὲ ἀρτυθήσεται· οὔτε
εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν
εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλου-
σιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω. Ἦσαν δὲ

ρπϛ

ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες
οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ
διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες·
ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς
προσδέχεται καὶ συνεσθίει
αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς

ρπζ

τὴν παραβολὴν ταύτην
λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν

ἔχων ἑκατὸν πρόβατα. καὶ
ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν. οὐ
καταλείπει τὰ ἐνενήκον-
τα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ
πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολω-
λὸς ἕως εὕρῃ αὐτό. Καὶ
εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων.
Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον
συγκαλεῖ τοὺς φίλους
καὶ τοὺς γείτονας λέγων
αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόβατόν μου
τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν
ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι. ἢ ἐπὶ ἐνενη-

κοντα ἐννέα δικαίοις
οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι
ρπη· μετανοίας. ἢ τίς γυνὴ
Δραχμὰς ἔχουσα δέκα·
ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν·
οὐχὶ ἅπτει λύχνον. καὶ σα
ροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ
ἐπιμελῶς ἕως ὅτου
εὕρῃ. καὶ εὑροῦσα. συγκ
λεῖται τὰς φίλας καὶ
τὰς γείτονας λέγουσα·
συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον
τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
ρπθ· Οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέ
λων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ
τωλῷ μετανοοῦντι. τέλος

Εἶπε δέ· ἄνθρωπός τις εἶχε
δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ
νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί·
πάτερ. δός μοι τὸ ἐπιβάλ-
λον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ
διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.
Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας
συναγαγὼν ἅπαντα
ὁ νεώτερος υἱός. ἀπεδή-
μησεν εἰς χώραν μακράν.
Καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀ-
σώτως· δαπανήσαντος
δὲ αὐτοῦ πάντα. ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν
χώραν ἐκείνην. Καὶ αὐ-
τὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι·

Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη
ἐμὶ τῶν πολιτῶμ τῆς χώ-
ρας ἐκείμης καὶ ἔπεμψεν
αὐτὸμ εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτοῦ βόσκειμ χοίρους.
Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν
κοιλίαμ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίωμ ὧμ ἤσθιομ οἱ
χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλ-
θὼμ εἶπε· πόσοι μίσθιοι
τοῦ πατρός μου περισσεύου-
σιμ ἄρτωμ, ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς
πορεύσομαι πρὸς τὸμ πατέ-
ρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ
ἥμαρτομ εἰς τὸν οὐρανὸμ

Καὶ ἐμώπιόμ σου. Καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός
σου· ποίησόμ με ὡς ἕνα τῶν
μισθίωμ σου. Καὶ ἀναστὰς
ἦλθε πρὸς τὸμ πατέρα ἑαυτοῦ.
Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέ-
χοντος. εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη.
Καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐ-
τοῦ καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός.
Πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
Καὶ ἐμώπιόμ σου. Καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κλη-
θῆναι υἱός σου. εἶπε δὲ
ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους

ἐξενέγκαντε τὴν στολὴν τὴν
πρώτην. καὶ ἐνδύσατε
αὐτόν. καὶ δότε δακτύ-
λιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς
πόδας. καὶ ἐνέγκαντες
τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν
θύσατε. καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν. ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀ-
νέζησε. καὶ ἀπολωλὼς ἦν
καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο
εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν
ἀγρῷ. καὶ ὡς ἐρχόμενος
ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ. ἤκουσε
συμφωνίας καὶ χορῶν.

καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα τῶν παίδων, ἐπυν-
θάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἥκει. καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ
σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν.
ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέ-
λαβεν. ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ
ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν
πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν πα-
ρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί·
ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντο-
λήν σου παρῆλθον. καὶ ἐμοὶ
οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον
ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου

εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ υἱός σου
οὗτος ὁ καταφαγών σου
τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθ(εν),
ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον
τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ. καὶ πάντα
τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφραν
θῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει.
ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος
νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη.

κ(υριακ)ὴ

ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητ(ὰς)
αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν πλού
σιος. ὃς εἶχεν οἰκονόμον.
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ.
ὡς διασκορπίζων τὰ

ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ
φωνήσας αὐτὸν εἶπεν
αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ· ἀπόδος τὸν
λόγον τῆς οἰκονομίας σου·
οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονό-
μος· τί ποιήσω ὅτι ὁ κύ-
ριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκά-
πτειν οὐκ ἰσχύω· ἐπαι-
τεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί
ποιήσω. ἵνα ὅταν μετασταθῶ
τῆς οἰκονομίας. δέξων-
ταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.
Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεω-

φειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ
ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πόσον
ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου·
ὁ δὲ, εἶπεν. ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
δέξαι σου τὸ γράμμα. καὶ
καθίσας ταχέως γράψον
πεντήκοντα· ἔπειτα
ἑτέρῳ εἶπε· σὺ δὲ πόσον
ὀφείλεις· ὁ δὲ, εἶπεν· ἑκα
τὸν κόρους σίτου· καὶ λέ
γει αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμ
μα. καὶ γράψον ὀγδοήκοντα·
Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν
οἰκονόμον τῆς ἀδικίας.
ὅτι φρονίμως ἐποίησεν·
ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου

φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς
υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γε-
νεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσί· κἀγὼ
ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυ-
τοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμω-
νᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν
ἐκλείπητε δέξωνται
ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς·
Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν ρς
πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐ-
λαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν· εἰ οὖν
ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀ-
ληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πι-
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον

[ρζα] τερον τίς ὑμῖν δώσει· οὐ
δεὶς οἰκέτης δύναται δυ
σὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ
γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπήσει·
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται. καὶ τοῦ
ἑτέρου καταφρονήσει·
Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν
[ρζγ] καὶ μαμωνᾷ. Ἤκουον
Ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρι
σαῖοι φιλάργυροι ὑπάρ
χοντες. καὶ ἐξεμυκτή
ριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν
[ρζδ] αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δι
καιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώ
πιον τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας

ἀνθρώπων· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη
λὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ. ὁ νόμος καὶ οἱ προ ρϟγ
φῆται, ἕως ἰωάννου· ἀ
πὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
εὐαγγελίζεται· καὶ πᾶς
εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐ ρϟδ
κοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν· ἢ
τοῦ νόμου μίαν κεραίαν
πεσεῖν. πᾶς ὁ ἀπολύων ρϟε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ γα
μῶν ἑτέραν, μοιχεύει. καὶ
πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀ
πὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει.

μθ

Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος ρϟϛ
καὶ ἐνεδιδύσκετο πορ

φύραν καὶ βύσσον εὐφραι
νόμενος καθ' ἡμέραν λαμ
πρῶς· πτωχὸς δέ τις
ἦν ὀνόματι λάζαρος
ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυ
λῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος·
καὶ ἐπιθυμῶν χορτα
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς
τραπέζης τοῦ πλουσίου·
ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι
ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν
πτωχόν· καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
εἰς τὸν κόλπον ἀβραάμ·
ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος

καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ ἅδη
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις.
ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ ἀπὸ μα-
κρόθεν. καὶ λάζαρον ἐν τοῖς
κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς
φωνήσας εἶπε· πάτερ ἀβραὰμ
ἐλέησόν με καὶ πέμψον λά-
ζαρον. ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος
καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσ-
σάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι
ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε
δὲ ἀβραάμ· τέκνον μνή-
σθητι. ὅτι ἀπέλαβες σὺ
τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου.
καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ

καὶ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακα
λεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν, χάσμα
μέγα ἐστήρικται. ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται·
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν. εἶπε δέ· ἐρω
τῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμψῃς
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός
μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύρηται
αὐτοῖς ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασάνου.
Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι

μωσέα καὶ τοὺς προφήτας.
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
ὁ δὲ εἶπεν· οὐχὶ πάτερ ἀβραάμ·
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν
πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετ-
ανοήσουσιν. εἶπε δὲ αὐτῷ·
εἰ μωσέως καὶ τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν
τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ
πεισθήσονται. εἶπε δὲ
πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀνέν-
δεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν
τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ
δι' οὗ ἔρχεται. λυσιτελεῖ
αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς
περίκειται περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπ-

εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ἵνα
σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν
ρϛη τούτων. Προσέχετε ἑαυ-
τοῖς· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτί-
ρϛθ μησον αὐτῷ. Καὶ ἐὰν με-
τανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ·
Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρ(ας)
ἁμάρτῃ εἰς σέ. καὶ ἑπτάκις
τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
λέγων μετανοῶ. ἀφήσεις
αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἀπό-
στολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν
πίστιν· εἶπε δὲ ὁ Κ(ύριο)ς·
Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως. ἐλέγετε ἂν
τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ. ἐκρι-

ζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν
τῇ θαλάσσῃ. καὶ ὑπήκου
σεν ἂν ὑμῖν· τίς δὲ ἐξ ὑ σα'
μῶν δοῦλον ἔχων ἀρο
τριῶντα ἢ ποιμαίνοντα.
ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ.
ἐρεῖ εὐθέως. παρελθὼν
ἀνάπεσαι. ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ
αὐτῷ ἑτοίμασον τί δει
πνήσω. καὶ περιζωσά
μενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω. καὶ με
τὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίε
σαι σύ· μὴ χάριν ἔχει
τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐ
ποίησε τὰ διαταχθέντα;
οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς.

ἑβδ(ομάδι) ιε' ... ι' λεπρῶν·

Ὅταν ποιήσητε πάντα
τὰ διαταχθέντα ὑμῖν,
λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι
ἐσμέν· ὅτι ὃ ὀφείλομεν
ποιῆσαι πεποιήκαμεν·

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ. καὶ αὐτὸς
διήρχετο διὰ μέσου σαμα-
ρείας καὶ γαλιλαίας. καὶ
εἰσερχομένου αὐτοῦ (Ἰ(ησο)ῦ) εἰς
τινα κώμην· ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες·
οἳ ἔστησαν πόρρωθεν· καὶ
αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες·
Ἰ(ησο)ῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πο-
ρευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτ(ούς)

κυ(ριακῇ) ιγ'
... ιγ' σα'
κθ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐ
καθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐ
τῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη ὑπέ
στρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης
δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔ
πεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ
τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν
αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν σαμα
ρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς
εἶπεν. οὐχὶ οἱ δέκα ἐκα
θαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα
ποῦ. οὐχ εὑρέθησαν ὑπο
στρέψαντες δοῦναι δόξαν
τῷ θεῷ. εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς
οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ.
ἀναστὰς πορεύου. ἡ πίστις σου

: πορεύου εἰς [illegible] :-

σέσωκέ σε. ἐπερωτηθεὶς ὁ ἰς

[?] ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε

ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ,

ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ

εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βα-

σιλεία τοῦ θυ μετὰ παρα-

τηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν

ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ

γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θυ ἐντὸς

ὑμῶν ἐστίν. εἶπε δὲ

πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύ-

σονται ἡμέραι ὅτε ἐπι-

θυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν

τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου ἰδεῖν, καὶ

οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν

ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ ἐ-

κεῖ. μὴ ἀπέλθητε μηδὲ

διώξητε· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀ
στραπὴ ἡ ἀστράπτουσα
ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν
ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως
ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ· πρῶτον
δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν,
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον·
ἔπινον· ἐγάμουν· ἐξεγα
μίζοντο· ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κι
βωτόν. καὶ ἦλθεν ὁ κατα

κλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν

στη ἅπαντας. ὁμοίως καὶ

ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις

λώτ· ἤσθιον· ἔπινον·

ἠγόραζον· ἐπώλουν·

ἐφύτευον· ᾠκοδόμουν·

ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε λώτ

ἀπὸ σοδόμων, ἔβρεξε

πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ,

καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·

κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύ-

στη πτεται· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ

ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος·

καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ

οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω

ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ

ἀγρῷ ὁμοίως. μὴ ἐπιστρε
ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω·
Μνημονεύετε τῆς γυναι
κὸς λώτ· ὃς ἐὰν ζητή(σῃ)
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν
ζωογονήσει αὐτήν· λέγω
ὑμῖν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· εἷς παραλη
φθήσεται. καὶ ὁ ἕτερος
ἀφεθήσεται· δύο ἔσονται
ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
μία παραληφθήσεται·
καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται·
Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν

αὐτῷ· ποῦ κ(ύρι)ε; ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀε-
τοί. ἔλεγε δὲ καὶ παραβο-
λὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν
πάντοτε προσεύχεσθαι
καὶ μὴ ἐκκακεῖν· λέγων·
Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει
τὸν θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος
καὶ ἄν(θρωπ)ον μὴ ἐντρεπόμενος.
χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει
ἐκείνῃ. καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκη-
σόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον.
Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θ(εὸ)ν οὐ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς κριτὴς τοῖς [illegible] ... ιζ σα ζα

φοβοῦμαι. καὶ ἄν(θρωπ)ον οὐκ ἐν
τρέπομαι. διά γε τὸ πα
ρέχειν μοι κόπον τὴν χή
ραν ταύτην, ἐκδικήσω
αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.
εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς· ἀκούσατε τί
ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας
λέγει. ὁ δὲ θ(εὸ)ς οὐ μὴ ποιή
σῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκ
λεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοών
των πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
καὶ νυκτός. καὶ μακροθυ
μῶν ἐπ' αὐτοῖς; λέγω
ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τά
χει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ

ξβ̄ π(ερὶ) τοῦ φαρισαίου κ(αὶ) τοῦ τελώνου.

ἠμοῦ ἐλθών. ἄρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς.
εἶπε ἡ πρός τινας τοὺς
πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
ὅτι εἰσὶ δίκαιοι. καὶ ἐξου
θενοῦντας τοὺς λοιποὺς.
τὴν παραβολὴν ταύτην.
Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς
τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι.
ὁ εἷς φαρισαῖος καὶ ὁ ἕ
τερος τελώνης. ὁ φα
ρισαῖος σταθεὶς πρὸς
ἑαυτὸν ταῦτα προσηύ
χετο. ὁ θ(εὸ)ς εὐχαριστῶ σοι
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοι
ποὶ τῶν ἀνθρώπων. ἅρπαγες.
ἄδικοι. μοιχοί. ἢ καὶ ὡς

ξβ̄ κυ(ριακή) ιζ'. τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην

οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς
τοῦ σαββάτου· ἀποδεκα
τῶ πάντα ὅσα κτῶμαι·
Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς
οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλ
λ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ
λέγων· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ· λέγω ὑμῖν
κατέβη οὗτος δεδικαιω
μένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ   σιε·
ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινω
θήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· τέλ κυ
Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ   σις·
βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται·

Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. τέλος

σλζ΄

ξζ΄ σλη΄

Ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· τί με

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible] νεανίας
[illegible] προσῆλθε τῷ ἰ(ησο)ῦ [illegible]
[illegible]

λέγει εἷς ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός.
τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ
μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς·
μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρ-
τυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου· ὁ δὲ
εἶπε· ταῦτα πάντα ἐφυ-
λαξάμην ἐκ νεότητός μου.
Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ διάδος
πτωχοῖς. καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκο-
λούθει μοι· ὁ δὲ ἀκούσας
ταῦτα περίλυπος ἐγένετο

τλθ:

Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐ-
πετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ
Ἰς προσκαλεσάμενος αὐτὰ
εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με καὶ
μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
σλζ' λεία τοῦ θῦ. ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ
δέξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· κ(αὶ) τ(ὰ) ἑ(ξῆς) ἴσ(ως) κα'
ζϛ
ιε σλη' Ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν
λα' ἔρχων λέγων· διδάσκαλε
ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰς· τί με

Τῶν καρπῶν ἐκ [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]
[illegible]

λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός·
τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ
μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς·
μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρ
τυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου· ὁ δὲ
εἶπε· ταῦτα πάντα ἐφυ
λαξάμην ἐκ νεότητός μου·
Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ διάδος
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκο
λούθει μοι· ὁ δὲ ἀκούσας
ταῦτα περίλυπος ἐγένετο·

μετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφό
δρα· ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰησοῦς
περίλυπον γενόμενον
εἶπε· πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ· εὐκο
πώτερον γάρ ἐστι κάμη
λον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφί
δος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ εἰσελθεῖν· εἶπον δὲ
οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς ἄρα
δύναται σωθῆναι. ὁ δὲ
εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀν
θρώποις· δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ·
εἶπε δὲ πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς

σκ

ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠ
κολουθήσαμέν σοι· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν   σκγ·
οἰκίαν· ἢ γονεῖς· ἢ ἀδελφούς·
ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα ἕνεκ
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ὃς οὐ
μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλα
σίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο
μένῳ ζωὴν αἰώνιον:· τέ

+Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα   σκγ·   τέ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσό
λυμα· καὶ τελεσθήσεται πάν
τα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν
προφητῶν· τῷ υἱῷ τοῦ

ἀν(θρώπ)ου· παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐμπαιχθή-
σεται. καὶ ὑβρισθήσεται. καὶ
ἐμπτυσθήσεται. καὶ μα-
στιγώσαντες ἀποκτενοῦ-
σιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆ-
καν. καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο
κεκρυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν·
καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα·

σκγ'

ξδ̂ ιε' σκδ'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐ-
τὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός
τις ἐκάθητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν. ἀκούσας
δὲ ὄχλου διαπορευομένου
ἐπυνθάνετο. τί εἴη τοῦτο·

ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ· ὅτι
ἰσ̄ ὁ ναζωραῖος παρέρ
χεται· καὶ ἐβόησε λέγων·
ἰῡ υἱὲ δαδ̄ ἐλέησόν με·
Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε
τίμων αὐτῷ· ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔ
κραζεν υἱὲ δαδ̄ ἐλέησόν
με· σταθεὶς δὲ ὁ ἰσ̄ ἐκέλευ
σεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐ
τοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· τί σοι θέλεις ποιή
σω; ὁ δὲ, εἶπε· κε̄ ἵνα
ἀναβλέψω· καὶ ὁ ἰσ̄ εἶπεν
αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε· καὶ

κυ(ριακὴ) πρὸ ζακχαίου·

κε̂

κυ(ριακὴ) ιϛ': σκε̂:

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὴν

παραχρῆμα ἀνέβλεψε·
καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ
δοξάζων τὸν θ(εὸ)ν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκ-
αἶνον τῷ θ(ε)ῷ· τῷ κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ) εἰσελθὼν
+ διήρχετο τὴν ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος
ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελώνης· καὶ οὗτος
ἦν πλούσιος· καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν τὸν ἰ(ησοῦ)ν τίς ἐστι· καὶ
οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν·
καὶ προδραμὼν ἔμπρο-
σθεν· ἀνέβη ἐπὶ συκομορ-
έαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι'
ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι·

Καὶ ὡς ἦλθεμ ἐπὶ τὸμ τόπομ·
ἀναβλέψας ὁ ἰς εἶδεν αὐτὸμ
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόμ· Ζακχαῖε
σπεύσας καταβηθι· σήμε
ρομ γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με
μεῖναι· καὶ σπεύσας κα
τέβη. καὶ ὑπεδέξατο αὐ
τὸν χαίρωμ· καὶ ἰδόντες
πάντες διεγόγγυζον λέγον
τες· ὅτι παρὰ ἁμαρτω
λῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κατα
λῦσαι· σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος
εἶπε πρὸς τὸν κν· ἰδοὺ
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων
μου κε δίδωμι τοῖς πτω
χοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυ
κοφάντησα· ἀποδίδωμι

ξς΄ ἑβ τοῦ πορευθέντ(ος) λαβεῖ ἑαυτῷ βασιλ(είαν):

πετραπλοῦν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἰσ ὅτι σή-
μερον σωτηρία τῷ οἴκῳ
τούτῳ ἐγένετο καθότι καὶ
αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ ἐστι·

σκς΄ Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀ-

σκζ΄ πολωλός· ἀκουόντων
δὲ αὐτῶν ταῦτα· προ-
σθεὶς εἶπε παραβολὴν
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι
ἰλημ· καὶ δοκοῦντων
αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα
μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θυ
ἀναφαίνεσθαι· εἶπεν οὖν·

σκη΄ ξς΄ Ἄνος τις εὐγενὴς ἐπορεύ-
θη εἰς χώραν μακρὰν

λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·
καὶ ὑποστρέψαι· καλέσας σκγ.
δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς.
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
πραγματεύσασθε ἕως
ἔρχομαι· οἱ δὲ πολῖται
αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν.
καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες·
οὐ θέλομεν τοῦτον βα-
σιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν
αὐτὸν λαβόντα τὴν βασι-
λείαν. εἶπε φωνηθῆναι
αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους
οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον.

ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγμα-
τεύσατο. παρεγένετο δὲ
ὁ πρῶτος λέγων· κύριε ἡ
μνᾶ σου, προσειργάσατο
δέκα μνᾶς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐ-
γένου· ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων
ἐπάνω δέκα πόλεων·
Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων·
κύριε ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέν-
τε μνᾶς. εἶπε δὲ καὶ τούτῳ·
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέν-
τε πόλεων. καὶ ἕτερος
ἦλθε λέγων· κύριε ἰδοὺ ἡ
μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀπο-
κειμένην ἐν σουδαρίῳ.

ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι
ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ. αἴρεις
ὃ οὐκ ἔθηκας. καὶ θερίζεις
ὃ οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ
αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου
κρινῶ σε πονηρὲ δοῦλε.
ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐ-
στηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐ-
κ ἔθηκα. καὶ θερίζων ὃ
οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί
οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν
μου ἐπὶ τράπεζαν. καὶ
ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν
ἔπραξα αὐτό. καὶ τοῖς
παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε
ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν. καὶ
δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς

ἔχοντι. καὶ εἶπον αὐτῷ.
σλ΄ Κ(ύρι)ε ἔχει δέκα μνᾶς. λέγω
γὰρ ὑμῖν. ὅτι παντὶ τῷ
ἔχοντι δοθήσεται. ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος. καὶ ὃ ἔχει
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
σλα΄ Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐ-
κείνους. τοὺς μὴ θελή-
σαντάς με βασιλεῦσαι
ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε
καὶ κατασφάξατε ἔμ-
σλβ΄ προσθέν μου. Καὶ εἰπὼν
ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπρο-
σθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱε-
ροσόλυμα. τέ(λος) ἐπ(ὶ) Καὶ ἐγένετο
ζη΄ σλγ΄ +ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος

τὸ καλούμενον ἐλαιῶν. ἀ-
πέστειλε δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰπών· ὑπάγετε
εἰς τὴν κατέναντι κώμην·
ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑ-
ρήσετε πῶλον δεδεμένον·
ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων
ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε·
Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, δια-
τί λύετε, οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεί-
αν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀ-
πεσταλμένοι, εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ
αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ
κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς·
Τί λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ,

εἶπον· ὁ κς αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν ιν· καὶ ἐπιρρί-
ψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμά-
τια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐ-
πεβίβασαν τὸν ιν· πο-
ρευομένου δὲ αὐτοῦ· ὑπε-
στρώννυον τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· ἐγγί-
ζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν· ἤρξατο ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν τὸν θν
φωνῇ μεγάλῃ περὶ πα-
σῶν ὧν εἶδον δυνάμεων·
λέγοντες· εὐλογημένος

τῇ κ' τῆς ιγ' σλε'

ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ· καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις·
Καί τινες τῶν φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς
αὐτόν· διδάσκαλε ἐπι-
τίμησον τοῖς μαθηταῖς σου·
Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται· Καὶ ὡς
ἤγγισεν· ἰδὼν τὴν πόλιν
ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ λέγων·
Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ καί γε
ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ
τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν
δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλ-

μῶν σου· ὅτι ἥξουσιν ἡμέ-
ραι ἐπὶ σέ· καὶ περικα-
λοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χά-
ρακά σοι· καὶ περικυ-
κλώσουσί σε· καὶ συνέ-
ξουσί σε πάντοθεν· καὶ
ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ τέ-
σλξ· κνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀ-
φήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου· τέλ·
πγ· σλη· Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν·
ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
πωλοῦντας ἐν αὐτῷ
καὶ ἀγοράζοντας· λέγων
αὐτοῖς· γέγραπται ὁ οἶ-
κός μου οἶκος προσευχῆς·

ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιή
σατε σπήλαιον λῃστῶν.
Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡ
μέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα
τεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπο
λέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ
λαοῦ, καὶ οὐχ εὕρισκον
τὸ τί ποιήσουσιν· ὁ λαὸς
γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο
αὐτοῦ ἀκούων. Καὶ
ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων· διδάσκοντος
αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱ
ερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου.
ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς σὺν τοῖς

παρέσχον ἑτέροις. Καὶ εἶπον
πρὸς αὐτὸν λέγοντες·
εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιεῖς· ἢ τίς
ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην. ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐρω-
τήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον.
Καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα
ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀν-
θρώπων· οἱ δὲ συνελογί-
σαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέ-
γοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς
ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς.

+ φοβούμεθα τὸν ὄχλον:

πεπεισμένος γάρ ἐστιν ἰωάννην
προφήτην εἶναι· καὶ ἀπε
κρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.
καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐ
ξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· ἤρξα
το δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν
τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα·
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ
γοῖς. καὶ ἀπεδήμησεν
χρόνους ἱκανούς· καὶ
ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς γεωργοὺς δοῦλον.
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ
τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν
αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δει(ραντες)

σμα΄

τέ(λος)

ραντες αὐτὸν, ἐξαπέ-
στειλαν κενόν· καὶ προσέ-
θετο πέμψαι ἕτερον
δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον
δείραντες καὶ ἀτιμά-
σαντες, ἐξαπέστειλαν
κενόν· καὶ προσέθετο
πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ
καὶ τοῦτον τραυματίσαν-
τες ἐξέβαλον· εἶπε δὲ
ὁ κ̅ς τοῦ ἀμπελῶνος·
Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν
μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως
τοῦτον ἰδόντες ἐντρα-
πήσονται· ἰδόντες δὲ
αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελο-
γίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέ-

γοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κλη
ρονόμος· δεῦτε ἀποκτεί
νωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν
γένηται ἡ κληρονομία·
Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέ
κτειναν· τί οὖν ποιήσει
αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπε
λῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέ
σει τοὺς γεωργοὺς τούτους.
Καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις· ἀκούσαντες δὲ
εἶπον· μὴ γένοιτο· ὁ δὲ
ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε·
Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν ἀπε
δοκίμασαν οἱ οἰκοδο

μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας.
Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον
τὸν λίθον συνθλασθήσεται.
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμή-
σει αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν
τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
καὶ ἐφοβήθησαν· ἔγνω-
σαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβολὴν ταύτην
εἶπε. Καὶ παρατηρή-
σαντες ἀπέστειλαν ἐγκα-
θέτους ὑποκρινομένους
ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι,
ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ

λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι
αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐ
ξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος· καὶ
οα
ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγον
τες· διδάσκαλε· οἴδαμεν
ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδά
σκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις πρό
σωπον· ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον
δοῦναι, ἢ οὔ· κατανοήσας
δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν,
εἶπε πρὸς αὐτούς· τί με
πειράζετε· ἐπιδείξατέ
μοι δηνάριον· τίνος
ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγρα
φήν· ἀποκριθέντες δὲ

εἶπον· καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τοί
νυν τὰ καίσαρος καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλα
βέσθαι αὐτοῦ ῥήματος
ἐναντίον τοῦ λαοῦ·
καὶ θαυμάσαντες
τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ
ἐσίγησαν· τέλος. + προσελθόν

τῇ κυριακῇ τῆς ιγ' ἑβδομάδος
οβ

ἀρχὴ τες δέ τινες τῶν σαδδου
καίων οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάστασιν μὴ εἶναι. ἐ
πηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες·
Διδάσκαλε. μωσῆς ἔγρα
ψεν ἡμῖν. ἐάν τινος ἀ
δελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων

γυναῖκα· καὶ οὗτος ἄτε
κνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυ
ναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυ
ναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀ
πέθανεν ἄτεκνος· καὶ
ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν.
ὡσαύτως δὲ οἱ ἑπτὰ οὐ κα
τέλιπον τέκνα καὶ ἀπέ
θανον· ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ἐν
τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος

αὐτῶν ἔσται γυνή· οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶ-
νος τούτου γαμοῦσι καὶ
ἐκγαμίσκονται· οἱ δὲ κα-
ταξιωθέντες τοῦ αἰῶ-
νος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν,
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκ-
γαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀ-
ποθανεῖν ἔτι δύνανται·
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί
εἰσι τοῦ θεοῦ· τῆς ἀναστάσεως
ὄντες υἱοί. ὅτι δὲ ἐγείρονται
οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμή-
νυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει·

Κν τὸν θν Ἀβραάμ. καὶ τὸν
θν Ἰσαάκ. καὶ τὸν θν Ἰα-
κώβ· θς δὲ οὐκ ἔστι νε-
κρῶν. ἀλλὰ ζώντων· πάν-
τες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν·
Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν
γραμματέων εἶπον· Δι-
δάσκαλε. καλῶς εἶπας·
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπ-
ερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν· εἶπε δὲ
Πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσι
τὸν Χν υἱὸν Δαδ εἶναι·
καὶ αὐτὸς Δαδ λέγει ἐν
βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν
ὁ Κς τῷ Κῳ μου· κάθου
ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου

σημ· ... εἶπεν ὁ κ̅ς̅ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ... σημ·

ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου· δᾱδ οὖν κ̅ν̅ αὐτὸν
καλεῖ. καὶ πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστι· ἀκούοντος
δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ
εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν στολαῖς
καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρω-
τοκαθεδρίας ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς. καὶ πρωτοκλι-
σίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἳ
κατεσθίουσι τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν. καὶ προφά-
σει μακρὰ προσεύχονται.

οὗτοι λήψονται περισσό-
τερον κρίμα. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
δὲ. εἶδε τοὺς βάλλοντας
τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζο-
οα φυλάκιον πλουσίους·
εἶδε δέ τινα καὶ χήραν πε-
νιχράν, βάλλουσαν ἐκεῖ
δύο λεπτά. καὶ εἶπεν· ἀ-
ληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ
χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη, πλεῖ-
ον πάντων ἔβαλεν. ἅπαντες
γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισ-
σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον
εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ· αὕτη
δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος
αὐτῆς. ἅπαντα τὸν βίον
ὃν εἶχεν ἔβαλε. καὶ τινων

σαβ. τέλ.

173

λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ·
ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀνα-
θήμασι κεκόσμηται, εἶπε·
Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε· ἐλεύσον-
ται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀ-
φεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ,
ὃς οὐ καταλυθήσεται·

σε
σημ.
Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέ-
γοντες· διδάσκαλε· πό-
τε οὖν ταῦτα ἔσται. Καὶ τί
τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ
ταῦτα γίνεσθαι· ὁ δὲ εἶπε·
τ λ κ
σημ.
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι·
ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν

πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν·
Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκαταστασίας μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ
εὐθέως τὸ τέλος· τότε
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθή-
σεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος. καὶ βασι-
λεία ἐπὶ βασιλείαν· σει-
σμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους.
καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται.
φόβητρά τε καὶ σημεῖα
ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.
Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων
ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς
τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώ-
ξουσι. παραδιδόντες

εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς
ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου· ἀπο
βήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον· θέσθε οὖν
εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν
μὴ προμελετᾶν ἀπολο
γηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν
ἣ οὐ δυνήσονται ἀντει
πεῖν ἢ ἀντιστῆναι πάντες
οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν·
παραδοθήσεσθε δὲ καὶ
ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν
καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν,
καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·

Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνο
μά μου· Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κε
φαλῆς ὑμῶν, οὐ μὴ ἀπό
ληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν, κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν· τέλ. Ὅταν δὲ
ἴδητε κυκλουμένην ὑ
πὸ στρατοπέδων τὴν Ἱε
ρουσαλήμ, τότε γνῶτε
ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
αὐτῆς· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου
δαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ
ὄρη. καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς·
ἐκχωρείτωσαν· Καὶ οἱ
ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰ
σερχέσθωσαν εἰς αὐτήν·

σμγ·

σμε·

ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως
αὗταί εἰσι· τοῦ πληρω-
θῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
σμδ´ μένα· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
τε γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐμ ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ
ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.
καὶ πεσοῦνται στόματι
σμε· μαχαίρας· καὶ αἰχμαλω-
τισθήσονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἱλημ ἔσται
πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν·
ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ
σμϛ. ἐθνῶν· καὶ ἔσται
σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνη

καὶ ἄστροις. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
συνοχὴ ἐθνῶμ. ἐμ ἀπο
ρίᾳ ἠχούσης θαλάσσης
καὶ σάλου. ἀποψυχόντ
ἀνθρώπωμ. ἀπὸ φόβου καὶ προσ
δοκίας τῶν ἐπερχομέ
μων τῇ οἰκουμένῃ. αἱ
γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται. καὶ τό
τε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἐρχόμενομ ἐμ νεφέ
λῃ. μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς. ἀρχομένων
δὲ τούτωμ γίνεσθαι. ἀνα
κύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς
κεφαλὰς ὑμῶμ. διότι ἐγ
γίζει ἡ ἀπολύτρωσις

σπξ

τῆ ε

ὑμῶν. Καὶ εἶπε παρα
βολὴν αὐτοῖς· ἴδετε
τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ
δένδρα· ὅταν προβά
λωσιν ἤδη, βλέποντες
ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε
ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·
οὕτω καὶ ὑμεῖς· ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη·
ἕως ἂν πάντα γένηται·
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύ
σονται· οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθωσιν· προ

σέχετε ἑαυτοῖς· μήπο
τε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ
καρδίαι. ἐν κραιπάλῃ
καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιω
τικαῖς. καὶ αἰφνίδιος
ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας
τοὺς καθημένους ἐπὶ πρό
σωπον πάσης τῆς γῆς. ἀ
γρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ
καιρῷ δεόμενοι· ἵνα
καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν
πάντα τὰ μέλλοντα
γίνεσθαι. καὶ σταθῆναι
ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου: [illegible] ἡμ δὲ τὰς ἡμέρ

ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων·
τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος
ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ κα
λούμενον ἐλαιῶν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς
αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν
αὐτοῦ· Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη
πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς,
τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν·
ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν·
Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰού
δαν τὸν καλούμενον Ἰσκα
ριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀ
ριθμοῦ τῶν δώδεκα·
Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε

τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ στρα
τηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν πα
ραδῷ αὐτοῖς. καὶ ἐχάρησαν
καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησε·
καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ
παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς
ἄτερ ὄχλου. ἦλθε δὲ
Ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν
ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.
καὶ ἀπέστειλε πέτρον
καὶ ἰωάννην εἰπών· πο
ρευθέντες, ἑτοιμάσατε
ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγω
μεν. οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν.
ὁ δὲ, εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ

σξγ

εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν. συναντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕ-
δατος βαστάζων· ἀ-
κολουθήσατε αὐτῷ εἰς
τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπο-
ρεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας·
λέγει σοι ὁ διδάσκαλος·
ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω·
κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀ-
νώγεον μέγα ἐστρωμένον.
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς
εἴρηκεν αὐτοῖς. καὶ ἡτοί-

μάσωμεν τὸ πάσχα· Καὶ
ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπε
σε. Καὶ οἱ δώδεκα ἀπό
στολοι σὺν αὐτῷ· Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ — σξα:
ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα
φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω
ἐξ αὐτοῦ. ἕως ὅτου πλη
ρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ· Καὶ δεξάμενος
ποτήριον εὐχαριστήσας
εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ
διαμερίσατε ἑαυτοῖς·
Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ — σξε:
πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος

εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν. συναντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕ-
δατος βαστάζων· ἀ-
κολουθήσατε αὐτῷ εἰς
τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπο-
ρεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας·
λέγει σοι ὁ διδάσκαλος·
ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω·
κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐστρω-
μένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς
εἴρηκεν αὐτοῖς. καὶ ἡτοί-

μάσωμεν τὸ πάσχα. Καὶ
Ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπε
σε. Καὶ οἱ δώδεκα ἀπό
στολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς. ἐπιθυμίᾳ σξα:
ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα
φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν.
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω
ἐξ αὐτοῦ. ἕως ὅτου πληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ. Καὶ δεξάμενος
ποτήριον εὐχαριστήσας
εἶπε. λάβετε τοῦτο καὶ
διαμερίσατε ἑαυτοῖς.
Λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι οὐ μὴ σξε:
πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος

τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου
ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ ἔλθῃ·

σξϛ Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρι-
στήσας, ἔκλασε καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀ-
νάμνησιν·

σξζ ὡσαύτως
καὶ τὸ ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι λέγων·
Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ
διαθήκη ἐν τῷ αἵματί
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ-
χυνόμενον·

σξη πλὴν ἰδοὺ
ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-

πέζης· Καὶ ὁ μὲν υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· πορεύεται κα
τὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ
παραδίδοται· Καὶ
αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν
πρὸς ἑαυτούς, τὸ τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦ
το μέλλων πράσσειν·
Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικί
α ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασι
λεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύ
ουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιά
ζοντες αὐτῶν εὐεργέται
καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ

οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων
ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώ-
τερος· καὶ ὁ ἡγούμενος
σοϛ' ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ
μείζων· ὁ ἀνακείμενος,
ἢ ὁ διακονῶν· οὐχὶ ὁ ἀ-
νακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ δια-
κονῶν· ὑμεῖς δὲ ἐστε
οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐ-
μοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.
κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, κα-
θὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου
βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε κ(αὶ)
πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης
μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου·
σπε' καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων

Κρίνοντες τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς.
σίμων σίμων. ἰδοὺ ὁ σατ-
ανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ
σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον.
ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ.
ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις
σου. καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας
στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. κ(ύρι)ε μετὰ
σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυ-
λακὴν καὶ εἰς θάνατον πο-
ρεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπε. λέγω
σοι πέτρε. οὐ μὴ φωνήσει
σήμερον ἀλέκτωρ. πρὶν
ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰ-
δέναι με. καὶ εἶπεν αὐτοῖς

σοϛ ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄπερ
βαλλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων· μή τινος
ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπον·
οὐθενός· εἶπεν οὖν αὐτοῖς·
Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον
ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν·
καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἀ
σοζ γοράσει μάχαιραν· λέγω
γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ
γεγραμμένον δεῖ τελε
σθῆναι ἐν ἐμοί, τό, καὶ με
τὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος
σοη ἔχει· οἱ δὲ εἶπον· κε·
ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξελθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς

ὁ δέ, εἶπεν αὐτοῖς. ἱκανόν
ἐστι. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύ
θη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου,
εἶπεν αὐτοῖς. προσεύχε
σθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει
ρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπε
σπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ
λίθου βολήν. καὶ θεὶς τὰ
γόνατα προσηύχετο λέγων.
Πάτερ εἰ βούλει παρενεγκεῖν
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ.
πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου,
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. ὤ
φθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐ(ρανοῦ)

ρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. ϗ
γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ
ἐκτενέστερον προσηύ-
χετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρ(ὼς)
αὐτοῦ. ὡσεὶ θρόμβοι αἵ-
ματος. καταβαίνοντ(ες)
σ πρ· ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστ-
ὰς ἀπὸ τῆς προσευχ(ῆς). ἐλ-
θὼν πρὸς τοὺς μαθητ(ὰς)
εὗρεν αὐτοὺς κοιμω-
μένους ἀπὸ τῆς λύπης·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί κα-
θεύδετε. ἀναστάντες
προσεύχεσθε. ἵνα μὴ
εἰσέλθητε εἰς πειρασμ(όν).
σ π· ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος.
ἰδοὺ ὄχλος. ὁ λεγόμενος

ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα
προήρχετο αὐτούς. καὶ
ἤγγισε τῷ ἰησοῦ φιλῆσαι
αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημεῖον
δεδώκει αὐτοῖς. ὃν ἂν φι
λήσω αὐτός ἐστιν· ὁ δὲ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἰούδα. φι
λήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδως; ἰδόντες
δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσό
μενον εἶπον αὐτῷ. κύριε·
εἰ πατάξομεν ἐν μα
χαίρᾳ; καὶ ἐπάταξεν
εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως
καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν· ἀποκρι

ὁ ἰς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου.
Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου
αὐτοῦ. ἰάσατο αὐτόν.
σπθ: Εἶπε δὲ ὁ ἰς πρὸς τοὺς παρα
γενομένους πρὸς αὐτὸν
ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς
τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυ
τέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξεληλύθατε μετὰ μα
χαιρῶν καὶ ξύλων; Καθ᾽
ἡμέραν ὄντος μου με
θ᾽ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ. οὐκ ἐ
ξετείνατε τὰς χεῖρας
ἐπ᾽ ἐμέ· ἀλλ᾽ αὕτη ἐστὶν
ὑμῶν ἡ ὥρα. καὶ ἡ ἐξουσία
σϟ: τοῦ σκότους. συλλαβόν
τες δὲ αὐτὸν ἤγαγον. Καὶ

εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχιερέως·
Ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει
μακρόθεν· ἁψάντων
δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ
λῆς· καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν· ἐκάθητο ὁ πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἰδοῦσα
δὲ αὐτὸν παιδίσκη τὶς
καθήμενον πρὸς τὸ φῶς
καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ,
εἶπε· καὶ οὗτος σὺν αὐ
τῷ ἦν· ὁ δὲ, ἠρνήσατο
αὐτὸν λέγων· γύναι, οὐ
κοἶδα αὐτόν· καὶ μετὰ
βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν
ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.

Ὁ δὲ πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε οὐκ εἰ-
μί· καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς. ἄλλος τις
διϊσχυρίζετο λέγων· ἐπ'
ἀληθείας, καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ γα-
λιλαῖος ἐστίν· εἶπε δὲ
ὁ πέτρος· ἄνθρωπε οὐκ οἶδα
ὃ λέγεις· καὶ παραχρῆμα
ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ. ἐ-
φώνησεν ἀλέκτωρ·
ςξγ καὶ στραφεὶς ὁ κς ἐνέβλεψε
τῷ πέτρῳ· καὶ
ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυ, ὡς εἶπε
αὐτῷ. ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με

τρίσ· καὶ ἐξελθὼν ἔξω
ὁ πέτροσ, ἔκλαυσε πικρῶς·
Καὶ οἱ ἄνδρεσ οἱ συνέχοντεσ
τὸν ἰῦ. ἐνέπαιζον αὐτῷ
δαίροντεσ· καὶ περικα
λύψαντεσ αὐτόν. ἔτυπτον
αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ
ἐπερώτων αὐτὸν λέγοντεσ·
προφήτευσον τίς ἐστιν
ὁ παίσασσε· καὶ ἕτερα
πολλὰ βλασφημοῦντες
ἔλεγον εἰς αὐτόν. καὶ
ὡς ἐγένετο ἡμέρα. συνή
χθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ
λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ
γραμματεῖς. καὶ ἀπή
γαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐ
τῶν

σξα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς·
ϲϛπ̄ εἰπὲ ἡμῖν. εἶπε δὲ αὐ-
τοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω·
οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ
ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκρι-
θῆτέ μοι ἢ ἀπολύσητε·
ϲϛζ· Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν(θρώπ)ου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως
ϲϛη· τοῦ θ(εο)ῦ. Εἶπον δὲ πάντες·
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ;
Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ
ϲϛθ· δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας·
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ
τὸν Πιλάτον. ἤρξαντο δὲ
κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες·
Τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος. καὶ κω-
λύοντα καίσαρι φόρους
διδόναι· λέγοντα ἑαυτὸν
χριστὸν βασιλέα εἶναι· ὁ δὲ
Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη·
σὺ λέγεις· ὁ δὲ Πιλάτος
εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ

τλ'

ἀνθρώπῳ τούτῳ· οἱ δὲ ἐπίσχυον
λέγοντες· ὅτι ἀνασείει
τὸν λαόν· διδάσκων κα-
θ᾽ ὅλης τῆς ἰουδαίας·
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας, ἕως ὧδε· πι-
λάτος ἢ ἀκούσας γαλι-
λαίαν· ἐπηρώτησεν εἰ
ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖος ἐστί·
Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξου-
σίας ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέ-
πεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρώ-
δην. ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν
ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις
ταῖς ἡμέραις· ὁ δὲ ἡρώ-
δης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν, ἐχάρη
λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱ-

ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν· διὰ τὸ ἀκού-
ειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ
ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν
ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον· ἐ-
πηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν (πε')
ἀπεκρίνατο αὐτῷ· εἱ-
στήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτό-
νως κατηγοροῦντες αὐ-
τοῦ· (ὁθ) ἐξουθενήσας δὲ (τϛ')
αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς
στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ
ἐμπαίξας. περιβαλὼν
αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
Πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ

φίλοι ὅ τε πιλάτος καὶ ὁ
ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρα
μετ' ἀλλήλων. προϋπῆρ
χον γὰρ ἐν ἔχθρα ὄντες
τξ' πρὸς ἑαυτούς. πιλάτος δὲ
Συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιε
ρεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ
τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς.
Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄν
θρωπον τοῦτον ὡς ἀπο
στρέφοντα τὸν λαόν. καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον
ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης. ἀνέ
πεμψα γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς.

Καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θα-
νάτου ἐστὶ πεπραγμένον
αὐτῷ· παιδεύσας οὖν
αὐτὸν ἀπολύσω. Ἀνάγκ-
ην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐ-
τοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ
λέγοντες· αἶρε τοῦτον,
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν βα-
ραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ
στάσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
βεβλημένος εἰς φυλακήν.
Πάλιν ὁ Πιλᾶτος προσε-
φώνησε θέλων ἀπολῦσαι
τὸν Ἰν. Οἱ δὲ ἐπεφώνουν
λέγοντες· σταύρωσον σταύρω-

τπ̄

τπ̄ε

τπ̄α

τπϛ

τιβ´ αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν
αἴτιον θανάτου εὗρον
ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·
τιγ´ Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι
αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κα-
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν
τιδ´ καὶ τῶν ἀρχιερέων· ὁ δὲ
πιλάτος ἐπέκρινε γε-
νέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν·
ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν
καὶ φόνον βεβλημένον
εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ᾐ-
τοῦντο· τὸν δὲ ἰν̄ παρέ-

δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν. ἐπι- πε
λαβόμενοι σίμωνός τινος
κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀ-
γροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σταυρόν. φέρειν ὄπισθεν τοῦ
ἰ(ησο)ῦ· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πϛ
πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ·
Καὶ γυναικῶν. αἳ καὶ ἐκό-
πτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.
στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπε· θυγατέρες ἱερουσαλήμ,
μὴ κλαίετε ἐ[π' ἐ]μέ. πλὴν
ἐφ' ἑαυτὰς κλ[αίετε καὶ ἐπὶ]
τὰ τέκνα [ὑμῶν. ὅτι ἰδοὺ ἔρ-]
χονται ἡ[μέραι ἐν αἷς ἐ-]
ροῦσι· μα[κάριαι]

τπβ′ αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπε
πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν
αἴτιον θανάτου εὗρον
ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·
τπγ′ Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι
αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κα-
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν
τπδ′ καὶ τῶν ἀρχιερέων· ὁ δὲ
Πιλάτος ἐπέκρινε γε-
νέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν·
ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν
καὶ φόνον μεμιγμένον
εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἠ-
τοῦντο· τὸν δὲ Ἰν παρέ-

δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν. ἐπι
λαβόμενοι Σίμωνός τινος
Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀ
γροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σταυρόν. φέρειν ὄπισθεν τοῦ
Ἰῦ· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ
πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ·
Καὶ γυναικῶν. αἳ καὶ ἐκό
πτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.
στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰς
εἶπε· θυγατέρες Ἰλημ
μὴ κλαίετε ἐ[illegible]μέ. πλὴν
ἐφ' ἑαυτὰς κλ[illegible]
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα [illegible]
δ' ἔρχονται ἡμ[illegible]
ἐν αἷς ἐροῦσι· μα[illegible]

πε· πς·

στεῖραι. καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐ
γέννησαν. καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐ
θήλασαν. τότε ἄρξονται
λέγειν τοῖς ὄρεσι, πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τοῖς βουνοῖς.
καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ
ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ
τί γένηται. Ἤγοντο δὲ
Καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι
σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπ[ον τὸν] καλούμενον
κ[ρανίον] ἐκεῖ ἐσταύρωσαν
[αὐ]τὸν καὶ τοὺς κακούργους.
[ὃν μὲν ἐκ] δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ
[ἀριστε]ρῶν. ὁ δὲ Ἰς ἔ

λεγε· πτερ ἄφες αὐτοῖς· γὰρ
οἴδασι τί ποιοῦσι· Δια
÷ μεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον·
Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν.
Ἐξεμυκτήριζον καὶ οἱ ἄρ
χοντες σὺν αὐτοῖς λέγον
τες· ἄλλους ἔσωσε, σωσά
τω ἑαυτὸν εἰ οὗτος ἐστὶν
ὁ χς ὁ τοῦ θῦ ἐκλεκτός· Ἐ
÷ νέπαιζον αὐτῷ καὶ οἱ στρα
τιῶται προσερχόμενοι
καὶ ὄξος προσφέροντες
αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων
σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ
Ἡ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη

τκ
τκα
τκβ
τκγ
τκδ

ἐπ' αὐτῷ· γράμμασιν
ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊ-
κοῖς καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.

τκε Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων
κακούργων ἐβλασφήμει
αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός,
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

πα τκϛ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπε-
τίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ
ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπο-
λαμβάνομεν. οὗτος δὲ
οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.
καὶ ἔλεγε τῷ ἰησοῦ· μνήσθη-

τί μου κ(ύρι)ε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω σοι·
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν
τκζ· τῷ παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ
ὥρα ἕκτη. Καὶ σκότος ἐγένε-
το ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥ-
ρας ἐνάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη
τκη· ὁ ἥλιος. κ(αὶ) ἐσχίσθη τὸ κατα-
πέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.
τκθ· Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγά-
λῃ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπε· πάτερ εἰς χεῖρας
σου παρατίθεμαι τὸ πν(εῦ)μα μου.
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον, ἐδόξασε
τὸν θ(εὸ)ν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος

τλα οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες

οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι

ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην

θεωροῦντες τὰ γενόμενα

τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στή-

θη ὑπέστρεφον. εἱστή-

κεισαν δὲ πάντες οἱ γνω-

στοὶ αὐτοῦ μακρόθεν.

Καὶ γυναῖκες αἱ συνα-

κολουθήσασαι αὐτῷ

ἀπὸ τῆς γαλιλαίας,

ὁρῶσαι ταῦτα: τέλος. Καὶ

πβ τλβ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἰωσὴφ

βουλευτὴς ὑπάρ-

χων. ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος.

Οὗτος. οὐκ ἦν συγκατα-

τεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ

τῆ πράξει αὐτῶν· ἀπὸ ἀ
ριμαθαίας πόλεως τῶν
ἰουδαίων· ὃς καὶ αὐτὸς
προσεδέχετο τὴν βασιλεί
αν τοῦ θ(εο)ῦ. οὗτος προσελθὼν

τλγ:

Τῷ πιλάτω ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· καὶ καθελ
ὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι· καὶ ἔθηκεν
αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευ
τῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω
οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡ

τλδ'

μέρα ἦν παρασκευή· σάβ
βατον ἐπέφωσκε· κα
τακολουθήσασαι δὲ γυ
ναῖκες· αἵτινες ἦσαν συ
νεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ

τῆς γαλιλαίας, ἐθεάσαντο
τὸ μνημεῖον· καὶ ὡς
ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ·
ὑποστρέψασαι δὲ· ἡτοί
μασαν ἀρώματα καὶ
μῦρα· καὶ τὸ μὲν σάβ
βατον ἡσύχασαν κατὰ
τὴν ἐντολήν· τῇ δὲ

[illegible]

Μιᾷ τῶν σαββάτων· ὄρ
θρου βαθέος· ἦλθον ἐ
πὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι
ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα
καί τινες σὺν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκε
κυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· καὶ εἰσελθοῦσαι·
οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ

ιυ̅· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια
πορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου·
Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέ
στησαν αὐταῖς ἐν ἐσθή
σιν ἀστραπτούσαις· ἐμφό
βων δὲ γενομένων αὐτῶν
καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσω
πον εἰς τὴν γῆν· εἶπον πρὸς
αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν·
οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλ᾿ ἠγέρθη.
Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ γαλι
λαίᾳ λέγων· ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδο
θῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
ἁμαρτωλῶν· καὶ σταυρωθῆναι

Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ τλη
Υ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου. ἀπήγγειλαν
ταῦτα πάντα τοῖς ἕν-
δεκα καὶ πᾶσι τοῖς
τλθ λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ μαγδα-
ληνὴ μαρία. καὶ ἰωάννα.
καὶ μαρία ἡ ἰακώβου.
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς,
αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀπο-
στόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνη-
σαν ἐνώπιον αὐτῶν
ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν. καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.
Ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν

ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ πα(ρα)
κύψας βλέπει τὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων
τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο
ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώ
μην ἀπέχουσαν σταδίους
ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ
ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ
αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλή
λους περὶ πάντων τῶν
συμβεβηκότων τούτων.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν. καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐγγίσας συνεπο
ρεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀ

ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι
οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε
πρὸς ἀλλήλους περιπα-
τοῦντες, καί ἐστε σκυ-
θρωποί· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεό-
πας, εἶπε πρὸς αὐτόν·
σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ
καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα
ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις; καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ποῖα. οἱ δὲ εἶπον αὐ-
τῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Να-
ζωραίου· ὃς ἐγένετο

ἀνὴρ προφήτης δυνα
τὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ·
ἐναντίον τοῦ θῦ· καὶ
παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως
τε παρέδωκαν αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχον
τες ἡμῶν εἰς κρίμα
θανάτου. καὶ ἐσταύρωσ
αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζο
μεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
μέλλων λυτροῦσθαι τὸν
ἰηλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι
τούτοις τρίτην ταύτην
ἡμέραν ἄγει σήμερον.
ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο·
Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες
ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς·

γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ
μνημεῖομ· καὶ μὴ εὑροῦσαι
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθομ
λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἑωρακέναι
οἳ λέγουσιν αὐτὸμ ζῆμ.
Καὶ ἀπῆλθόμ τινες τῶμ
σὺν ἡμῖμ ἐπὶ τὸ μνημεῖ(ον)
καὶ εὗρομ οὕτως καθὼς
καὶ αἱ γυναῖκες εἶπομ.
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδομ· καὶ
αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς.
ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ
καρδίᾳ. τοῦ πιστεύειν ἐ-
πὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν
οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα
ἔδει παθεῖν τὸν χ(ριστὸ)ν καὶ

εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ μωσέως καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν,
διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν
πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ
ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο. Καὶ αὐτὸς
προσεποιεῖτο πορρωτέ-
ρω πορεύεσθαι. Καὶ παρε-
βιάσαντο αὐτὸν λέγοντες.
Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς
ἑσπέραν ἐστί, καὶ κέκλι-
κεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε
τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατα-

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν,
λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγη-
σε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου
αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοί-
χθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ
ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο
ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία
ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡ-
μῖν. ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν
ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ εὗρον συνηθροισμέ-
νους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς

σιν αὐτοῖς λέγοντας ὅτι
ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως. καὶ
ὤφθη σίμωνι. καὶ αὐτοὶ
ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ.
καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου:
Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων.
καὶ αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ
αὐτῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς.
εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέντες
δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι
ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
τί τεταραγμένοι ἐστέ. καὶ
διατί διαλογισμοὶ ἀνα-
βαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν. ἴδετε

ἐστέθη: (margin)
τέλος (margin)
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστάθη ὁ ἰς ἐν μέσῳ αὐτῶν: (margin)

χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας
μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι·
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδε-
τε ὅτι πνεῦμα σάρκα
καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐπέ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ
ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ θαυμα-
ζόντων, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθά-
δε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐ-
τῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος,
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν

ἔφαγε· Εἶπε δὲ αὐτοῖς·
Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν
ὑμῖν· ὅτι δεῖ πληρω-
θῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ νόμῳ μωσέ(ως)
καὶ προφήτες καὶ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε
διήνοιξεν αὐτ(ῶν) τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφ(άς).
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι οὕ-
τως γέγραπται. καὶ οὕτ(ως)
ἔδει παθεῖν τὸν χ(ριστό)ν καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ
τρίτῃ ἡμέρα· καὶ κηρυ-
χθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσ(ιν)

τμδ'

τμε'

ἀμαρτιῶμ εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
ἀρξάμενον ἀπὸ ἰλήμ·
ὑμεῖς δὲ ἐστὲ μάρτυρες τούτων·
τμζ' Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
ἐπαγγελίαμ τοῦ πρς μου
ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσα
τε ἐμ τῇ πόλει ἰλήμ· ἕως
οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν
ἐξ ὕψους· ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς
ἔξω ἕως εἰς βηθανίαν·
Καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς·
τμη' Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν
αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐ
τῶν· καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
οὐνόν· Καὶ αὐτοὶ προσκυ
νήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψ

εἰς ἱερουσαλὴμ· μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ· αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν· ἀμήν +

τέλος

∻ τοῦ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια :-

α περὶ τοῦ ἐν κανᾶ γάμου·
β περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ·
γ περὶ τοῦ νικοδήμου·
δ ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ·
ε περὶ τῆς σαμαρείτιδος·
ς περὶ τοῦ βασιλικοῦ·
ζ περὶ τοῦ λη̄ ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ·
η περὶ τῶν ε̄ ἄρτων καὶ τῶν β̄ ἰχθύων·
θ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·

ι' περὶ τοῦ ἐκ γεννητ(ῆς) τυφλοῦ.
ια' περὶ λαζάρου.
ιβ' περὶ τῆς ἀλειψάσ(ης) τὸν κ(ύριο)ν μύρω.
ιγ' περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας.
ιδ' περὶ τοῦ ὄνου.
ιε' περὶ τῶν προσελθόντ(ων) ἑλλήνων.
ιϛ' περὶ τοῦ νιπτῆρος.
ιζ' περὶ τοῦ παρακλήτου.
ιη' περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος +

τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα :-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ +

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος
ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ
λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν θεόν· πάντα δι' αὐτ
οῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. ὃ
γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν,
καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀν-
θρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ

σκοτία φαίνει· καὶ ἡ σκο-
τία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν·
Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος
παρὰ θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·
οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός· ἵνα πάντες πιστεύ-
σωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἦν
τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φω-
τίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κό-
σμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ
ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν
οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε·
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον·

ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκ(εν)
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θ(εο)ῦ γε-
νέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμά-
των· οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρ-
κός· οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
ἀλλ' ἐκ θ(εο)ῦ ἐγεννήθησαν· καὶ
ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκή- ε
νωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεα-
σάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξ(αν)
ὡς μονογενοῦς παρὰ π(ατ)ρός,
πλήρης χάριτος κ(αὶ) ἀληθεί(ας)· ϛ
Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτ(οῦ),
καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ζ
ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
μενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν,
ὅτι πρῶτός μου ἦν· καὶ ἐκ

τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡ-
μεῖς πάντες ἐλάβομεν,
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐ-
δόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο· θεὸν οὐ-
δεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μο-
νογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν
κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου
ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ
Λευΐτας ἵνα ἐρωτήσωσιν
αὐτὸν σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμολό-
γησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγώ

ὁ χσ· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
τί οὖν· ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει·
οὐκ εἰμί· ὁ προφήτης εἶ σύ;
καὶ ἀπεκρίθη· οὔ· εἶπον
οὖν αὐτῷ· τίς εἶ· ἵνα ἀπόκρι-
σιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν
ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ·
ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν
ὁδὸν κυ· καθὼς εἶπεν ἡσαΐας
ὁ προφήτης· καὶ οἱ ἀπεσταλ-
μένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων·
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον
αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ
οὐκ εἶ ὁ χσ· οὔτε ἠλίας οὔτε
ὁ προφήτης· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων· ἐγὼ

βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ
ὑμῶν ἕστηκεν· ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε· αὐτός ἐστιν ὁ
ὀπίσω μου ἐρχόμενος· ὃς
ἔμπροσθέν μου γέγονεν·
οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα
λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα
ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν
τοῦ Ἰορδάνου· ὅπου ἦν Ἰωάννης
βαπτίζων. τέλος. Τῇ ἐπαύριον
βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρ-
χόμενον πρὸς αὐτόν· καὶ
λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου· οὗτός ἐστι περὶ οὗ
ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου

ἔρχεται ἀνήρ. ὃς ἔμπροσθεν
μου γέγονεν ὅτι πρῶτός
μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐ-
τόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ
τῷ ἰσλ· διὰ τοῦτο ἦλθον
ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων·
Καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης
λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ πνα ιε'
καταβαῖνον ὡσεὶ περιστε-
ρὰν ἐξ οὐνοῦ. καὶ ἔμεινεν ἐπ'
αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν. ἀλλ' ὁ πέμψας με
βαπτίζειν ἐν ὕδατι. ἐκεῖνος
μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς
τὸ πνα καταβαῖνον καὶ
μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν
ὁ βαπτίζων ἐν πνι ἁγίῳ· κἀγὼ

ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ·
ιϛ Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει
ὁ ἰωάννης· καὶ ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέ
ψας τῷ ἰῦ περιπατοῦντι
λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θῦ· καὶ
ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ
λαλοῦντος· καὶ ἠκολούθησαν
τῷ ἰῦ· στραφεὶς δὲ ὁ ἰς καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολου
θοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζη
τεῖτε· οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευό
μενον διδάσκαλε, ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ
ἴδετε· ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ

μένει. καὶ παρ' αὐτῷ ἔμει-
ναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. ἦν
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμω-
νος πέτρου. εἷς ἐκ τῶν δύο
τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰω
καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.
εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ιζ
ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα,
καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν
τὸν μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον χς· καὶ ἤγαγεν
αὐτὸν πρὸς τὸν ιν· ἐμβλέψας
δὲ αὐτῷ ὁ ις εἶπε· σὺ εἶ σί-
μων ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθή-
σῃ κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος.
Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελ- ιη

τὸ αὐτὸ εἰς τὴν [illegible]

εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ εὑ
ρίσκει φίλιππον καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀκολούθει μοι.
ἦν δὲ ὁ φίλιππος ἀπὸ βη
θσαϊδά. ἐκ τῆς πόλεως ἀν
δρέου καὶ πέτρου· εὑρίσκει
φίλιππος τὸν ναθαναὴλ
καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε
μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ
προφῆται. εὑρήκαμεν
ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ τὸν
ἀπὸ ναζαρέτ. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ναθαναήλ· ἐκ να
ζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;
λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου
καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ ἰησοῦς τὸν
ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς

αὐτὸν. καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·
ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης,
ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει
αὐτῷ ναθαναήλ· πόθεν
με γινώσκεις· ἀπεκρίθη
ἰσ̅ καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ
τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι.
ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν
σε. ἀπεκρίθη ναθαναὴλ
καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί. σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅. σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ ἰηλ̅. ἀπεκρίθη
ἰσ̅ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν
σοι εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις; μείζω
τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀ

περ τι. ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν
ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς ἀγγέ
λους τοῦ θῦ ἀναβαίνοντ
καὶ καταβαίνοντας, ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου· τέ καὶ

τέλος

ά

+ πρωΐ κα ρω εκη μοι γου μας

Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος
ἐγένετο ἐν Κανᾶ τῆς Γα
λιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ
τοῦ ἰυ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ
ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν γάμον· καὶ ὑστε
ρήσαντος οἴνου, λέγει ἡ
μήτηρ τοῦ ἰυ πρὸς αὐτόν· οἶνον
οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς· τί ἐμοὶ καὶ σοί γύναι·
οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου·
Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακ

κόνοις· ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν
ποιήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ
ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι
κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν
ἰουδαίων χωροῦσαι ἀνὰ
μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς·
ἐπει αὐτοῖς ὁ ἰσ̄ γεμίσατε
τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ
ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλή
σατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχι
τρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν·
ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλι
νος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενη
μένον. καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν
οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ

φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχι
τρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ·
Πᾶς ἄνθρωπος· πρῶτον τὸν καλὸν
οἶνον τίθησι· καὶ ὅταν με
θυσθῶσι· τότε τὸν ἐλάσσω·
σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν
οἶνον ἕως ἄρτι· Ταύτην
ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν
σημείων ὁ ἰς ἐν κανᾶ τῆς
γαλιλαίας καὶ ἐφανέ
ρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· μετὰ
ιθ' τοῦτο κατέβη εἰς καπερ
ναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ

ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρ(ας).
Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν β̅ κ̅·
ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη εἰς
ἱεροσόλυμα ὁ ἰς̅· καὶ εὗρ(εν) κγ·
ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντ(ας)
βόας καὶ πρόβατα καὶ
περιστεράς· καὶ τοὺς κερ-
ματιστὰς καθημένους·
Καὶ ποιήσας φραγέλλιον
ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέ-
βαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε
πρόβατα. καὶ τοὺς βόας
καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐ-
ξέχεε τὸ κέρμα· καὶ τὰς
τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ
τοῖς τὰς περιστερὰς πω-
λοῦσιν εἶπεν· ἄρατε

κβ' ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, οἶκον
ἐμπορίου. ἐμνήσθησαν δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμ-
μένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
κγ' σου καταφάγεταί με. ἀ-
πεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι
καὶ εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς· ἀπεκρίθη ἰς καὶ
κ[illegible] εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε
τὸν ναὸν τοῦτον. καὶ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.
εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσ-
σαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος.
καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγε-

χον το πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ
τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· ῥαββὶ φάγε. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν
ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ
μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους·
μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φα-
γεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ ῑς·
ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με, καὶ τελειώσω
αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός
ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται;
ἰδοὺ λέγω ὑμῖν· ἐπάρατε

τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ
θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι
λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν
ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν
λαμβάνει. καὶ συνάγει καρ
πὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα
καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ
καὶ ὁ θερίζων· ἐν γὰρ τούτῳ
ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ
ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέ
στειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑ
μεῖς κεκοπιάκατε· ἄλ
λοι κεκοπιάκασι. καὶ ὑ
μεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε. ἐκ δὲ
τῆς πόλεως ἐκείνης. πολλοὶ

ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν σα-
μαρειτῶν. διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι
εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίη-
σα. ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν
οἱ σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν
μεῖναι παρ' αὐτοῖς. καὶ ἔ-
μεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ
πολλῷ πλείους ἐπίστευ-
σαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. τῇ τε
γυναικὶ ἔλεγον. ὅτι οὐκέτι
διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύο-
μεν. αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν
καὶ οἴδαμεν. ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κό-
σμου ὁ χριστός. μετὰ δὲ τὰς
δύο ἡμέρας. ἐξῆλθεν ἐκεῖθ

Καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

λε' Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐμαρτύρησεν
ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ
πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.
λϛ' Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ
Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρα-
κότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱε-
ροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
Καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν
ἑορτήν. λζ' Ἦλθεν οὖν πάλιν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τις βασιλικός

Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ
ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.
Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς ἥκει
ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν

γαλιλαίαν· ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν
καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κα-
ταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱ-
όν· ἔμελλε γὰρ ἀποθνήσκ(ειν)·
Εἶπεν οὖν ὁ ἰς̅ πρὸς αὐτόν·
ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα
ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε; λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός·
κε̅, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν
τὸ παιδίον μου· λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰς̅· πορεύου· ὁ υἱός σου
ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς̅
καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ
αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ
δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν
αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες

γοντες· ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. ἐπύ
θετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν
ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ
εἶπον αὐτῷ. ὅτι χθὲς ὥραν
ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν
ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ
πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρα
ἰάθη ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ις,
ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπί
στευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν
δεύτερον σημεῖον ἐποίη
σεν ὁ ις. ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰου
δαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν.
Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ ἑορτὴ
τῶν ἰουδαίων. καὶ ἀνέβη
ὁ ις εἰς ἱεροσόλυμα. ἔστι
δὲ

ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ
τῇ προβατικῇ. κολυμβήθρα
ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ
βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχου-
σα· ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆ-
θος πολὺ τῶν ἀσθενούντων·
τυφλῶν· χωλῶν· ξηρῶν, ἐκδε-
χομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κατὰ
καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ
κολυμβήθρᾳ καὶ ἐτάρασ-
σε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος
ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο.
ᾧ δήποτε κατείχετο νο-
ζ σήματι· ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκ(εῖ)·
τριακονταοκτὼ ἔτη ἔχων

ἐν τῇ ἀσθενείᾳ· τοῦτον
ἰδὼν ὁ ἰς κατακείμενον
καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη
χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ·
θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι· ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν·
κε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν
ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ
με εἰς τὴν κολυμβήθραν·
ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος
πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἔγειραι·
ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει· καὶ εὐθέως
ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ
ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ
καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ σάββ-

ματον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·
ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τε
θεραπευμένῳ· σάββατόν
ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν
κράββατον· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,
ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἆρον
τὸν κράββατόν σου καὶ περι
πάτει· ἠρώτησαν οὖν αὐ
τόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι, ἆρον τὸν κράββατόν σου
καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθεὶς,
οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ἰησοῦς
ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν
τῷ τόπῳ· μετὰ ταῦτα εὑ
ρίσκει αὐτὸν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς

πε· ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρταν(ε)·
ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται.
ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγ-
γειλε τοῖς ἰουδαίοις. ὅτι ἰς
ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν
ἰν οἱ ἰουδαῖοι. καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι. ὅτι ταῦτα
ἐποίει ἐν σαββάτῳ. ὁ
δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς.
Ὁ πήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται
κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ὅτι
οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πρα ἴδιον ἔλεγε
τὸν θν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν

λθ'
ἀρχ(ή)

τῷ θεῷ· ἀπεκρίθη οὖν ὁ
ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ
πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν. καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐ-
τῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμά-
ζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐ-
γείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς
θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ
ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ

γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε·
ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται.
ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγ-
γειλε τοῖς ἰουδαίοις. ὅτι ἰς
ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν
ἰν οἱ ἰουδαῖοι. καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι. ὅτι ταῦτα
ἐποίει ἐν σαββάτῳ. ὁ
δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς·
λθ
Ὁ πὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται
κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ὅτι
οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πρα ἴδιον ἔλεγε
τὸν θν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θῷ·

τῷ θ(ε)ῷ· ἀπεκρίθη οὖν ὁ
ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ
πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ
ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμά-
ζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐ-
γείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς
θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ
ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ

γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε
ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται·
ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγ-
γειλε τοῖς ἰουδαίοις· ὅτι ἰ(ησοῦ)ς
ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν
ἰ(ησοῦ)ν οἱ ἰουδαῖοι. καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι· ὅτι ταῦτα
ἐποίει ἐν σαββάτῳ· ὁ
δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς·
λθ
Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται
κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· ὅτι
οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε
τὸν θ(εό)ν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν

τῷ θεῷ. ἀπεκρίθη οὖν ὁ
ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ
πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν. καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐ-
τῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμά-
ζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐ-
γείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς
θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ
ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ

τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε
τῷ υἱῷ. ἵνα πάντες τι-
μῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τι-
μῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν
τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πα-
τέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν:

τῇ μ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων
καὶ πιστεύων τῷ πέμψαν-
τί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ
τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. τέλ(ος)
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι
ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται
τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν
ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε
καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυ-
τῷ. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν·
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. μὴ θαυ-
μάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται
ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς
μνημείοις ἀκούσονται
τῆς φωνῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκ-
πορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ
ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν
ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πρά-
ξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρί-
σεως· οὐ δύναμαι ἐγὼ
ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν·

μβʹ Καθὼς ἀκούω κρίνω. καὶ
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστί·
ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
μγʹ πέμψαντός με πρσ· ἐὰν
γὰρ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐ-
μαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου
οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος
ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ·
καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν
ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλ-
κατε πρὸς ἰωάννην καὶ με-
μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ·
ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν
μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλ-
λὰ ταῦτα λέγω. ἵνα ὑμεῖς

σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ
καιόμενος καὶ φαίνων. ὑ-
μεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλια-
θῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι
ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά,
αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ,
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι
ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε. καὶ
ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς με-
μαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ·
Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόα-
τε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ
ἑωράκατε. καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα

μβ

ἐν ὑμῖν μένων· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος· τούτῳ ὑμεῖς οὐ πι-
στεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς γρα-
φάς· ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε
ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν·
καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυ-
ροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ
θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα
ζωὴν ἔχητε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλ᾽ ἔ-
γνωκα ὑμᾶς· ὅτι τὴν ἀγάπην
τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόμα-
τι τοῦ πατρός μου· καὶ οὐ λαμ-
βάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ·
ἐκεῖνον λήψεσθε· πῶς

δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν
παρὰ ἀλλήλων λαμβάνον-
τες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ
τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε·
Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγο-
ρήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα·
ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
Μωϋσῆς· εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλ-
πίκατε· Εἰ γὰρ ἐπιστεύε-
τε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν
ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος
ἔγραψεν· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου
γράμμασιν οὐ πιστεύετε,
πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι
πιστεύσετε· Μετὰ ταῦτα
ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θα-
λάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς

μγ

μβ

Ἡ π̂ τ̂ ἑ δ(ευτέ)ρ(ας) τ̂ ς τῶν β̂ ι χρόνω(ν)

τῇ ἡμέρᾳ δ(ευτέρᾳ)· Καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι
ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθε-
μζ' νούντων· ἀνῆλθε δὲ εἰς
τὸ ὄρος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
ιη' η Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ
Δ τ̂ ε μθ' τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας
οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς
ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν,
λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον·
πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους
ἵνα φάγωσιν οὗτοι· τοῦτο
δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν·
αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε

ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ φί
λιππος· διακοσίων δη
ναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν
αὐτοῖς. ἵνα ἕκαστος αὐτῶν
βραχύ τι λάβῃ· λέγει αὐτῷ
εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος
πέτρου· ἔστι παιδάριον
ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους
κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια·
ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς το
σούτους· εἶπε δὲ ὁ ἰς· ποιή
σατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν·
ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν
οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡ
σεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβε
δὲ

τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστή-
σας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακει-
μένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων ὅσον ἤθελον· ὡς
δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συνα-
γάγετε τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα, ἵνα μή τι
ἀπόληται· συνήγαγον οὖν
καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κο-
φίνους κλασμάτων ἐκ τῶν
πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων,
ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρω-
κόσιν· οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ

ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον· ἰ(ησοῦ)ς οὖν γνοὺς
ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ
ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσω-
σιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνε-
χώρησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς
μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο. μγ'

Κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμ-
βάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρ-
χοντο πέραν τῆς θαλάσσης
εἰς Καπερναούμ. καὶ σκο-
τία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐ-
ληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ἥ τε θάλασσα ἀνέμου με-
γάλου πνέοντος διεγεί-
ρετο· ἐληλακότες οὖν ὡς

σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριά
κοντα· θεωροῦσι τὸν ἰ(ησοῦ)ν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ
πλοίου γινόμενον καὶ ἐ
φοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ φο
βεῖσθε· ἤθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ
εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένε
το ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον·

μα´ Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστη
κὼς πέραν τῆς θαλάσσης
ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλ
λο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἕν, ἐ
κεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ συν

σῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ Ἰς εἰς τὸ πλοιάριον· ἀλλὰ
μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀ-
πῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιά-
ρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ
τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρ-
τον εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυ.
Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰς
οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ. ἐνέβησαν
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ
ἦλθον εἰς Καπερναούμ
ζητοῦντες τὸν Ἰν. Καὶ εὑ-
ρόντες αὐτὸν πέραν τῆς
θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥαβ-
βί· πότε ὧδε γέγονας· ἀ-
πεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς καὶ εἶπεν·

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε
σημεῖα· ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε
ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτά
σθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην·
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μέ
νουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον·
ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώ
σει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφρά
γισεν ὁ θς· εἶπον οὖν πρὸς
αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα
ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα
τοῦ θῦ· ἀπεκρίθη ῑς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι
τὸ ἔργον τοῦ θῦ· ἵνα πιστεύ
σητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐ

κεῖνος· εἶπον οὖν αὐτῷ· τί   μγ´
οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον ἵνα
ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν
σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες   μδ´
ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γε-
γραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φα-
γεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ
Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν
ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος
τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδ

τῷ κόσμῳ· εἶπον οὖν πρ(ὸς)
αὐτόν· κε· πάντοτε δὸς
ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον· τέλ(ος)
ἀρχ(ή)· με̅ + εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐγώ εἰ
Εἶπεν ὁ κς̅ ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος· μι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρ
χόμενος πρός με, οὐ μὴ
πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώ
ποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι
καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πι
μγ̅ στεύετε· πᾶν ὃ δίδωσί μοι
ὁ πηρ πρός με ἥξει· καὶ
τὸν ἐρχόμενον πρός με
μζ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι κα
ταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐνοῦ,
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα

Τοῦ πέμψαντός με· τοῦτο
δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πατρός. ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω
ἐξ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τέλ(ος) δ.
Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ μη. τῆς
πέμψαντός με. ἵνα πᾶς ἀρχ(ή) γ.
ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πι-
στεύων εἰς αὐτόν. ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον. καὶ ἀναστήσω αὐτ(ὸν)
ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πε- μθ.
ρὶ αὐτοῦ. ὅτι εἶπεν ἐγώ εἰ-
μι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗ-
τός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ.

οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν
λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβέβηκα. ἀπεκρίθη
οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ
ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν.
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστι
γεγραμμένον ἐν τοῖς προ-
φήταις. καὶ ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θεοῦ. πᾶς οὖν ὁ ἀ-
κούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ
μαθὼν, ἔρχεται πρός με.
οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς ἑώρακ-

εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος
ἑώρακε τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν. ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ
μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀ-
πέθανον. οὗτός ἐστιν ὁ ἄ-
ρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βαίνων. ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ
φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ἐάν
τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρ-
του ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω.
ἡ σάρξ μού ἐστιν. ἣν ἐγὼ

δώσω, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς. ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λέγον-
τες· πῶς δύναται οὗτος
ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ φά-
γητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. καὶ πίητε αὐτοῦ
τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν
ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου
τὴν σάρκα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἡ γὰρ σάρξ
μου, ἀληθῶς ἐστι βρῶσις·
καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι

πόσισ. ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα. ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ
ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστει
λέ με ὁ ζῶν πατήρ. κἀγὼ ζῶ
διὰ τὸν πατέρα. καὶ ὁ τρώγων
με. κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐ
μέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. οὐ
καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑ
μῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέ
θανον. ὁ τρώγων μου τοῦτον
τὸν ἄρτον. ζήσει εἰς τὸν
αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν
ἐν συναγωγῇ διδάσκων
ἐν καπερναούμ. πολ
λοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν

μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον· σκλη
ρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ ἀκούειν· εἰ
δὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογ
γύζουσι περὶ τούτου οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
ξθ' ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
ἦν τὸ πρότερον. τὸ πνεῦμά ἐ
στι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ
ο' οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥή
ματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά
οα' ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ᾽ εἰσὶν
ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ οὐ πιστεύου
οβ' σιν· ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύον
τες

καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
αὐτόν. καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο
εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν πρός με,
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ πατρός μου. Ἐκ τούτου
Πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ πε-
ριεπάτουν. εἶπεν οὖν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς δώδεκα· μὴ
καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κ(ύρι)ε, πρὸς τίνα ἀ-
πελευσόμεθα; ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ
ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν

Καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ
χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντ(ος) τέλ(ος)

οε Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ις· οὐκ ἐγὼ
ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξε
λεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς
διάβολός ἐστιν· ἔλεγε δὲ
τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκα
ριώτην. οὗτος γὰρ ἔμελλεν
αὐτὸν παραδιδόναι εἷς
ὢν ἐκ τῶν δώδεκα·

οε + Περιεπάτει ὁ ις μετὰ ταῦτα
ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. οὐ γὰρ ἤθε
λεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περι
πατεῖν. ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰου
δαίων ἡ σκηνοπηγία.

Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι
ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μαθη-
ταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου
ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυ-
πτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐ-
τὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι·
εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρω-
σον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ·
οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἐπίστευον εἰς αὐτόν· λέγει
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάν-
τοτέ ἐστιν ἕτοιμος· οὐ δύ-
ναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς.

ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρ
τυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ
ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορ
τὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀνα
βαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν
ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ
ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται·
Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔ
μεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ·
ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς
ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν· οὐ
φανερῶς, ἀλλ᾽ ὡς ἐν κρυπτῷ·
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν
ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· καὶ γογ

γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ
ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλε
γον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλ
λοι δὲ ἔλεγον οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ
τὸν ὄχλον· οὐδεὶς μέντοι
παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐ
τοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου
δαίων· ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς

τέλος τῆς μ[illegible]

Μεσούσης ἀνέβη ὁ ΙΣ εἰς τὸ
ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε. καὶ ἐ
θαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέ
γοντες· πῶς οὗτος γράμμα
τα οἶδε μὴ μεμαθηκώς·
Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ ΙΣ καὶ
εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐ
κ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμ
ψαντός με· ἐάν τις θέλῃ

τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν,
γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς·
πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν,
ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ·
ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δό
ξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ
ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμ
ψαντος αὐτόν, οὗτος ἀλη
θής ἐστι· καὶ ἀδικία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστιν· οὐ μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον;
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ
τὸν νόμον· τί με ζητεῖτε
ἀποκτεῖναι· ἀπεκρίθη
ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· δαιμόνι
ον ἔχεις; τίς σε ζητεῖ ἀπο
κτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ

ιϛ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔρ
γον ἐποίησα, καὶ πάντες
θαυμάζετε· διὰ τοῦτο μω
σῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν πε
ριτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ μω
σέως ἐστίν, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν πατέρων·
καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέ
μνετε ἄνθρωπον· εἰ περιτο
μὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαβ
βάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος
μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε
ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίη
σα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρί
νετε κατ᾽ ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δι
καίαν κρίσιν κρίνατε.
Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν ἱερο
σολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν

ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ
ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ
οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήπο-
τε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρ-
χοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ-
ληθῶς ὁ χς; ἀλλὰ τοῦτον
οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ
χς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς
γινώσκει πόθεν ἐστίν·
οτ̄. Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων ὁ ἰς καὶ λέγων·
κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε
πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔ-
στιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι πα

ἑαυτοῦ εἰμί κἀκεῖνός με
ἀπέστειλεν. ἐζήτουν οὖν
αὐτὸν πιάσαι. καὶ οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
χεῖρα. ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ. πολλοὶ δὲ
ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον. ὅτι
ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ. μήτι πλείο
να σημεῖα τούτων ποιή
σει ὧν οὗτος ἐποίησεν;
Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ
ὄχλου γογγύζοντος περὶ
αὐτοῦ ταῦτα. καὶ ἀπέ
στειλαν ὑπηρέτας οἱ Φα
ρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

π'

Εἶπεν οὖν ὁ ἰς. ἔτι μικρὸν
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί.
καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με. ζητήσετέ με

πα'

καὶ οὐχ εὑρήσετε καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγώ. ὑμεῖς οὐ δύνα-
σθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν
οἱ ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς.
ποῦ οὗτος μέλλει πορεύε-
σθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρή-
σομεν αὐτόν. μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν ἑλλήνων
μέλλει πορεύεσθαι καὶ
διδάσκειν τοὺς ἕλληνας;
Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν
εἶπε. ζητήσετέ με καὶ
οὐχ εὑρήσετε. καὶ ὅπου εἰμὶ

ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλ-
θεῖν· ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡ-
μέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς·
εἱστήκει ὁ ἰς καὶ ἔκραζε
λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρ-
χέσθω πρός με καὶ πινέτω·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καθὼς
εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ-
σουσιν ὕδατος ζῶντος·
τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ
πνς ὃ ἤμελλον λαμβάνειν
οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν·
οὔπω γὰρ ἦν πνα ἅγιον·
ὅτι ἰς οὐδέπω ἐδοξάσθη·
Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀ-
κούσαντες τὸν λόγον

λέγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλε-
πγ' γον· οὗτός ἐστιν ὁ χριστός· ἀλ-
λοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς
γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται;
οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν· ὅτι
ἐκ τοῦ σπέρματος δαβὶδ
καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς
κώμης ὅπου ἦν δαβὶδ ὁ
χριστὸς ἔρχεται; σχίσμα οὖν
ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν·
πδ' τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν
πε' πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
πϛ' χεῖρας· ἦλθον οὖν οἱ ὑπη-
ρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον

αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠ-
γάγετε αὐτόν· ἀπεκρίθησαν
οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε
οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος·
ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπεκρί-
θησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρι-
σαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πε-
πλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν
ἀρχόντων ἐπίστευσεν
εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν φαρι-
σαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον·
ἐπικατάρατοί εἰσι· λέγει
Νικόδημος πρὸς αὐτούς·
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν·
εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος
ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον

ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ
πρότερον. καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας
εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε. ὅτι
προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας
οὐκ ἐγήγερται. καὶ ἀπῆλ
θεν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Ἰς δὲ ἐπορεύετο
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ὄρ
θρου δὲ πάλιν παρεγένε
το εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν.
καὶ καθίσας ἐδίδασκεν
αὐτούς. ἄγουσι δὲ οἱ γραμμα
τεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
αὐτὸν γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ

κατειλημμένην· καὶ στή-
σαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ.
λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκα-
λε· ταύτην εὕρομεν ἐπ' αὐ-
τοφώρῳ μοιχευομένην·
ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῶν μωϋ-
σῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέ-
γεις περὶ αὐτῆς· τοῦτο δὲ
ἔλεγον πειράζοντες αὐ-
τὸν ἵνα ἔχωσι κατηγορίαν
κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς κάτω
κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν μὴ προσ-
ποιούμενος· ὡς δὲ ἐπέ-
μενον ἐρωτῶντες αὐ-
τὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς

αὐτούς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν
πρῶτος, τὸν λίθον ἐπ' αὐ-
τὴν βαλέτω· καὶ πάλιν κά-
τω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν
γῆν· οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ
ὑπὸ τῆς συνειδήσεως
ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο
εἷς καθεῖς, ἀρξάμενοι ἀ-
πὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως
τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελεί-
φθη μόνος ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡ γυνὴ
ἐν μέσῳ οὖσα· ἀνακύψας
δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδένα θεασά-
μενος πλὴν τῆς γυναικός,
εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ
εἰσὶν οἱ κατήγοροί σου; οὐ-
δείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ

εἶπεν· οὐδεὶς κε̄· εἶπε δὲ
αὐτῇ ὁ ἰς̄· οὐδὲ ἐγώ σε κα
τακρίνω· πορεύου καὶ
ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρ
τανε· ἀρχὴ πάλιν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς̄ ἐλάλησε λέγων· ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ
περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ·
ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς· τέλος
Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι·
σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυ
ρεῖς; ἡ μαρτυρία σου οὐκ
ἔστιν ἀληθής· ἀπεκρίθη
ἰς̄ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ
τοῦ ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυ

ρίαμου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθ(ον)
καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς
δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι
καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς
κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ
ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ· ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι
μόνος οὐκ εἰμί· ἀλλ' ἐγὼ
καὶ ὁ πέμψας με πατήρ· καὶ
ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμε-
τέρῳ γέγραπται ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής
ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με
πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ·

ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου· ἀπεκρί
θη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε. οὔτε
τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδει
τε, καὶ τὸν πατέρα μου ἤδειτε
ἄν· ταῦτα τὰ ῥήματα — πη΄
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζο
φυλακείῳ, διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐδεὶς
ἐπίασεν αὐτόν. ὅτι οὔπω
ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ·
εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ — πθ΄
Ἰησοῦς· ἐγὼ ὑπάγω. καὶ ζη
τήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἁμαρ
τίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ἔλε
γον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι

ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέ-
γει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ
τῶν κάτω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ τῶν
ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστέ· ἐγὼ
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀπο-
θανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτί-
αις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πι-
στεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀ-
ποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁ-
μαρτίαις ὑμῶν. ἔλε-
γον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ;
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς·
τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ

ὑμῖν· πολλὰ ἔχω περὶ ὑ
μῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής
ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐ
τοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν
κόσμον· οὐκ ἔγνωσαν ὅτι
τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν·
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅ
ταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνου, τότε γνώσεσθε ὅτι
ἐγώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέ με ὁ πὴρ μου, ταῦτα
λαλῶ· καὶ ὁ πέμψας με με
τ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκε
με μόνον ὁ πὴρ· ὅτι ἐγὼ
τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν

τότε ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος·
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τόν. ἔλεγεν οὖν ὁ ἰς πρὸς
τοὺς πεπιστευκότας αὐ-
τῷ ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ·
ἀληθῶς μαθηταί μου ἐ-
στέ. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀ-
λήθειαν. καὶ ἡ ἀλήθεια ἐ-
λευθερώσει ὑμᾶς. ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ. σπέρμα
ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδε-
νὶ δεδουλεύκαμεν πώπο-
τε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύ-
θεροι γενήσεσθε· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν

τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι
τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος
οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς
ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως
ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα
ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε.
ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖ-
ναι. ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χω-
ρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὃ ἑώρα-
κα παρὰ τῷ πατρί μου
λαλῶ. καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ
ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ
ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ.
Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι.

Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. εἰ τέκνα
τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα
τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν.
νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο
κτεῖναι. ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀ
λήθειαν ὑμῖν λελάληκα
ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ.
τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίη
σεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
εἶπον οὖν αὐτῷ. ἡμεῖς
ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμε
θα. ἕνα πατέρα ἔχομεν
τὸν θεόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς. εἰ ὁ θς πατὴρ ὑμῶν
ἦν. ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον

Καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ'
ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἐ-
κεῖνός με ἀπέστειλε.
διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν
οὐ γινώσκετε, ὅτι οὐ δύ-
νασθε ἀκούειν τὸν λόγον
τὸν ἐμόν· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ·
καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ
πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν·
Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος
ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ οὐχ ἕστηκεν, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ.
Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύ-
στης ἐστί. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν
λέγω. οὐ πιστεύετέ μοι.
Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με
περὶ ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀ
λήθειαν λέγω, διατί ὑ
μεῖς οὐ πιστεύετέ μοι·
ὁ ὢν ἐκ τοῦ θῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο
ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε· ὅτι ἐκ
τοῦ θῦ οὐκ ἐστέ· ἀπεκρι
θησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς
λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμα
ρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
ἔχεις; ἀπεκρίθη ἰς· ἐ
γὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω· ἀλ
λὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου

Καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ
με· ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δό
ξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ
κρίνων· ἀμὴν ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λό
γον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θά
νατον οὐ μὴ θεωρήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα· Εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·
Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαι
μόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται.
Καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν
λόγον μου τηρήσῃ, οὐ
μὴ γεύσηται θανάτου εἰς
τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ μεί
ζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν

ἀβραάμ. ὅστις ἀπέθανεν;
καὶ οἱ προφῆται ἀπέθα
νον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ
δοξάζω ἐμαυτὸν ἡ δό
ξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ
πατήρ μου ὁ δοξάζων με·
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡ
μῶν ἐστι· καὶ οὐκ ἐγνώκα
τε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐ
τόν. καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐ
κ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅ
μοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλ
λ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραὰμ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο
ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐ

μήν. καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη.
εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς
αὐτόν· πεντήκοντα
ἔτη οὔπω ἔχεις· καὶ ἀβραὰμ
ἑώρακας; εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι
ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους
ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἰς
δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· διελθὼν
διὰ μέσου αὐτῶν. καὶ πα-
ρῆγεν οὕτως. καὶ παράγ(ων)
εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γε-
νετῆς. καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαββί· τίς

† τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγων

ἥμαρτεν· οὗτος. ἢ οἱ γονεῖς
αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννη
θῇ· ἀπεκρίθη ὁ ις· οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν. οὔτε οἱ
γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἵνα φα
νερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θυ ἐν
αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζε
σθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαν
τός με. ἕως ἡμέρα ἐστίν
ἔρχεται νύξ. ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσθαι·
ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ. φῶς
εἰμὶ τοῦ κόσμου· ταῦτα
εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ
ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ
πτύσματος. καὶ ἐπέχρι
σε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς

ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται
ἀπεσταλμένος· ἀπῆλθεν οὖν
καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθε βλέπων·
Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦν-
τες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι
τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗ-
τός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ
προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλε-
γον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν·
Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν ὅτι ἐγώ
εἰμι· ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλ-
μοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·

Καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος
Ἰς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐ-
πέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μούς, καὶ εἶπέ μοι· ὕπα-
γε εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀ-
πελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος
ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ·
Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐ-
κ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν
πρὸς τοὺς Φαρισαίους
τόν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ
σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν
ἐποίησεν ὁ Ἰς. καὶ ἀνέῳξεν
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλε-
ψε.